

Dziennik Urzędowy C 314

Unii Europejskiej

Tom 49

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

21 grudnia 2006

<u>Powiadomienie nr</u>	<u>Spis treści</u>	<u>Strona</u>
	I <i>Informacje</i>	
	Komisja	
2006/C 314/01	Kursy walutowe euro	1
2006/C 314/02	Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych sprzętów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej	2
2006/C 314/03	Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE — Przykładki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu ⁽¹⁾	7
2006/C 314/04	Komunikat Komisji w sprawie implementacji dyrektywy Rady 1999/5/WE ⁽¹⁾	8
2006/C 314/05	Komunikat Komisji w ramach wdrażania dyrektywy Rady z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (89/336/EWG) ⁽¹⁾	31
2006/C 314/06	Komunikat Komisji w ramach wdrażania dyrektywy Rady z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej (89/686/EWG) ⁽¹⁾	48
2006/C 314/07	Informacje przekazane przez Państwa Członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw ⁽¹⁾	73
2006/C 314/08	Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych ditekniów manganu pochodzących z Republiki Południowej Afryki	78
2006/C 314/09	Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE — Przykładki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu ⁽¹⁾	80
2006/C 314/10	Powiadomienie zgodnie z art. 95 ust. 4 traktatu WE — Wycofanie wniosku o utrzymanie przepisów krajowych stanowiących odstępstwo od przepisów wspólnotowego środka harmonizującego ⁽¹⁾	82

Cena:
22 EUR

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

Urząd Nadzoru EFTA

2006/C 314/11	Arkusze informacyjny przeznaczony do publikacji w Dzienniku Urzędowym	83
2006/C 314/12	Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozdziału II protokołu 4 do Porozumienia o nadzorze i trybunale	84
2006/C 314/13	Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 1 ust. 2 części I protokołu 3 do Porozumienia o nadzorze i trybunale w sprawie Islandzkiego Funduszu Finansowania Mieszkalnictwa (Icelandic Housing Financing Fund — HFF)	89
2006/C 314/14	Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 1 ust. 2 część I protokołu 3 do Porozumienia o nadzorze i trybunale w sprawie rekompensaty za wzrost składek ubezpieczenia społecznego przyznanej na rzecz spółek „Hurtigruten” (sprawa nr 56343)	115

I

(Informacje)

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

20 grudnia 2006

(2006/C 314/01)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,3203	SIT	Tolar słoweński	239,66
JPY	Jen	156,00	SKK	Korona słowacka	34,688
DKK	Korona duńska	7,4529	TRY	Lir turecki	1,8855
GBP	Funt szterling	0,67020	AUD	Dolar australijski	1,6820
SEK	Korona szwedzka	9,0038	CAD	Dolar kanadyjski	1,5137
CHF	Frank szwajcarski	1,6039	HKD	Dolar hong kong	10,2651
ISK	Korona islandzka	91,45	NZD	Dolar nowozelandzki	1,8915
NOK	Korona norweska	8,1610	SGD	Dolar singapurski	2,0316
BGN	Lew	1,9558	KRW	Won	1 222,60
CYP	Funt cypryjski	0,5781	ZAR	Rand	9,2441
CZK	Korona czeska	27,418	CNY	Juan renminbi	10,3184
EEK	Korona estońska	15,6466	HRK	Kuna chorwacka	7,3680
HUF	Forint węgierski	251,90	IDR	Rupia indonezyjska	12 001,53
LTL	Lit litewski	3,4528	MYR	Ringgit malezyjski	4,6791
LVL	Łat łotewski	0,6974	PHP	Peso filipińskie	65,196
MTL	Lir maltański	0,4293	RUB	Rubel rosyjski	34,7170
PLN	Złoty polski	3,7993	THB	Bat tajlandzki	47,400
RON	Lej rumuński	3,4029			

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych sprzężarek pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

(2006/C 314/02)

Komisja otrzymała skargę złożoną zgodnie z art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 w sprawie ochrony przed dumpinowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”) (¹) zawierającą zarzut istnienia dumpingu w przywozie niektórych sprzężarek pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („państwo, którego dotyczy postępowanie”), który powoduje istotną szkodę dla przemysłu wspólnotowego.

1. Skarga

Skarga została złożona w dniu 20 listopada 2006 r. przez Federazione ANIMA/COMPO („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku powyżej 50 %, ogólnej wspólnotowej produkcji niektórych sprzężarek.

2. Produkt

Produktem, którego dotyczy zarzut dumpingu, są sprzężarki tłokowe, w tym także pompy do sprzężarek tłokowych, o wydajności nie przekraczającej 2 metrów sześciennych (m³) na minutę, pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej („produkt objęty postępowaniem”), zgłaszane zwykle w ramach kodów CN ex 8414 40 10, 8414 80 22, ex 8414 80 28 i ex 8414 80 51. Powyższe kody CN podane są jedynie w celach informacyjnych.

3. Zarzut dumpingu

Zgodnie z przepisami art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, skarżący ustalił wartość normalną dla Chińskiej Republiki Ludowej na podstawie ceny w kraju o gospodarce rynkowej, wymienionym w pkt 5.1. lit. d). Zarzut dumpingu jest oparty na porównaniu wyliczonej wartości normalnej z cenami eksportowymi produktu objętego postępowaniem sprzedawanego na wywóz do Wspólnoty.

Obliczony na tej podstawie margines dumpingu jest znaczny.

4. Zarzut spowodowania szkody

Skarżący przedstawił dowody świadczące o tym, że przywóz produktu objętego postępowaniem z Chińskiej Republiki Ludowej ogólnie wzrósł zarówno w wartościach bezwzględnych, jak i pod względem udziału w rynku.

Zarzuca się, że ilości i ceny przywożonego produktu objętego postępowaniem mają, oprócz innych skutków, negatywny wpływ na udział w rynku, sprzedawane ilości oraz poziom cen stosowanych przez przemysł wspólnotowy, co ma znaczące niekorzystne skutki dla ogólnych wyników i sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego.

5. Procedura

Po konsultacji z Komitetem Doradczym i ustaleniu, że skarga została złożona przez przemysł wspólnotowy lub w jego imieniu oraz że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie postępowania, Komisja niniejszym wszczyna dochodzenie zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego.

5.1. Procedura dotycząca stwierdzenia dumpingu i ustalenia szkody

W dochodzeniu ustalono, czy produkt objęty postępowaniem pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej jest sprzedawany po cenach dumpingowych i czy dumping ten spowodował szkodę.

a) Kontrola wyrzykowa

Ze względu na dużą liczbę stron uczestniczących w postępowaniu Komisja może podjąć decyzję o zastosowaniu kontroli wyrzykowej, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

(i) Kontrola wyrzykowa eksporterów/producentów w Chińskiej Republice Ludowej

Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności dokonania kontroli wyrzykowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszyscy eksporterzy/producenty lub przedstawiciele działający w ich imieniu są niniejszym proszeni o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie, w terminie określonym w pkt 6 lit. b) ppkt (i) i w formie wskazanej w pkt 7, następujących informacji na temat ich przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw:

— nazwa, adres, adres e-mail, numer telefonu i faksu oraz dane osoby wyznaczonej do kontaktów,

— obroty, w walucie lokalnej, oraz wielkość sprzedaży na wywóz do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem, w sztukach, w okresie od 1 października 2005 r. do 30 września 2006 r.,

— obroty, w walucie lokalnej, oraz wielkość sprzedaży produktu objętego postępowaniem na rynku krajowym, w sztukach, w okresie od dnia 1 października 2005 r. do dnia 30 września 2006 r.,

(¹) Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

- informacja, czy przedsiębiorstwo zamierza wystąpić o ustalenie dla siebie indywidualnego marginesu ⁽¹⁾ (z wnioskiem takim mogą wystąpić tylko producenci),
- dokładne określenie rodzaju działalności przedsiębiorstwa w odniesieniu do produkcji produktu objętego postępowaniem,
- nazwy i dokładne określenie działalności wszystkich przedsiębiorstw powiązanych ⁽²⁾, uczestniczących w produkcji i/lub sprzedaży (przeznaczonej na wywóz i/lub krajowej) produktu objętego postępowaniem,
- wszelkie inne istotne informacje, które mogłyby pomóc Komisji w doborze próby,
- poprzez przekazanie wyżej wspomnianych informacji przedsiębiorstwo wyraża zgodę na ewentualne włączenie go do próby. Jeżeli przedsiębiorstwo zostanie włączone do próby, będzie to dla niego oznaczać konieczność udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wyrażenie zgody na przeprowadzenie dochodzenia na miejscu w zakresie udzielonych odpowiedzi. W przypadku gdy przedsiębiorstwo nie wyrazi zgody na ewentualne włączenie go do próby, zostanie uznane za podmiot niewspółpracujący w dochodzeniu. Konsekwencje braku współpracy określono w pkt 8 poniżej.

Ponadto, w celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla doboru próby eksporterów/producentów, Komisja skontaktuje się z władzami Chińskiej Republiki Ludowej i wszystkimi znanymi jej zrzeczeniami eksporterów/producentów.

(ii) Kontrola wyrywkowa importerów

Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o kontroli wyrywkowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszyscy importerzy lub przedstawiciele działający w ich imieniu są niniejszym proszeni o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie następujących informacji na temat swojego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw w terminie ustalonym w pkt 6 lit. b) ppkt (i) i formie wskazanej w pkt 7:

- nazwa, adres, adres e-mail, numer telefonu i faksu oraz dane osoby wyznaczonej do kontaktów,
- łączny obrót przedsiębiorstwa wyrażony w euro w okresie od 1 października 2005 r. do 30 września 2006 r.,

⁽¹⁾ O marginesy indywidualne można występować zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego dla przedsiębiorstw nieobjętych kontrolą wyrywkową, zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego dotyczącego indywidualnego traktowania, w przypadku krajów, których gospodarka nie jest gospodarką rynkową lub krajach przechodzących transformację gospodarczą, oraz zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego dla przedsiębiorstw ubiegających się o status przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej. Wystąpienie o indywidualne traktowanie wymaga złożenia wniosku na mocy art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, natomiast wystąpienie o nadanie statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej wymaga złożenia wniosku na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

⁽²⁾ Objaśnienia dotyczące pojęcia przedsiębiorstw powiązanych zawiera art. 143 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1).

- łączna liczba pracowników,
- dokładne określenie działalności firmy w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem,
- wielkość w sztukach i wartość w euro przywozu do Wspólnoty i odsprzedaży dokonanej na rynku wspólnotowym w okresie od 1 października 2005 r. do 30 września 2006 r. w odniesieniu do przywożonego produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej,
- nazwy i dokładne określenie działalności wszystkich przedsiębiorstw powiązanych ⁽²⁾ uczestniczących w produkcji i/lub sprzedaży produktu objętego postępowaniem,
- wszelkie inne istotne informacje, które mogłyby pomóc Komisji w doborze próby,
- poprzez przekazanie wyżej wspomnianych informacji przedsiębiorstwo wyraża zgodę na ewentualne włączenie go do próby. Jeżeli przedsiębiorstwo zostanie włączone do próby, będzie to dla niego oznaczać konieczność udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wyrażenie zgody na przeprowadzenie dochodzenia na miejscu w zakresie udzielonych odpowiedzi. W przypadku gdy przedsiębiorstwo nie wyrazi zgody na ewentualne włączenie go do próby, zostanie uznane za podmiot niewspółpracujący w dochodzeniu. Konsekwencje braku współpracy określono w pkt 8 poniżej.

Ponadto, w celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla doboru próby importerów, Komisja skontaktuje się z wszystkimi znanymi zrzeczeniami importerów.

(iii) Kontrola wyrywkowa producentów wspólnotowych

Biorąc pod uwagę dużą liczbę producentów wspólnotowych popierających skargę, Komisja zamierza zbadać, odwołując się do kontroli wyrywkowych, szkodę, jaką poniósł przemysł wspólnotowy.

W celu umożliwienia Komisji doboru próby, wszyscy producenci wspólnotowi są niniejszym proszeni o dostarczenie następujących informacji na temat ich przedsiębiorstwa/przedsiębiorstw w terminie ustalonym w pkt 6 lit. b) ppkt (i) i w formie wskazanej w pkt 7:

- nazwa, adres, adres e-mail, numer telefonu i faksu oraz dane osoby wyznaczonej do kontaktów,
- łączny obrót przedsiębiorstwa, w euro, w okresie od 1 października 2005 r. do 30 września 2006 r.,
- dokładne określenie rodzaju działalności przedsiębiorstwa w odniesieniu do produkcji produktu objętego postępowaniem,
- wartość sprzedaży produktu objętego postępowaniem, w euro, dokonanej na rynku wspólnotowym w okresie od 1 października 2005 r. do 30 września 2006 r.,
- wielkość sprzedaży produktu objętego postępowaniem, w sztukach, dokonanej na rynku wspólnotowym w okresie od dnia 1 października 2005 r. do dnia 30 września 2006 r.,

- wielkość produkcji produktu objętego postępowaniem, w sztukach, w okresie od 1 października 2005 r. do 30 września 2006 r.,
- nazwy i dokładne określenie działalności wszystkich przedsiębiorstw powiązanych⁽¹⁾ uczestniczących w produkcji i/lub sprzedaży produktu objętego postępowaniem,
- wszelkie inne istotne informacje, które mogłyby pomóc Komisji w doborze próby,
- poprzez przekazanie wyżej wspomnianych informacji przedsiębiorstwo wyraża zgodę na ewentualne włączenie go do próby. Jeżeli przedsiębiorstwo zostanie włączone do próby, będzie to dla niego oznaczać konieczność udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wyrażenie zgody na przeprowadzenie dochodzenia na miejscu w zakresie udzielonych odpowiedzi. W przypadku gdy przedsiębiorstwo nie wyrazi zgody na ewentualne włączenie go do próby, zostanie uznane za podmiot niewspółpracujący w dochodzeniu. Konsekwencje braku współpracy określono w pkt 8 poniżej.

(iv) Ostateczny dobór próby

Wszystkie zainteresowane strony pragnące przedstawić jakiegokolwiek istotne informacje dotyczące doboru próby muszą tego dokonać w terminie ustalonym w pkt 6 lit. b) ppkt (ii).

Komisja zamierza dokonać ostatecznego doboru próby po konsultacji z zainteresowanymi stronami, które wyraziły gotowość włączenia ich do próby.

Przedsiębiorstwa włączone do próby muszą udzielić odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w terminie ustalonym w pkt 6 lit. b) ppkt (iii) i muszą współpracować w trakcie dochodzenia.

W przypadku braku wystarczającej współpracy Komisja może oprzeć swoje ustalenia, zgodnie z art. 17 ust. 4 i art. 18 rozporządzenia podstawowego, na dostępnych faktach. Ustalenia oparte na dostępnych faktach mogą być mniej korzystne dla zainteresowanej strony, zgodnie z wyjaśnieniami w pkt 8.

b) Kwestionariusze

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja prześle kwestionariusze do producentów przemysłu wspólnotowego oraz do wszystkich zrzeczeń producentów we Wspólnocie, do eksporterów/producentów w Chińskiej Republice Ludowej, do wszelkich zrzeczeń eksporterów/producentów, do importerów objętych próbą, do wszystkich zrzeczeń importerów wymienionych w skardze oraz do władz odnośnego kraju wywozu.

⁽¹⁾ Objasnienia dotyczące pojęcia przedsiębiorstw powiązanych zawiera art. 143 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1).

Eksporterzy/producenti z Chińskiej Republiki Ludowej występujący o ustalenie indywidualnego marginesu, mając na uwadze zastosowanie art. 17 ust. 3 i art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, muszą przedłożyć wypełniony kwestionariusz w terminie ustalonym w pkt 6 lit. a) ppkt (ii) niniejszego zawiadomienia. W związku z tym muszą zwrócić się z prośbą o wydanie kwestionariusza w terminie ustalonym w pkt 6 lit. a) ppkt (i). Jednakże strony te muszą mieć świadomość, że jeżeli kontrola wyrywkowa zostanie zastosowana w odniesieniu do eksporterów/producentów, Komisja może mimo wszystko podjąć decyzję o niewyliczaniu dla nich indywidualnego marginesu, jeżeli liczba eksporterów/producentów jest tak duża, że indywidualne badania byłyby nadmiernie uciążliwe i uniemożliwiłyby zakończenie dochodzenia na czas.

c) Gromadzenie informacji i przeprowadzanie przesłuchań

Wszystkie zainteresowane strony niniejszym wzywa się do przedstawienia opinii, a także informacji innych niż odpowiedzi udzielone na pytania zawarte w kwestionariuszu, oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających. Wymienione informacje i dowody potwierdzające powinny wpłynąć do Komisji w terminie określonym w pkt 6 lit. a) ppkt (ii).

Ponadto Komisja może przesłuchać zainteresowane strony, pod warunkiem że wystąpiły one z wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane. Wniosek ten należy złożyć w terminie określonym w pkt 6 lit. a) ppkt (iii).

d) Wybór kraju o gospodarce rynkowej

Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego przewiduje się wybór Brazylii jako odpowiedniego kraju o gospodarce rynkowej w celu ustalenia wartości normalnej w odniesieniu do Chińskiej Republiki Ludowej. Zainteresowane strony są niniejszym proszone o wypowiedzenie się na temat stosowności wyboru kraju w szczególnym terminie określonym w pkt 6 lit. c).

e) Status gospodarki rynkowej

Dla eksporterów/producentów z Chińskiej Republiki Ludowej, którzy wystąpią z wnioskiem i dostarczą wystarczające dowody, że prowadzą działalność w warunkach gospodarki rynkowej, tzn. spełniają kryteria ustanowione w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, wartość normalna zostanie ustalona zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Eksporterzy/producenti mający zamiar przedłożyć właściwie uzasadnione wnioski muszą to zrobić w szczególnym terminie ustalonym w pkt 6 lit. d). Komisja prześle formularze wniosków do wszystkich eksporterów/producentów w Chińskiej Republice Ludowej wymienionych w skardze, do wszystkich zrzeczeń eksporterów/producentów wymienionych w skardze oraz do władz Chińskiej Republiki Ludowej.

5.2. Procedura oceny interesu Wspólnoty

Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego i w przypadku, gdy zarzuty dumpingu i spowodowania szkody są uzasadnione, zostanie podjęta decyzja, czy przyjęcie środków antidumpingowych nie będzie sprzeczne z interesem Wspólnoty. Z tego powodu przemysł wspólnotowy, importerzy, reprezentujące ich zrzeszenia, reprezentatywni użytkownicy i reprezentatywne organizacje konsumentów mogą, w terminach ustalonych w pkt 6 lit. a) ppkt (ii) niniejszego zawiadomienia, zgłosić się do Komisji i przekazać stosowne informacje, pod warunkiem, iż udowodnią istnienie obiektywnego związku pomiędzy swoją działalnością a produktem objętym postępowaniem. Strony, które postąpiły zgodnie z wymogiem określonym w poprzednim zdaniu, mogą wystąpić z wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, w terminie ustalonym w pkt 6 lit. a) ppkt (iii). Należy zauważyć, iż każda informacja przedstawiona zgodnie z art. 21 zostanie uwzględniona wyłącznie wtedy, gdy będzie poparta udokumentowanymi informacjami w momencie jej przedstawienia.

6. Terminy

a) Terminy ogólne

- (i) Dla stron zwracających się z prośbą o przesłanie kwestionariusza lub innych formularzy

Wszystkie zainteresowane strony powinny zwrócić się z prośbą o przesłanie kwestionariusza lub innych formularzy w jak najkrótszym terminie, lecz nie później niż 10 dni po opublikowaniu niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

- (ii) Dla stron zgłaszających się, udzielających odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i przedkładających inne informacje

Wszystkie zainteresowane strony, jeżeli ich wnioski mają być uwzględnione podczas dochodzenia, muszą zgłosić się do Komisji, przedstawić swoje opinie i przedłożyć odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu lub przedstawić wszystkie inne informacje w terminie 40 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż korzystanie z większości praw proceduralnych ustanowionych w rozporządzeniu podstawowym jest uwarunkowane zgłoszeniem się przez stronę w wyżej wymienionym terminie.

Przedsiębiorstwa wybrane do próby muszą przedłożyć odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w terminach wskazanych w pkt 6 lit. b) ppkt (iii).

- (iii) Przesłuchania

Wszystkie zainteresowane strony mogą składać wnioski o przesłuchanie przez Komisję w takim samym terminie 40 dni.

b) Szczególny termin w odniesieniu do kontroli wyrwykowych

- (i) Informacje, o których mowa w pkt 5.1 lit. a) ppkt (i), 5.1 lit. a) ppkt (ii) oraz 5.1 lit. a) ppkt (iii), powinny wpłynąć do Komisji w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, biorąc pod uwagę, iż Komisja zamierza przeprowadzić konsultacje na temat ostatecznego doboru próby z zainteresowanymi stronami, które wyraziły gotowość włączenia ich do próby, w terminie 21 dni od opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (ii) Wszystkie inne informacje istotne dla doboru próby, o których mowa w pkt 5.1 lit. a) ppkt (iv) muszą wpłynąć do Komisji w terminie 21 dni od opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (iii) Kwestionariusze wypełnione przez strony objęte próbą muszą wpłynąć do Komisji w terminie 37 dni od daty powiadomienia ich o włączeniu do próby.

c) Szczególny termin dotyczący wyboru kraju o gospodarce rynkowej

Strony dochodzenia mogą chcieć wypowiedzieć się na temat stosowności wyboru Brazylii, która, jak wskazano w pkt 5.1 lit. d), ma być wykorzystana jako kraj o gospodarce rynkowej w celu ustalenia wartości normalnej w odniesieniu do Chińskiej Republiki Ludowej. Uwagi muszą wpłynąć do Komisji w terminie 10 dni od opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

d) Szczególny termin dotyczący składania wniosków o przyznanie statusu gospodarki rynkowej i/lub indywidualne traktowanie

Właściwie uzasadnione wnioski o przyznanie statusu gospodarki rynkowej (jak wskazano w pkt 5.1 lit. e)) i/lub o indywidualne traktowanie zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego muszą wpłynąć do Komisji w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

7. Oświadczenia pisemne, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i korespondencja

Wszelkie oświadczenia i wnioski przedkładane przez zainteresowane strony należy składać na piśmie (nie w formie elektronicznej, chyba że ustalono inaczej); należy w nich wskazać nazwę, adres, adres e-mail, numery telefonu i faksu zainteresowanej strony. Wszelkie oświadczenia pisemne, łącznie z informacjami wymaganymi w niniejszym zawiadomieniu, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i korespondencję dostarczaną przez zainteresowane strony na zasadzie poufności należy oznakować „*Limited* (¹)” oraz, zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, dołączyć do nich wersję bez klauzuli poufności, oznakowaną „Do wglądu zainteresowanych stron”.

(¹) Oznacza to, że dokument służy wyłącznie do użytku wewnętrznego. Jest on chroniony zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, z 31.5.2001, str. 43). Jest to dokument poufny zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego i art. 6 Porozumienia WTO w sprawie wykonywania art. VI GATT 1994 (Porozumienie antidumpingowe).

Adres Komisji do celów korespondencji:

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate B
Office: Office: J-79 5/16
B-1049 Brussels
Faks: (32-2) 295 65 05

8. Brak współpracy

W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w określonych terminach albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania ustaleń tymczasowych lub końcowych, potwierdzających lub zaprzeczających, na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te nie są brane pod uwagę, a ustalenia mogą być dokonywane na podstawie dostępnych faktów. Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

9. Harmonogram dochodzenia

Dochodzenie zostanie zamknięte, zgodnie z art. 6 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, w terminie 15 miesięcy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, tymczasowe środki mogą zostać nałożone nie później niż 9 miesięcy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE**Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/C 314/03)

Data przyjęcia decyzji	25.1.2006
Numer pomocy	N 305/05
Państwo członkowskie	Polska
Nazwa	Zobowiązania operatorów sieci telefonicznych
Podstawa prawna	Ustawa z dnia 23 listopada 2002 r. o restrukturyzacji zobowiązań koncesyjnych operatorów stacjonarnych sieci telefonicznych
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Intensywność pomocy	Środek nie stanowi pomocy
Czas trwania	28 grudzień 2002 r. — 31 grudzień 2004 r.
Sektory gospodarki	Poczta i telekomunikacja
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Minister ds. Łączności

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	22.3.2006
Numer pomocy	N 638/05
Państwo członkowskie	Francja
Region	Corse
Nazwa	Aide à la création de la chaîne corse Via Stella
Podstawa prawna	Convention d'objectifs et de moyens de la chaîne Via Stella entre l'Etat français, la Collectivité Territoriale de Corse et France 3
Rodzaj środka pomocy	Pomoc indywidualna
Cel pomocy	Rozwój sektorowy
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu 6,2 mln EUR
Czas trwania	31 grudzień 2008 r.
Sektory gospodarki	Środki masowego przekazu
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Collectivité Territoriale de Corse

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Komunikat Komisji w sprawie implementacji dyrektywy Rady 1999/5/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

Wykaz tytułów i numerów norm zharmonizowanych z dyrektywą

(2006/C 314/04)

Europejska organizacja normalizacyjna ⁽¹⁾	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1	Artykuł 1999/5/WE
CENELEC	EN 41003:1998 Szczególne wymagania bezpieczeństwa dotyczące urządzeń przeznaczonych do podłączenia do sieci telekomunikacyjnych	EN 41003:1996 Uwaga 2.1	Termin minął (1.1.2002)	Artykuł 3.1.a (& Artykuł 2 73/23/EWG)
CENELEC	EN 50360:2001 Określanie zgodności telefonów ruchomych z ograniczeniami podstawowymi dotyczącymi ekspozycji ludzi na pola elektromagnetyczne (300 MHz — 3 GHz)	NIE DOTYCZY		Artykuł 3.1.a
CENELEC	EN 50364:2001 Ograniczenie ekspozycji ludzi w polach elektromagnetycznych urządzeń pracujących w zakresie częstotliwości od 0 Hz do 10 GHz, wykorzystywanych w elektronicznej ochronie artykułów (EAS), identyfikacji drogą radiową (RFID) i tym podobnych zastosowaniach	NIE DOTYCZY		Artykuł 3.1.a (& Artykuł 2 73/23/EWG)
CENELEC	EN 50371:2002 Zgodność elektrycznych i elektronicznych urządzeń małej mocy z podstawowymi ograniczeniami dotyczącymi ekspozycji ludzi na pole elektromagnetyczne w zakresie częstotliwości od 10 MHz do 300 GHz — Ludność	NIE DOTYCZY		Artykuł 3.1.a (& Artykuł 2 73/23/EWG)
CENELEC	EN 50385:2002 Określanie zgodności radiowych stacji bazowych i stałych stacji końcowych systemów telekomunikacji bezprzewodowej z ograniczeniami podstawowymi lub poziomami odniesienia dotyczącymi ekspozycji ludzi w polu elektromagnetycznym o częstotliwościach radiowych (110 MHz — 40 GHz) — Ekspozycja ogółu ludności	NIE DOTYCZY		Artykuł 3.1.a
CENELEC	EN 50401:2006 Norma wyrobu do oceny zgodności wprowadzonych do eksploatacji stacjonarnych urządzeń nadawczych (od 110 MHz do 40 GHz) przeznaczonych do stosowania w sieciach telekomunikacyjnych na ograniczenia podstawowe lub poziomy odniesienia dotyczące ekspozycji ludności na pola elektromagnetyczne			Art.3.1.a
CENELEC	EN 55022:1994 Dopuszczalne poziomy i metody pomiaru zakłocen radioelektrycznych wytwarzanych przez urządzenia informatyczne (CISPR 22:1993) Zmiana A1:1995 do EN 55022:1994 (CISPR 22:1993/A1:1995) Zmiana A2:1997 do EN 55022:1994 (CISPR 22:1993/A2:1996 (Zmodyfikowana))	EN 55022:1987 Uwaga 2.1 Uwaga 3 Uwaga 3	Termin minął (31.12.1998) Termin minął (31.12.1998) Termin minął (31.12.1998)	Artykuł 3.1.b (& Artykuł 4 89/336/EWG)

Europejska organizacja normalizacyjna (1)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1	Artykuł 1999/5/WE
CENELEC	<p>EN 55022:1998 Urządzenia informatyczne — Charakterystyki zaburzeń radioelektrycznych — Poziomy dopuszczalne i metody pomiaru (CISPR 22:1997 (Zmodyfikowana))</p> <p>Zmiana A1:2000 do EN 55022:1998 (CISPR 22:1997/A1:2000)</p> <p>Zmiana A2:2003 do EN 55022:1998 (CISPR 22:1997/A2:2002)</p>	<p>EN 55022:1994 ze zmianami Uwaga 2.1</p> <p>Uwaga 3</p> <p>Uwaga 3</p>	<p>1.8.2007</p> <p>1.10.2009</p> <p>1.10.2009</p>	Artykuł 3.1.b (& Artykuł 4 89/336/EWG)
CENELEC	<p>EN 55022:2006 Urządzenia informatyczne — Charakterystyki zaburzeń radioelektrycznych — Poziomy dopuszczalne i metody pomiaru (CISPR 22:2005 (Zmodyfikowana))</p>	EN 55022:1998 ze zmianami	1.10.2009	Artykuł 3.1.b (& Artykuł 4 89/336/EWG)
CENELEC	<p>EN 55024:1998 Urządzenia informatyczne — Charakterystyki odporności — Metody pomiaru i dopuszczalne poziomy (CISPR 24:1997 (Zmodyfikowana))</p> <p>Zmiana A1:2001 do EN 55024:1998 (CISPR 24:1997/A1:2001)</p> <p>Zmiana A2:2003 do EN 55024:1998 (CISPR 24:1997/A2:2002)</p>	<p>Odpowiednia(e) norma(y) ogólna (e) Uwaga 2.3</p> <p>Uwaga 3</p> <p>Uwaga 3</p>	<p>Termin minął (1.7.2001)</p> <p>Termin minął (1.10.2004)</p> <p>Termin minął (1.12.2005)</p>	Artykuł 3.1.b (& Artykuł 4 89/336/EWG)
CENELEC	<p>EN 60065:1998 Elektroniczne urządzenia foniczne, wizyjne i podobne — Wymagania bezpieczeństwa użytkownika (IEC 60065:1998 (Zmodyfikowana))</p>	EN 60065:1993 +A11:1997 Uwaga 2.1	Termin minął (1.8.2002)	Artykuł 3.1.a (& Artykuł 2 73/23/EWG)
CENELEC	<p>EN 60065:2002 Elektroniczne urządzenia foniczne, wizyjne i podobne — Wymagania bezpieczeństwa użytkownika (IEC 60065:2001 (Zmodyfikowana))</p>	EN 60065:1998 Uwaga 2.1	1.3.2007	Artykuł 3.1.a (& Artykuł 2 73/23/EWG)
CENELEC	<p>EN 60215:1989 Wymagania dotyczące bezpieczeństwa radiowych urządzeń nadawczych (IEC 60215:1987)</p> <p>Zmiana A1:1992 do EN 60215:1989 (IEC 60215:1987/A1:1990)</p> <p>Zmiana A2:1994 do EN 60215:1989 (IEC 60215:1987/A2:1993)</p>	<p>NIE DOTYCZY</p> <p>Uwaga 3</p> <p>Uwaga 3</p>	<p>Termin minął (1.6.1993)</p> <p>Termin minął (15.7.1995)</p>	Artykuł 3.1.a (& Artykuł 2 73/23/EWG)
CENELEC	<p>EN 60825-1:1994 Bezpieczeństwo urządzeń laserowych — Część 1: Klasyfikacja sprzętu, wymagania i przewodnik użytkownika (IEC 60825-1:1993)</p> <p>Zmiana A11:1996 do EN 60825-1:1994</p> <p>Zmiana A1:2002 do EN 60825-1:1994 (IEC 60825-1:1993/A1:1997)</p> <p>Zmiana A2:2001 do EN 60825-1:1994 (IEC 60825-1:1993/A2:2001)</p>	<p>NIE DOTYCZY</p> <p>Uwaga 3</p> <p>EN 60825-1:1994/A11:1996 Uwaga 3</p> <p>Uwaga 3</p>	<p>Termin minął (1.1.1997)</p> <p>Termin minął (1.1.2004)</p> <p>Termin minął (1.7.2005)</p>	Artykuł 3.1.a (& Artykuł 2 73/23/EWG)

Europejska organizacja normalizacyjna ⁽¹⁾	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1	Artykuł 1999/5/WE
CENELEC	EN 60825-2:2000 Bezpieczeństwo urządzeń laserowych — Część 2: Bezpieczeństwo światłowodowych systemów telekomunikacyjnych (IEC 60825-2:2000)	EN 60825-2:1994 +A1:1998 Uwaga 2.1	Termin minął (1.4.2003)	Artykuł 3.1.a (& Artykuł 2 73/23/EWG)
CENELEC	EN 60825-2:2004 Bezpieczeństwo urządzeń laserowych — Część 2: Bezpieczeństwo światłowodowych systemów telekomunikacyjnych (IEC 60825-2:2004)	EN 60825-2:2000 Uwaga 2.1	1.9.2007	Artykuł 3.1.a (& Artykuł 2 73/23/EWG)
CENELEC	EN 60825-4:1997 Bezpieczeństwo urządzeń laserowych — Osłony laserowe (IEC 60825-4:1997) Zmiana A1:2002 do EN 60825-4:1997 (IEC 60825-4:1997/A1:2002) Zmiana A2:2003 do EN 60825-4:1997 (IEC 60825-4:1997/A2:2003)	NIE DOTYCZY Uwaga 3 Uwaga 3	Termin minął (1.10.2005) 1.10.2006	Artykuł 3.1.a (& Artykuł 2 73/23/EWG)
CENELEC	EN 60825-12:2004 Bezpieczeństwo urządzeń laserowych — Część 12: Bezpieczeństwo systemów komunikacji optycznej, w przestrzeni swobodnej, stosowanych do przesyłania informacji (IEC 60825-12:2004)	NIE DOTYCZY		Artykuł 3.1.a (& Artykuł 2 73/23/EWG)
CENELEC	EN 60950:2000 Bezpieczeństwo urządzeń techniki informatycznej (IEC 60950:1999 (Zmodyfikowana))	EN 60950:1992 +A1:1993 +A2:1993 +A3:1995 +A4:1997 +A11:1997 Uwaga 2.1	Termin minął (1.1.2005)	Artykuł 3.1.a (& Artykuł 2 73/23/EWG)
CENELEC	EN 60950-1:2001 Urządzenia techniki informatycznej — Bezpieczeństwo — Część 1: Wymagania podstawowe (IEC 60950-1:2001 (Zmodyfikowana)) Zmiana A11:2004 do EN 60950-1:2001	EN 60950:2000 Uwaga 2.1 Uwaga 3	1.7.2006	Artykuł 3.1.a (& Artykuł 2 73/23/EWG)
CENELEC	EN 61000-3-2:2000 Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) — Część 3-2: Dopuszczalne poziomy — Dopuszczalne poziomy emisji harmonicznego prądu (fazowy prąd zasilający odbiornika mniejszy lub równy 16 A) (IEC 61000-3-2:2000 (Zmodyfikowana)) Zmiana A2:2005 do EN 61000-3-2:2000 (IEC 61000-3-2:2000/A1:2001 + A2:2004)	EN 61000-3-2:1995 +A1:1998 +A2:1998 +A14:2000 Uwaga 2.1 Uwaga 3	Termin minął (1.1.2004) 1.1.2008	Artykuł 3.1.b (& Artykuł 4 89/336/EWG)
CENELEC	EN 61000-3-3:1995 Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) — Część 3-3: Dopuszczalne poziomy — Ograniczanie wahań napięcia i migotania światła powodowanych przez odbiorniki o prądzie znamionowym < lub = 16 A w sieciach zasilających niskiego napięcia (IEC 61000-3-3:1994) Zmiana A1:2001 do EN 61000-3-3:1995 (IEC 61000-3-3:1994/A1:2001)	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna (e) Uwaga 2.3 Uwaga 3	Termin minął (1.1.2001) Termin minął (1.5.2004)	Artykuł 3.1.b (& Artykuł 4 89/336/EWG)

Europejska organizacja normalizacyjna (1)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1	Artykuł 1999/5/WE
CENELEC	EN 61000-3-11:2000 Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) — Część 3-11: Dopuszczalne poziomy — Ograniczanie zmian napięcia, wahań napięcia i migotania światła w publicznych sieciach niskiego napięcia — Urządzenia o prądzie znamionowym < 75 A podlegające przyłączeniu warunkowemu (IEC 61000-3-11:2000)	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna (e) Uwaga 2.3	Termin minął (1.11.2003)	Artykuł 3.1.b (& Artykuł 4 89/336/EWG)
CENELEC	EN 61000-3-12:2005 Kompatybilność elektromagnetyczna(EMC) — Część 3-12: Dopuszczalne poziomy — Dopuszczalne poziomy harmonicznych prądów powodowanych działaniem odbiorników, które mają być przyłączone do publicznej sieci zasilającej niskiego napięcia z fazowym prądem zasilającym odbiornika większym niż 16 A i mniejszym lub równym 75 A (IEC 61000-3-12:2004)	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna (e) Uwaga 2.3	1.2.2008	Artykuł 3.1.b (& Artykuł 4 89/336/EWG)
CENELEC	EN 61000-6-1:2001 Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) — Normy ogólne — Część 6-1: Wymagania dotyczące odporności w środowisku mieszkalnym, handlowym i lekko uprzemysłowionym (IEC 61000-6-1:1997 (Zmodyfikowana))	EN 50082-1:1997 Uwaga 2.1	Termin minął (1.7.2004)	Artykuł 3.1.b (& Artykuł 4 89/336/EWG)
CENELEC	EN 61000-6-2:2001 Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) — Część 6-2: Normy ogólne — Odporność w środowiskach przemysłowych (IEC 61000-6-2:1999 (Zmodyfikowana))	EN 61000-6-2:1999 Uwaga 2.1	Termin minął (1.7.2004)	Artykuł 3.1.b (& Artykuł 4 89/336/EWG)
CENELEC	EN 61000-6-2:2005 Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) — Część 6-2: Normy ogólne — Odporność w środowiskach przemysłowych (IEC 61000-6-2:2005)	EN 61000-6-2:2001 Uwaga 2.1	1.6.2008	Artykuł 3.1.b (& Artykuł 4 89/336/EWG)
CENELEC	EN 61000-6-3:2001 Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) — Część 6-3: Normy ogólne — Wymagania dotyczące emisyjności w środowisku mieszkalnym, handlowym i lekko uprzemysłowionym (CISPR/IEC 61000-6-3:1996 (Zmodyfikowana)) Zmiana A11:2004 do EN 61000-6-3:2001	EN 50081-1:1992 Uwaga 2.1 Uwaga 3	Termin minął (1.7.2004) 1.7.2007	Artykuł 3.1.b (& Artykuł 4 89/336/EWG)
CENELEC	EN 61000-6-4:2001 Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) — Część 6-4: Normy ogólne — Wymagania dotyczące emisyjności w środowisku przemysłowym (IEC 61000-6-4:1997 (Zmodyfikowana))	EN 50081-2:1993 Uwaga 2.1	Termin minął (1.7.2004)	Artykuł 3.1.b (& Artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 300 065-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Wąskopasmowe urządzenia telegraficzne z bezpośrednim wydrukiem do odbioru informacji meteorologicznych i nawigacyjnych (NAVTEX) — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnianie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 065-3 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Wąskopasmowe urządzenia telegraficzne z bezpośrednim wydrukiem do odbioru informacji meteorologicznych i nawigacyjnych (NAVTEX) — Część 3: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnianie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.3(e) dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.3
ETSI	EN 300 086-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Łądowa służba ruchoma — Urządzenia radiowe z wewnętrznym lub zewnętrznym złączem RF przeznaczone do analogowej transmisji mowy — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnianie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	ETS 300 086/A2 (02-1997)	Termin minął (31.8.2002)	Artykuł 3.2

Europejska organizacja normalizacyjna ⁽¹⁾	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1	Artykuł 1999/5/WE
ETSI	EN 300 113-2 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Lądowa służba ruchoma — Urządzenia radiowe przewidziane do transmisji danych (i/lub mowy) wykorzystujące modulację o stałej lub niestałej obwiedni wyposażone w złącze antenowe — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 300 113-2 V1.1.1	Termin minął (31.12.2003)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 113-2 V1.3.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Lądowa służba ruchoma — Urządzenia radiowe przewidziane do transmisji danych (i/lub mowy) wykorzystujące modulację o stałej lub niestałej obwiedni wyposażone w złącze antenowe — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 300 113-2 V1.2.1	28.2.2007	Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 135-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Urządzenia radiowe o modulacji kąta dla pasma obywatelskiego (urządzenia radiowe zgodne z CEPT PR 27) — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnianie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 Dyrektywy R&TTE	ETS 300 135/A1:1997	Termin minął (30.4.2001)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 152-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Morskie radiopławy ratunkowe (EPIRBs) pracujące na częstotliwości 121,5 MHz lub na częstotliwościach 121,5 MHz i 243 MHz tylko do wskazywania kierunku — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnianie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 152-3 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Morskie radiopławy ratunkowe (EPIRBs) pracujące na częstotliwości 121,5 MHz lub na częstotliwościach 121,5 MHz i 243 MHz tylko do wskazywania kierunku — Część 3: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnianie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.3 (e) dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.3
ETSI	EN 300 162-2 V1.1.2 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Nadajniki i odbiorniki radiotelefoniczne dla ruchomej służby morskiej pracującej w paśmie VHF — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnianie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 162-3 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Nadajniki i odbiorniki radiotelefoniczne dla ruchomej służby morskiej pracującej w paśmie VHF — Część 3: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnianie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.3 (e) dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.3
ETSI	EN 300 219-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Lądowa służba ruchoma; Urządzenia radiowe emitujące sygnały uruchamiające specyficzne działanie odbiorników — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnianie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 220-2 V2.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Urządzenia bliskiego zasięgu (SRD) — Urządzenia radiowe do stosowania w zakresie częstotliwości od 25 MHz do 1 000 MHz z poziomami mocy do 500 mW — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnianie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 300 220-3 V1.1.1	31.12.2007	Artykuł 3.2

Europejska organizacja normalizacyjna (!)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1	Artykuł 1999/5/WE
ETSI	EN 300 220-3 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Urządzenia bliskiego zasięgu (SRD) — Urządzenia radiowe do stosowania w zakresie częstotliwości od 25 MHz do 1 000 MHz z poziomami mocy do 500 mW — Część 3: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 224-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Lokalne usługi przywoławcze — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 296-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Lądowa służba ruchoma; Urządzenia radiowe wykorzystujące anteny zintegrowane, przeznaczone przede wszystkim do analogowej transmisji mowy — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 328 V1.6.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Szerokopasmowe systemy transmisji; Urządzenia transmisji danych pracujące w paśmie ISM 2,4 GHz, wykorzystujące technikę modulacji z widmem rozproszonym — Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 300 328 V1.5.1	Termin minął (31.8.2006)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 328 V1.7.1 Kompatybilność elektromagnetyczna i zagadnienia widma radiowego (ERM); Szerokopasmowe systemy transmisyjne; Urządzenia transmisji danych pracujące w paśmie ISM 2,4 GHz i wykorzystujące modulację szerokopasmową; Zharmonizowana EN spełniająca zasadnicze wymagania zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 300 328 V1.6.1	31.7.2008	Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 330-2 V1.3.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Urządzenia bliskiego zasięgu (SRD); Urządzenia radiowe pracujące w zakresie częstotliwości od 9 kHz do 25 MHz i systemy z pętlą indukcyjną pracujące w zakresie częstotliwości od 9 kHz do 30 MHz — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 300 330-2 V1.1.1	31.12.2007	Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 341-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Lądowa służba ruchoma (RP 02); Urządzenia radiowe ze zintegrowaną anteną, emitujące sygnały wywołujące specyficzne działanie odbiorników — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 373-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Nadajniki i odbiorniki ruchome morskie stosowane w zakresach MF i HF — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 373-3 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Nadajniki i odbiorniki ruchome morskie stosowane w zakresach MF i HF — Część 3: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.3(e) dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.3

Europejska organizacja normalizacyjna (1)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1	Artykuł 1999/5/WE
ETSI	EN 300 390-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Lądowa służba ruchoma; Urządzenia radiowe przeznaczone do transmisji danych (i mowy) z anteną zintegrowaną — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnianie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	ETS 300 390/A1:1997	Termin minął (30.4.2001)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 422-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Mikrofony bezprzewodowe pracujące w zakresie częstotliwości od 25 MHz do 3 GHz — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnianie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 433-2 V1.1.2 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Lądowa służba ruchoma — Urządzenia radiowe pasma obywatelskiego z dwuwstęgową modulacją amplitudy (DSB) i/lub jednowstęgową modulacją amplitudy (SSB) — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnianie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 300 433-2 V1.1.1	Termin minął (30.9.2002)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 440-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Urządzenia bliskiego zasięgu; Urządzenia radiowe używane w zakresie częstotliwości od 1 GHz do 40 GHz — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnianie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 440-2 V1.1.2 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Urządzenia bliskiego zasięgu; Urządzenia radiowe używane w zakresie częstotliwości od 1 GHz do 40 GHz — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnianie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 300 440-2 V1.1.1	30.6.2007	Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 454-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Szerokopasmowe łącza foniczne — Część 2: EN zharmonizowana zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R & TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 471-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Lądowa służba ruchoma; Protokół dostępu i reguły zajętości w kanałach wspólnych wykorzystywanych w urządzeniach zgodnie z normą EN 300 113 — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnianie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 674-2-1 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Transport drogowy i telematyka trafiku (RTTT) — Wydzielona łączność małego zasięgu (DSRC), urządzenia transmisyjne (500 kbit/s/250 kbit/s) pracujące w paśmie częstotliwości 5,8 GHz wydzielonym do zastosowania przemysłowego, naukowego i medycznego (ISM) — Część 2-1: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE. Wymagania dotyczące zespołów instalowanych obok drogi (RSU).			Artykuł 3.2

Europejska organizacja normalizacyjna (1)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1	Artykuł 1999/5/WE
ETSI	EN 300 674-2-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Transport drogowy i telematyka trafiku (RTTT) — Wydzielona łączność małego zasięgu (DSRC), urządzenia transmisyjne (500 kbit/s/250 kbit/s) pracujące w paśmie częstotliwości 5,8 GHz wydzielonym do zastosowania przemysłowego, naukowego i medycznego (ISM) — Część 2-2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE. Wymagania dotyczące zespołów instalowanych na pojeździe (OBU)			Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 698-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Nadajniki i odbiorniki radiotelefonów morskich służb ruchomych pracujące w pasmach VHF na śródlądowych szlakach wodnych — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnianie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 698-3 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Nadajniki i odbiorniki radiotelefonów morskich służb ruchomych pracujące w pasmach VHF na śródlądowych szlakach wodnych — Część 3: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnianie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.3 (e) dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.3
ETSI	EN 300 718-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Sygnalizatory lawinowe — Systemy nadawczo-odbiorcze — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 718-3 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Sygnalizatory lawinowe — Systemy nadawczo-odbiorcze — Część 3: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.3(e) dyrektywy R&TTE	EN 300 718-3 V1.1.1	Termin minął (30.11.2005)	Artykuł 3.3
ETSI	EN 300 720-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Pokładowe urządzenia i systemy komunikacyjne pracujące w zakresie UHF — Część 2: EN zharmonizowana zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 300 761-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Urządzenia bliskiego zasięgu (SRD); Automatyczna identyfikacja pojazdów (AVI) dla służb kolejowych, urządzenie pracujące w zakresie częstotliwości 2,45 GHz — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnianie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 025-2 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Urządzenia radiotelefoniczne VHF dla łączności powszechnej i urządzenia związane dla cyfrowego wywołania selektywnego (DSC) klasy „D” — Część 2: Zharmonizowana EN zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 301 025-2 V1.1.1	Termin minął (30.6.2006)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 025-3 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Urządzenia radiotelefoniczne VHF dla łączności powszechnej i urządzenia związane dla cyfrowego wywoływania selektywnego (DSC) klasy „D” — Część 3: Zharmonizowana EN zgodnie z artykułem 3.3 (e) dyrektywy R&TTE	EN 301 025-3 V1.1.1	Termin minął (30.6.2006)	Artykuł 3.3

Europejska organizacja normalizacyjna (1)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1	Artykuł 1999/5/WE
ETSI	EN 301 091-2 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM). Urządzenia radarowe transportu drogowego i telematyki trafiku (RTTT) pracujące w zakresie od 76 GHz do 77 GHz. Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie podstawowych wymagań artykułu 3.2 Dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 166-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Lądowa Służba Ruchoma — Urządzenia radiowe do komunikacji analogowej i/lub cyfrowej (mowa i/lub dane) pracujące w kanałach wąskopasmowych i wyposażone w złącza antenowe — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnianie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 178-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Radiotelefony noszone o bardzo wielkiej częstotliwości (VHF) dla ruchomej służby morskiej pracujące w pasmach VHF (wyłącznie dla zastosowań nie obejmowanych przez GMDSS) — Część 2: Zharmonizowana EN z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 357-2 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Bezsznurowe urządzenia akustyczne pracujące w zakresie częstotliwości od 25 MHz do 2 000 MHz, mikrofony radiowe powszechnego użytku i systemy nadzoru ze słuchawką umieszczoną w uchu pracujące w paśmie częstotliwości zharmonizowanym przez CEPT od 863 MHz do 865 MHz — Część 2: Zharmonizowana EN z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 301 357 V1.1.1	Termin minął (31.3.2003)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 357-2 V1.3.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Bezsznurowe urządzenia akustyczne pracujące w zakresie częstotliwości od 25 MHz do 2 000 MHz, mikrofony radiowe powszechnego użytku i systemy nadzoru ze słuchawką umieszczoną w uchu pracujące w paśmie częstotliwości zharmonizowanym przez CEPT od 863 MHz do 865 MHz — Część 2: Zharmonizowana EN z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 301 357-2 V1.2.1	30.4.2008	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 360 V1.1.3 Naziemne stacje i systemy satelitarne (SES) — Zharmonizowana EN dotycząca satelitarnych interaktywnych stacji końcowych (SIT) i satelitarnych stacji końcowych użytkowników (SUT), nadających sygnały w kierunku satelitów geostacjonarnych w zakresie częstotliwości od 27,5 GHz do 29,5 GHz, spełniających zasadnicze wymagania artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 360 V1.2.1 Naziemne stacje i systemy satelitarne (SES) Zharmonizowana EN dotycząca satelitarnych interaktywnych stacji końcowych (SIT) i satelitarnych stacji końcowych użytkowników (SUT), nadających sygnały w kierunku satelitów geostacjonarnych w zakresie częstotliwości od 27,5 GHz do 29,5 GHz, spełniających zasadnicze wymagania artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 301 360 V1.1.3	30.11.2007	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 406 V1.5.1 Cyfrowy udoskonalony system telekomunikacji bezsznurowej (DECT) — Zharmonizowana EN dotycząca cyfrowego udoskonalonego systemu telekomunikacji bezsznurowej (DECT) zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE — Podstawowe parametry radiowe	EN 301 406 V1.4.1	Termin minął (31.3.2005)	Artykuł 3.2

Europejska organizacja normalizacyjna (1)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1	Artykuł 1999/5/WE
ETSI	EN 301 419-1 V4.0.1 Cyfrowy komórkowy system telekomunikacyjny (faza 2) — Wymagania warunkujące włączenie do systemu globalnej łączności ruchomej (GSM) — Część 1: Stacje ruchome zakresu GSM 900 i DCS 1800 — Dostęp (GSM 13.01 wersja 4.1.1)			Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 419-2 V5.1.1 Cyfrowy komórkowy system telekomunikacyjny (faza 2+). Wymagania warunkujące włączenie do systemu globalnej łączności ruchomej (GSM). Stacje ruchome przystosowane do transmisji danych o dużej szybkości w przypadku komutacji łączy (HSCSD) przy korzystaniu z wielu szczebli czasowych. Dostęp (GSM 13.34 wersja 5.1.1 emisja 1996)			Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 419-3 V5.0.2 Cyfrowy komórkowy system telekomunikacyjny (faza 2+). Wymagania warunkujące włączenie do systemu globalnej łączności ruchomej (GSM). Rozbudowana transmisja mowy (ASCI). Stacje ruchome. Dostęp (GSM 13.68 wersja 5.0.2 emisja 1996)			Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 419-7 V5.0.2 Cyfrowy komórkowy system telekomunikacyjny (faza 2+) — Wymagania warunkujące włączenie do systemu globalnej łączności ruchomej (GSM) — Zakres częstotliwości przyznany dla kolei (R-GSM). Stacje ruchome. Dostęp (GSM 13.67, wersja 5.0.2, emisja 1996)			Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 423 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Zharmonizowana norma dotycząca systemu telekomunikacji lotniczej z ziemią, zgodna z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	TBR 23: 1998	Termin minął (30.9.2002)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 426 V1.2.1 Naziemne stacje i systemy satelitarne (SES) — Zharmonizowana EN dotycząca lądowych ruchomych stacji satelitarnych (LMES) oraz morskich ruchomych stacji satelitarnych (MMES) do transmisji danych o małych przepływnościach, nie przewidzianych do łączności alarmowej i bezpieczeństwa, pracujących w zakresach częstotliwości 1,5/1,6 GHz, spełniających podstawowe wymagania artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 301 426 V1.1.1	Termin minął (30.6.2002)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 427 V1.2.1 Naziemne stacje i systemy satelitarne (SES) — Zharmonizowana EN dotycząca lądowych ruchomych stacji satelitarnych (LMES) do transmisji danych o małych przepływnościach, pracujących w zakresach częstotliwości 11/12/14 GHz, spełniających podstawowe wymagania artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 301 427 V1.1.1	Termin minął (31.8.2003)	Artykuł 3.2

Europejska organizacja normalizacyjna (1)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1	Artykuł 1999/5/WE
ETSI	EN 301 428 V1.2.1 Naziemne stacje i systemy satelitarne (SES) — Zharmonizowana EN dotycząca stacji końcowych z antenami o bardzo małej aperturze (VSAT) — Nadawcze, nadawczo-odbiorcze i odbiorcze naziemne stacje satelitarne pracujące w zakresach częstotliwości 11/12/14 GHz, spełniające zasadnicze wymagania artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 301 428 V1.1.1	Termin minął (30.11.2001)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 428 V1.3.1 Naziemne stacje i systemy satelitarne (SES) — Zharmonizowana EN dotycząca stacji końcowych z antenami o bardzo małej aperturze (VSAT) — Nadawcze, nadawczo-odbiorcze i odbiorcze naziemne stacje satelitarne pracujące w zakresach częstotliwości 11/12/14 GHz, spełniające zasadnicze wymagania artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 301 428 V1.2.1	30.6.2007	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 430 V1.1.1 Naziemne stacje i systemy satelitarne (SES) — Zharmonizowana EN dotycząca przemieszczanych naziemnych reporterskich stacji satelitarnych (SNG TES), pracujących w zakresach częstotliwości 11-12/13-14 GHz, spełniających zasadnicze wymagania artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE	TBR 30: 1998	Termin minął (31.1.2001)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 441 V1.1.1 Naziemne stacje i systemy satelitarne (SES) — Zharmonizowana EN dotycząca ruchomych stacji naziemnych (MES) w tym stacji noszonych w rękę, przeznaczonych do satelitarnej sieci łączności osobistej (S-PCN) w zakresach częstotliwości 1,6/2,4 GHz ruchomej służby satelitarnej (MSS), spełniających podstawowe wymagania artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE	TBR 41: 1998	Termin minął (31.1.2001)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 442 V1.1.1 Naziemne stacje i systemy satelitarne (SES) — Zharmonizowana EN dotycząca ruchomych stacji naziemnych (MES), w tym trzymany w rękę stacji naziemnych, przeznaczonych do satelitarnych sieci łączności osobistej (S-PCN) w zakresach częstotliwości 2 GHz w ramach ruchomej służby satelitarnej (MSS), spełniających podstawowe wymagania artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE	TBR 42: 1998	Termin minął (31.1.2001)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 443 V1.2.1 Naziemne stacje i systemy satelitarne (SES) — Zharmonizowana EN dotycząca stacji końcowych z antenami o bardzo małej aperturze (VSAT) — Nadawcze, nadawczo-odbiorcze i odbiorcze naziemne stacje satelitarne pracujące w zakresach częstotliwości 4 GHz i 6 GHz, spełniające podstawowe wymagania artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 301 443 V1.1.1	Termin minął (30.11.2001)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 443 V1.3.1 Naziemne stacje i systemy satelitarne (SES) Zharmonizowana EN dotycząca stacji końcowych z antenami o bardzo małej aperturze (VSAT) Nadawcze, nadawczo odbiorcze i odbiorcze naziemne stacje satelitarne pracujące w zakresach częstotliwości 4 GHz i 6 GHz, spełniające zasadnicze wymagania artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 301 443 V1.2.1	30.11.2007	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 444 V1.1.1 Naziemne stacje i systemy satelitarne (SES) — Zharmonizowana EN dotycząca lądowych ruchomych stacji satelitarnych (LMES) pracujących w zakresach częstotliwości 1,5 GHz oraz 1,6 GHz, umożliwiających prowadzenie rozmów i/lub transmisję danych, spełniających podstawowe wymagania artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE	TBR 44: 1998	Termin minął (31.1.2001)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 449 V1.1.1 Kompatybilność elektromagnetyczna i zagadnienia widma radiowego (ERM) — Zharmonizowana EN dotycząca stacji bazowych o rozproszonym widmie systemu CDMA pracującego w pasmie telekomunikacji komórkowej 450 MHz (CADM 450) oraz systemu PAMR pracującego w pasmach 410, 450 i 870 MHz (CADM PAMR) zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2

Europejska organizacja normalizacyjna (1)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1	Artykuł 1999/5/WE
ETSI	EN 301 459 V1.2.1 Naziemne stacje i systemy satelitarne (SES) — Zharmonizowana EN dotycząca satelitarnych interaktywnych stacji końcowych (SIT) i satelitarnych stacji końcowych użytkowników (SUT), nadających sygnały w kierunku satelitów na orbicie geostacjonarnej w zakresie częstotliwości od 29,5 GHz do 30 GHz, spełniających zasadnicze wymagania artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 459 V1.3.1 Naziemne stacje i systemy satelitarne (SES) — Zharmonizowana EN dotycząca satelitarnych interaktywnych stacji końcowych (SIT) i satelitarnych stacji końcowych użytkowników (SUT), nadających sygnały w kierunku satelitów na orbicie geostacjonarnej w zakresie częstotliwości od 29,5 GHz do 30,0 GHz, spełniających zasadnicze wymagania artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 301 459 V1.2.1	31.12.2008	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 489-01 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 1: Ogólne wymagania techniczne			Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-01 V1.3.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 10: Wymagania szczegółowe dla urządzeń telefonów bezsznurowych pierwszej (CT1 i CT1+) i drugiej (CT2) generacji	EN 301 489-01 V1.2.1	31.8.2007	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-01 V1.4.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 1: Ogólne wymagania techniczne	EN 301 489-01 V1.2.1 & V1.3.1	31.8.2007	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-01 V1.5.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 1: Ogólne wymagania techniczne	EN 301 489-01 V1.4.1	11.8.2008	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-01 V1.6.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 1: Ogólne wymagania techniczne	EN 301 489-01 V1.5.1	30.11.2008	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-02 V1.3.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dla urządzeń i usług radiowych — Część 2: Wymagania szczegółowe dla radiowych urządzeń przywoławczych	EN 301 489-02 V1.2.1	Termin minął (30.11.2005)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-03 V1.4.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 3: Wymagania szczegółowe dotyczące urządzeń bliskiego zasięgu (SRD) pracujących na częstotliwościach pomiędzy 9 kHz i 40 GHz	EN 301 489-03 V1.3.1	Termin minął (30.11.2005)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-04 V1.3.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM); Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 4: Wymagania szczegółowe dla stacjonarnych linii radiowych, wyposażenia pomocniczego i usług	EN 301 489-04 V1.2.1	Termin minął (30.11.2005)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)

Europejska organizacja normalizacyjna (1)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1	Artykuł 1999/5/WE
ETSI	EN 301 489-05 V1.3.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 5: Wymagania szczegółowe dla urządzeń lądowej radiokomunikacji ruchomej typu dyspozytorskiego (PMR) i wyposażenia pomocniczego (do transmisji sygnałów mowy i innych)	EN 301 489-05 V1.2.1	Termin minął (30.11.2005)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-06 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 6: Wymagania szczegółowe dla urządzeń systemu cyfrowej ulepszonej telekomunikacji bezsznurowej (DECT)	EN 301 489-06 V1.1.1	Termin minął (30.11.2005)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-07 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 7: Wymagania szczegółowe dla radiowych urządzeń przewodnych i noszonych oraz wyposażenia dodatkowego cyfrowych komórkowych systemów telekomunikacyjnych (GSM i DCS)	EN 301 489-07 V1.1.1	Termin minął (30.11.2005)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-07 V1.3.1 Kompatybilność elektromagnetyczna i zagadnienia widma radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 7: Wymagania szczegółowe dla radiowych urządzeń przewodnych i noszonych oraz wyposażenia dodatkowego cyfrowych komórkowych systemów telekomunikacyjnych (GSM i DCS)	EN 301 489-07 V1.2.1	31.1.2009	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-08 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 8: Wymagania szczegółowe dotyczące stacji bazowych systemu GSM	EN 301 489-08 V1.1.1	Termin minął (30.11.2005)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-09 V1.3.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 9: Wymagania szczegółowe dla mikrofonów bezprzewodowych i podobnych urządzeń łączności akustycznej wykorzystujących częstotliwości radiowe (RF)	EN 301 489-09 V1.2.1	Termin minął (30.11.2005)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-10 V1.3.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 10: Wymagania szczegółowe dla urządzeń telefonów bezsznurowych pierwszej (CT1 i CT1+) i drugiej (CT2) generacji	EN 301 489-10 V1.2.1	Termin minął (30.11.2005)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-11 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dla urządzeń i systemów radiowych — Część 11: Wymagania szczegółowe dla naziemnych nadajników radiofonicznych	EN 301 489-11 V1.1.1	Termin minął (30.11.2005)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-11 V1.3.1 Kompatybilność elektromagnetyczna i zagadnienia widma radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 11: Wymagania szczegółowe dla naziemnych nadajników radiofonicznych	EN 301 489-11 V1.2.1	30.11.2007	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-12 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 12: Wymagania szczegółowe dla stacji końcowych z antenami o bardzo małej aperturze oraz dla interaktywnych naziemnych stacji satelitarnych pracujących w zakresach częstotliwości pomiędzy 4 GHz a 30 GHz w satelitarnej służbie stałej (FSS)	EN 301 489-12 V1.1.1	Termin minął (31.7.2006)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)

Europejska organizacja normalizacyjna (1)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1	Artykuł 1999/5/WE
ETSI	EN 301 489-13 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM); Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 13: Wymagania szczegółowe dla urządzeń radiowych pasma obywatelskiego (CB) i wyposażenia pomocniczego (do transmisji sygnałów mowy i innych)	EN 301 489-13 V1.1.1	Termin minął (30.11.2005)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-14 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dla urządzeń i systemów radiowych — Część 14: Wymagania szczegółowe dla analogowych i cyfrowych naziemnych nadajników telewizyjnych rozgłoszeniowych	EN 301 489-14 V1.1.1	Termin minął (31.7.2006)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-15 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 15: Wymagania szczegółowe dla urządzeń radioamatorskich dostępnych w handlu	EN 301 489-15 V1.1.1	Termin minął (30.11.2005)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-16 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 16: Wymagania szczegółowe dla urządzeń przewoźnych i noszonych analogowej komórkowej łączności radiowej	EN 301 489-16 V1.1.1	Termin minął (30.11.2005)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-17 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 17: Warunki określone dla szerokopasmowych systemów transmisyjnych o częstotliwości 2,4 GHz i urządzeń RLAN wysokiej jakości o częstotliwości 5 GHz	EN 301 489-17 V1.1.1	Termin minął (30.11.2005)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-18 V1.3.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 18: Wymagania szczegółowe dla urządzeń naziemnej łączności z grupowym wykorzystaniem kanałów radiowych (TETRA)	EN 301 489-18 V1.2.1	Termin minął (30.11.2005)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-19 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 19: Wymagania szczegółowe dla odbiorczych ruchomych stacji naziemnych (ROMES) zapewniających transmisję danych w pasmie 1,5 GHz	EN 301 489-19 V1.1.1	Termin minął (30.11.2005)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-20 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 20: Wymagania szczegółowe dla ruchomych stacji naziemnych (MES) stosowanych w ruchomej łączności satelitarnej (MSS)	EN 301 489-20 V1.1.1	Termin minął (30.11.2005)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-22 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 22: Wymagania szczegółowe dla urządzeń radiowych ruchomych i stacjonarnych łączności lotniczej VHF	EN 301 489-22 V1.1.1	Termin minął (30.11.2005)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-22 V1.3.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 22: Wymagania szczegółowe dla urządzeń radiowych ruchomych i stacjonarnych łączności lotniczej VHF	EN 301 489-22 V1.2.1	28.2.2007	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)

Europejska organizacja normalizacyjna (1)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1	Artykuł 1999/5/WE
ETSI	EN 301 489-23 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dla urządzeń i systemów radiowych — Część 23: Wymagania szczegółowe dla urządzeń radiowych i wyposażenia dodatkowego stacji bazowych (BS) i retransmisyjnych systemu IMT 2000 CDMA z bezpośrednim rozproszeniem widma (UTRA)	EN 301 489-23 V1.1.1	Termin minął (30.11.2005)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-24 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dla urządzeń i systemów radiowych — Część 24: Wymagania szczegółowe dla urządzeń radiowych i wyposażenia dodatkowego urządzeń przewoźnych i noszonych (UE) systemu IMT 2000 CDMA z bezpośrednim rozproszeniem widma (UTRA)	EN 301 489-24 V1.1.1	Termin minął (30.11.2005)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-24 V1.3.1 (10-2005) Kompatybilność elektromagnetyczna i zagadnienia widma radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 24: Wymagania szczegółowe dla urządzeń radiowych i wyposażenia dodatkowego urządzeń przewoźnych i noszonych (UE) systemu IMT-2000 CDMA z bezpośrednim rozproszeniem widma (UTRA)	EN 301 489-24 V1.2.1	31.1.2009	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-25 V2.0.0 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dla urządzeń i systemów radiowych — Część 25: Wymagania szczegółowe dla stacji ruchomych i wyposażenia dodatkowego systemu IMT 2000 CDMA z wieloma częstotliwościami nośnymi			Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-25 V2.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dla urządzeń i systemów radiowych — Część 25: Wymagania szczegółowe dla stacji ruchomych i wyposażenia dodatkowego systemu IMT 2000 CDMA z wieloma częstotliwościami nośnymi	EN 301 489-25 V1.1.1	Termin minął (31.7.2006)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-25 V2.3.2 (7-2005) Kompatybilność elektromagnetyczna i zagadnienia widma radiowego (ERM) -Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 25: Wymagania szczegółowe dla stacji ruchomych i wyposażenia pomocniczego systemu z rozproszonym widmem CDMA 1X	EN 301 489-25 V2.2.1	30.4.2007	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-26 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dla urządzeń i systemów radiowych — Część 26: Wymagania szczegółowe dla stacji bazowych i wyposażenia dodatkowego systemu IMT 2000 CDMA z wieloma częstotliwościami nośnymi			Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-26 V2.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dla urządzeń i systemów radiowych — Część 26: Wymagania szczegółowe dla stacji bazowych i wyposażenia dodatkowego systemu IMT 2000 CDMA z wieloma częstotliwościami nośnymi	EN 301 489-26 V1.1.1	Termin minął (31.7.2006)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-26 V2.3.2 Kompatybilność elektromagnetyczna i zagadnienia widma radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 26: Wymagania szczegółowe dla stacji bazowych, stacji przekaźnikowych i wyposażenia pomocniczego systemu z rozproszonym widmem CDMA 1X	EN 301 489-26 V2.2.1	30.4.2007	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)

Europejska organizacja normalizacyjna (1)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1	Artykuł 1999/5/WE
ETSI	EN 301 489-27 V1.1.1 Kompatybilność elektromagnetyczna i zagadnienia widma radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dla urządzeń i systemów radiowych — Część 27: Wymagania szczegółowe dla aktywnych implantów medycznych o ultra niskiej mocy (ULP-AMI) i pokrewnych urządzeń peryferyjnych (ULP-AMI-P)			Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-28 V1.1.1 Kompatybilność elektromagnetyczna i zagadnienia widma radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 28: Wymagania szczegółowe dla bezprzewodowych cyfrowych łączy wizyjnych			Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-31 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 31: Wymagania szczegółowe dla urządzeń aktywnych implantów medycznych o bardzo małej mocy (ULP-AMI) pracujących w zakresie od 9 kHz do 315 kHz i związanych z nimi urządzeniami peryferyjnymi			Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 489-32 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca urządzeń i systemów radiowych — Część 32: Wymagania szczegółowe dla zastosowań radaru do próbkowania gruntu i ścian			Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 502 V8.1.2 Zharmonizowana EN dotycząca globalnego systemu łączności ruchomej (GSM) — Urządzenia stacji bazowej i stacji retransmisyjnej spełniające zasadnicze wymagania zgodne z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE (GSM 13.21 wersja 8.1.2 Wydanie 1999)	EN 301 502 V7.0.1	Termin minął (30.4.2002)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 511 V9.0.2 Globalny system łączności ruchomej (GSM) — Zharmonizowana norma dotycząca stacji ruchomych pracujących w pasmach GSM 900 i DCS 1800 zapewniająca spełnianie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 301 511 V7.0.1	Termin minął (30.6.2004)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 526 V1.1.1 Kompatybilność elektromagnetyczna i zagadnienia widma radiowego (ERM) — Zharmonizowana EN dotycząca stacji ruchomych o rozproszonym widmie systemu CDMA pracującego w pasmie telekomunikacji komórkowej 450 MHz (CADM 450) oraz systemu PAMR pracującego w pasmach 410, 450 i 870 MHz (CADM-PAMR) zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 681 V1.3.2 Naziemne stacje i systemy satelitarne (SES) — Zharmonizowana EN dotycząca ruchomych stacji naziemnych (MES) geostacjonarnych ruchomych systemów satelitarnych, w tym trzymanyh w ręku stacji naziemnych, przeznaczonych do satelitarnych sieci łączności osobistej (S-PCN) w zakresach częstotliwości 1,5/1,6 GHz z ruchomej służby satelitarnej (MSS) spełniających zasadnicze wymagania artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 301 681 V1.2.1	Termin minął (31.3.2006)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 721 V1.2.1 Naziemne stacje i systemy satelitarne (SES) — Zharmonizowana EN dotycząca ruchomych naziemnych stacji satelitarnych (MES) do transmisji danych o małych przepływnościach (LBRDC), wykorzystujących satelity na niskich ziemskich orbitach (LEO) stosujące częstotliwości poniżej 1 GHz, zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 301 721 V1.1.1	Termin minął (31.3.2002)	Artykuł 3.2

Europejska organizacja normalizacyjna (1)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1	Artykuł 1999/5/WE
ETSI	EN 301 751 V1.2.1 Radiowe systemy stacjonarne — Anteny i urządzenia łączy punkt-punkt — Zharmonizowana norma podstawowa dotycząca anten oraz stacjonarnych cyfrowych systemów radiowych łączy punkt-punkt spełniających zasadnicze wymagania artykułu 3.2 Dyrektywy 1999/5/EC	EN 301 751 V1.1.1	Termin minął (30.4.2005)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 753 V1.2.1 Radiowe systemy stacjonarne — Anteny i urządzenia łączy punkt — wiele punktów — Zharmonizowana norma podstawowa dotycząca anten oraz stacjonarnych cyfrowych systemów radiowych łączy punkt-wiele punktów zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 Dyrektywy 1999/5/WE	EN 301 753 V1.1.1	Termin minął (28.2.2006)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 783-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Naziemna służba ruchoma. Urządzenia radioamatorskie dostępne w handlu — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 796 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Zharmonizowana EN dotycząca telefonów bezsznurowych CT1 i CT1+ zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 797 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Zharmonizowana EN dotycząca telefonów bezsznurowych CT2 zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 839-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Urządzenia radiowe zakresu częstotliwości od 402 MHz do 405 MHz czynnych implantów medycznych o ultra małej mocy i ich urządzenia pomocnicze — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 840-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Cyfrowe mikrofony radiowe pracujące w pasmie częstotliwości zharmonizowanym przez CEPT: od 1 750 MHz do 1 800 MHz — Część 2: Zharmonizowana EN zgodna z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 843-1 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma dotycząca kompatybilności elektromagnetycznej dla morskich radiowych urządzeń i systemów — Część 1: Ogólne wymagania techniczne	EN 301 843-1 V1.1.1	Termin minął (31.3.2006)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 843-2 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma dotycząca kompatybilności elektromagnetycznej dla morskich radiowych urządzeń i systemów — Część 2: Warunki szczególne dla nadajników i odbiorników radiotelefonicznych	EN 301 843-2 V1.1.1	Termin minął (31.3.2006)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 843-4 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Norma dotycząca kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dla morskich radiowych urządzeń i systemów — Część 4: Warunki szczególne dla wąskopasmowych odbiorników z automatycznym wydrukowaniem (NBDP) NAVTEX	EN 301 843-4 V1.1.1	Termin minął (31.3.2006)	Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)

Europejska organizacja normalizacyjna (1)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1	Artykuł 1999/5/WE
ETSI	EN 301 843-5 V1.1.1 Kompatybilność elektromagnetyczna i zagadnienia widma radiowego (ERM) — Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dla urządzeń i systemów radiowych morskich — Część 5: Wymagania szczegółowe dla nadajników i odbiorników radiotelefonów MF/HF			Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 843-6 V1.1.1 Kompatybilność elektromagnetyczna i zagadnienia widma radiowego (ERM); Norma kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) dotycząca morskich radiowych służb i urządzeń; Część 6: Warunki szczególne dla stacji naziemnych instalowanych na pokładach statków, nadających powyżej 3 GHz			Artykuł 3.1.b (oraz artykuł 4 89/336/EWG)
ETSI	EN 301 893 V1.2.3 Sieci szerokopasmowego dostępu radiowego (BRAN) — Sieci RLAN wysokiej jakości, zakresu 5 GHz — Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 893 V1.3.1 Sieci szerokopasmowego dostępu radiowego (BRAN) — Sieci RLAN wysokiej jakości, zakresu 5 GHz — Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 301 893 V1.2.3	31.3.2008	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 908-01 V2.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Stacje bazowe (BS) i urządzenia użytkownika (UE) dla sieci komórkowych trzeciej generacji IMT-2000 — Część 1: Zharmonizowana EN dla IMT-2000 zawierająca wprowadzenie i wymagania ogólne zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 301 908-01 V1.1.1	Termin minął (31.1.2006)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 908-02 V2.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Stacje bazowe (BS), stacje przekaźnikowe i urządzenia użytkownika (UE) dla sieci komórkowych trzeciej generacji IMT-2000 — Część 2: Zharmonizowana EN dla IMT-2000 CDMA z bezpośrednim rozproszeniem widma (UTRA FDD) (UE) zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 301 908-02 V1.1.1	Termin minął (31.1.2006)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 908-03 V2.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Stacje bazowe (BS), stacje przekaźnikowe i urządzenia użytkownika (UE) dla sieci komórkowych trzeciej generacji IMT-2000 — Część 3: Zharmonizowana EN dla IMT-2000 CDMA z bezpośrednim rozproszeniem widma (UTRA FDD) (BS) zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 301 908-03 V1.1.1	Termin minął (31.1.2006)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 908-04 V2.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Stacje bazowe (BS), stacje przekaźnikowe i urządzenia użytkownika (UE) dla sieci komórkowych trzeciej generacji IMT-2000 — Część 4: Zharmonizowana EN dla IMT-2000 CDMA z wieloma falami nośnymi (cdma2000) (UE) zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 301 908-04 V1.1.1	Termin minął (31.1.2006)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 908-05 V2.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Stacje bazowe (BS), stacje przekaźnikowe i urządzenia użytkownika (UE) dla sieci komórkowych trzeciej generacji IMT-2000 — Część 5: Zharmonizowana EN dla IMT-2000 CDMA z wieloma falami nośnymi (cdma2000) (BS i stacje przekaźnikowe) zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 301 908-05 V1.1.1	Termin minął (31.1.2006)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 908-06 V2.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Stacje bazowe (BS), stacje przekaźnikowe i urządzenia użytkownika (UE) dla sieci komórkowych trzeciej generacji IMT-2000 — Część 6: Zharmonizowana EN dla IMT-2000 CDMA TDD (UTRA TDD) (UE) zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 301 908-06 V1.1.1	Termin minął (31.1.2006)	Artykuł 3.2

Europejska organizacja normalizacyjna (1)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1	Artykuł 1999/5/WE
ETSI	EN 301 908-07 V2.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Stacje bazowe (BS), stacje przekaźnikowe i urządzenia użytkownika (UE) dla sieci komórkowych trzeciej generacji IMT-2000 — Część 7: Zharmonizowana EN dla IMT-2000 CDMA TDD (UTRA TDD) (BS i stacje przekaźnikowe) zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 301 908-07 V1.1.1	Termin minął (31.1.2006)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 908-07 V2.2.2 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Stacje bazowe (BS), stacje przekaźnikowe i urządzenia użytkownika (UE) dla sieci komórkowych trzeciej generacji IMT-2000 — Część 7: Zharmonizowana EN dla IMT-2000 CDMA TDD (UTRA TDD) (BS i stacje przekaźnikowe) zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 908-08 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Stacje bazowe (BS) i urządzenia użytkownika (UE) dla sieci komórkowych trzeciej generacji IMT-2000 — Część 8: Zharmonizowana EN dla IMT-2000 TDMA z pojedynczymi falami nośnymi (UWC136) (UE) zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 908-09 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Stacje bazowe (BS) i urządzenia użytkownika (UE) dla sieci komórkowych trzeciej generacji IMT-2000 — Część 9: Zharmonizowana EN dla IMT-2000 TDMA z jedną falą nośną (UWC136) (BS) zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 908-10 V2.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Stacje bazowe (BS), stacje przekaźnikowe i urządzenia użytkownika (UE) dla sieci komórkowych trzeciej generacji IMT-2000 — Część 10: Zharmonizowana EN dla IMT-2000 FDMA /TDMA (DECT) zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 301 908-10 V1.1.1	Termin minął (30.9.2005)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 908-11 V.2.3.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Stacje bazowe (BS), stacje przekaźnikowe i urządzenia użytkownika (UE) dla sieci komórkowych trzeciej generacji IMT-2000 — Część 11: Zharmonizowana EN dla IMT-2000 CDMA z rozproszeniem bezpośrednim (ULTRA FDD) (stacje przekaźnikowe) zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 929-2 V1.1.1 Kompatybilność elektromagnetyczna i zagadnienia widma radiowego (ERM) — Nadajniki i odbiorniki VHF stosowane jako stacje brzegowe w GMDSS i do innych zastosowań w morskiej służbie ruchomej — Część 2: Zharmonizowana EN zgodna z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 301 997-2 V1.1.1 Transmisja i zwielokrotnienie (TM) — Urządzenia łączności z wieloma punktami. Urządzenia radiowe używane w bezprzewodowych systemach multimedialnych (MWS) pracujących w zakresie częstotliwości od 40,5 GHz do 43,5 GHz — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 302 017-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Urządzenia nadawcze stosowane w radiofonii z modulacją amplitudy (AM) — Zharmonizowana EN zgodna z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2

Europejska organizacja normalizacyjna (1)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1	Artykuł 1999/5/WE
ETSI	EN 302 018-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Urządzenia nadawcze dla służby radiofonicznej wykorzystującej modulacje częstotliwości (FM) — Część 2: Zharmonizowana norma EN zgodna z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	ETS 300 384/A1: 1997	Termin minął (31.12.2005)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 302 018-2 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Urządzenia nadawcze dla służby radiofonicznej wykorzystującej modulacje częstotliwości (FM) — Część 2: Zharmonizowana norma EN zgodna z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 302 018-2 V1.1.1	30.11.2007	Artykuł 3.2
ETSI	EN 302 054-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Urządzenia meteorologiczne (Met Aids) — Sondy radiowe używane w zakresie częstotliwości od 400,15 MHz do 406 MHz o poziomach mocy do 200 mW — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 302 064-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) -Radiowe łącza wizyjne (WVL) pracujące w zakresach częstotliwości od 1,3 GHz do 50 GHz — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 302 066-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Urządzenia bliskiego zasięgu (SRD); Zastosowania radaru do próbkowania gruntu i ścian — Część 2: Zharmonizowana EN zgodna z wymaganiami artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 302 077-2 V1.1.1 Kompatybilność elektromagnetyczna i zagadnienia widma radiowego (ERM) — Urządzenia nadawcze naziemnej radiofonii cyfrowej — Zharmonizowana EN zgodna z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 302 186 V1.1.1 Naziemne stacje i systemy satelitarne (SES) — Zharmonizowana EN dotycząca ruchomych lotniczych stacji naziemnych (AESs) pracujących w zakresach częstotliwości 11/12/14 GHz spełniających zasadnicze wymagania zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 302 195-2 V1.1.1 (3-2004) Kompatybilność elektromagnetyczna i zagadnienia widma radiowego (ERM) — Urządzenia radiowe z zakresu częstotliwości od 9 kHz do 315 kHz dla implantów medycznych ultra małej mocy (ULP-AMI) i wyposażenia — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnianie zasadniczych wymagań z art. 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 302 208-2 V1.1.1 Kompatybilność elektromagnetyczna i zagadnienia widma radiowego (ERM) — Urządzenia wykorzystujące częstotliwości radiowe do identyfikacji pracujące w zakresie 865 MHz do 868 MHz z poziomami mocy do 2 W — Część 2: Zharmonizowana EN zgodna z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 302 217-2-2 V1.1.3 Radiowe systemy łączności stałej. Charakterystyki i wymagania dla urządzeń i anten łączy punkt-punkt; Część 2-2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie podstawowych wymagań artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE dla cyfrowych systemów pracujących w pasmach, w których wymagana jest koordynacja częstotliwości	EN 301 751 V1.2.1	31.5.2007	Artykuł 3.2

Europejska organizacja normalizacyjna (1)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastępczej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastępczej Uwaga 1	Artykuł 1999/5/WE
ETSI	EN 302 217-3 V1.1.3 Radiowe systemy łączności stałej; Charakterystyki i wymagania dla urządzeń i anten łączy punkt-punkt; Część 3: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie podstawowych wymagań artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE dla urządzeń pracujących w pasmach, w których nie jest wymagana koordynacja częstotliwości	EN 301 751 V1.2.1	31.5.2007	Artykuł 3.2
ETSI	EN 302 217-4-2 V1.1.3 Radiowe systemy łączności stałej; Charakterystyki i wymagania dla urządzeń i anten łączy punkt-punkt; Część 4-2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie podstawowych wymagań artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE dla anten	EN 301 751 V1.2.1	31.5.2007	Artykuł 3.2
ETSI	EN 302 217-4-2 V1.2.1 Radiowe systemy łączności stałej; Charakterystyki i wymagania dla urządzeń i anten łączy punkt-punkt; Część 4-2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie podstawowych wymagań artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE dla anten	EN 302 217-4-2 V1.1.3	31.3.2008	Artykuł 3.2
ETSI	EN 302 245-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Urządzenia nadawcze radiofonii cyfrowej standardu DRM — Część 2: Zharmonizowana EN zgodna z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 302 288-2 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) Urządzenia bliskiego zasięgu Transport drogowy i telematyka transportu drogowego (RTTT) Urządzenia radarowe bliskiego zasięgu pracujące w zakresie 24 GHz Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodna z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 302 288-2 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) Urządzenia bliskiego zasięgu Transport drogowy i telematyka transportu drogowego (RTTT) Urządzenia radarowe bliskiego zasięgu pracujące w zakresie 24 GHz Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodna z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE	EN 302 288-2 V1.1.1	30.6.2008	Artykuł 3.2
ETSI	EN 302 291-2 V1.1.1 Kompatybilność elektromagnetyczna i zagadnienia widma radiowego (ERM) — Urządzenia bliskiego zasięgu (SRD) — Urządzenia indukcyjnej transmisji danych na bardzo bliskie odległości pracujące na częstotliwości 13,56 MHz — Część 2: Zharmonizowana EN zgodna z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 302 296 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Urządzenia nadawcze cyfrowej telewizyjnej służby radiodifuzyjnej, naziemna (DVB-T) — Zharmonizowana EN zgodna z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 302 297 V1.1.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Urządzenia nadawcze telewizji analogowej — harmonizowana EN zgodna z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 302 326-2 V1.1.2 Radiowe systemy łączności stałej — Anteny i urządzenia łączności wielopunktowej — Część 2: Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE dotycząca cyfrowych urządzeń wielopunktowej łączności radiowej	EN 301 753 V1.2.1	30.9.2008	Artykuł 3.2

Europejska organizacja normalizacyjna ⁽¹⁾	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1	Artykuł 1999/5/WE
ETSI	EN 302 326-3 V1.1.2 Radiolinkkijärjestelmät; Monisuuntaradiolinkit ja niiden antennit; Osa 3: Yhdenmukaistettu standardi (EN), joka kattaa R&TTE-direktiivin artiklan 3.2 mukaiset olennaiset vaatimukset monisuuntaradiolinkkien antennille	EN 301 753 V1.2.1	30.9.2008	Artykuł 3.2
ETSI	EN 302 340 V1.1.1 Naziemne stacje i systemy satelitarne (SES) — Zharmonizowana EN dotycząca naziemnych stacji satelitarnych instalowanych na pokładach statków (ESVs), pracujących w zakresach częstotliwości 11/12/14 GHz przeznaczonych dla stałej służby satelitarnej (FSS), spełniających zasadnicze wymagania artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 302 372-2 V1.1.1 Kompatybilność elektromagnetyczna i zagadnienia widma radiowego (ERM) — Urządzenia bliskiego zasięgu (SRD) — Urządzenia lokalizacji i ruchu — Radarowe czujniki poziomu zbiorników (TLPR) pracujące w pasmach częstotliwości 5, 8 10, 25, 61 i 77 GHz — Część 2: Zharmonizowana EN zgodna z wymaganiami artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE.			Artykuł 3.2
ETSI	EN 302 426 V1.1.1 Kompatybilność elektromagnetyczna i zagadnienia widma radiowego (ERM) — Zharmonizowana EN dla stacji przekaźnikowych CDMA o rozproszonym widmie pracujących w paśmie częstotliwości komórkowej 450 MHz (CDMA 450) oraz w pasmach 410, 450 i 870 MHz PAMR (CDMA PAMR) zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 302 502 V1.1.1 Szerokopasmowe radiowe sieci dostępne (BRAN) — Szerokopasmowe systemy transmisji danych łączności stałej pracujące w paśmie częstotliwości 5,8 GHz — Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE			Artykuł 3.2
ETSI	EN 303 035-1 V1.2.1 Naziemna łączność z grupowym wykorzystaniem kanałów radiowych (TETRA) — Zharmonizowana EN zapewniająca spełnienie zasadniczych wymagań zgodnie z artykułem 3.2 dyrektywy R&TTE — Część 1: Transmisja głosu i danych (V+D)	EN 303 035-1 V1.1.1	Termin minął (30.9.2003)	Artykuł 3.2
ETSI	EN 303 035-2 V1.2.2 Naziemna łączność z grupowym wykorzystaniem kanałów radiowych (TETRA) — Zharmonizowana norma EN dotycząca urządzeń TETRA spełniających zasadnicze wymagania artykułu 3.2 dyrektywy R&TTE — Część 2: Praca w trybie bezpośrednim (DMO)	EN 303 035-2 V1.2.1	Termin minął (31.10.2004)	Artykuł 3.2
ETSI	ETS 300 487/A1:1997 Naziemne stacje i systemy satelitarne (SES) — Odbiorcze ruchome stacje naziemne (ROMES) pracujące w zakresie częstotliwości 1,5 GHz umożliwiające transmisję danych — Wymagania szczegółowe w zakresie parametrów częstotliwości radiowych (RF)			Artykuł 3.2

⁽¹⁾ — CEN: rue de Stassart/De Stassartstraat 36, B-1050 Brussels, tel: (32-2) 550 08 11, fax: (32-2) 550 08 19 (<http://www.cenorm.be>)

— CENELEC: rue de Stassart/De Stassartstraat 35, B-1050 Brussels, tel: (32-2) 519 68 71, fax: (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)

— ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, tel: (33) 492 94 42 12, fax: (33) 493 65 47 16 (<http://www.etsi.org>)

Uwaga 1: Zasadniczo datą ustania domniemania zgodności jest data wycofania („dow”) określona przez europejską organizację normalizacyjną, nie mniej użytkownicy tych norm powinni zdawać sobie sprawę, że w wyjątkowych przypadkach może być inaczej.

Uwaga 2.1: Zakres normy nowej (lub ze zmianami) jest taki sam, jak normy zastąpionej. W podanym terminie ustaje domniemanie zgodności postanowień normy zastąpionej z wymaganiami zasadniczymi dyrektywy.

Uwaga 2.2: Zakres nowej normy jest szerszy niż normy zastąpionej. W podanym terminie ustaje domniemanie zgodności postanowień normy zastąpionej z wymaganiami zasadniczymi dyrektywy.

Uwaga 2.3: Zakres nowej normy jest węższy niż normy zastąpionej. W podanym terminie ustaje domniemanie zgodności postanowień normy (częściowo) zastąpionej z wymaganiami zasadniczymi dyrektywy, dla tych produktów, które objęte są zakresem nowej normy. Domniemanie zgodności z wymaganiami zasadniczymi dyrektywy dla produktów, które objęte są zakresem (częściowo) zastąpionej normy, ale nie są objęte zakresem nowej normy, pozostaje bez zmian.

Uwaga 3: W przypadku zmian, normą zharmonizowaną jest EN CCCC:YYYY, z wcześniejszymi zmianami, jeżeli istnieją, oraz nową podaną zmianą. Zatem norma zastąpiona (kolumna 4) obejmuje EN CCCC:YYYY i jej wcześniejsze zmiany, jeżeli istnieją, ale bez podanej nowej zmiany. W podanym terminie ustaje domniemanie zgodności postanowień normy zastąpionej z wymaganiami zasadniczymi dyrektywy

Przykład: Dla EN 60215:1989 stosuje się:

CENELEC	<p>EN 60215:1989 Wymagania dotyczące bezpieczeństwa radiowych urządzeń nadawczych (IEC 60215:1987) [Normą zharmonizowaną jest EN 60215:1989]</p> <p>Zmiana A1:1992 do EN 60215:1989 (IEC 60215:1987/A1:1990) [Normą zharmonizowaną jest EN 60215:1989 +A1:1992 do EN 60215:1989]</p> <p>Zmiana A2:1994 do EN 60215:1989 (IEC 60215:1987/A2:1993) [Normą zharmonizowaną jest EN 60215:1989 +A1:1992 do EN 60215:1989 +A2:1994 do EN 60215:1989]</p>	<p>NIE DOTYCZY [Nie ma normy zastąpionej]</p> <p>Uwaga 3 [Normą zastąpioną jest EN 60215:1989]</p> <p>Uwaga 3 [Normą zastąpioną jest EN 60215:1989 + A1:1992 do EN 60215:1989]</p>	<p>—</p> <p>Termin minął (1.6.1993)</p> <p>Termin minął (15.7.1995)</p>	<p>Artykuł 3.1.a (i Artykuł 2 73/23/EWG)</p>
---------	--	--	---	--

Uwaga 4: EN 301 489-1 zawiera wspólne wymagania dotyczące emisji elektromagnetycznych oraz odporności z punktu widzenia EMC dla urządzeń radiowych i aby pozwalać na domniemanie zgodności z artykułem 3.1.b dyrektywy, musi być stosowana łącznie z inną częścią tej normy dotyczącą danego urządzenia radiowego.

UWAGA:

- Dodatkowo, aby dowieść zgodności z artykułami 3.1.a i 3.1.b dyrektywy 1999/5/WE, mogą być stosowane normy opublikowane przy dyrektywach 73/23/WE, 89/336/EWG, 90/385/EWG i 93/42/EWG.
- Domniemywa się, że produkty spełniają wymagania dyrektywy, gdy spełniają je w warunkach stosowania zgodnych z przeznaczeniem.
- Niniejszy wykaz zastępuje wszystkie poprzednie wykazy opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Komunikat Komisji w ramach wdrażania dyrektywy Rady z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (89/336/EWG)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Wykaz tytułów i numerów norm zharmonizowanych z dyrektywą)

(2006/C 314/05)

Europejska Organizacja Normalizacyjna (*)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1
CENELEC	EN 50065-1:2001 Transmisja sygnałów w sieciach elektrycznych niskiego napięcia w zakresie częstotliwości od 3 kHz do 148,5 kHz — Część 1: Ogólne wymagania, zakresy częstotliwości I zaburzenia elektromagnetyczne	EN 50065-1:1991 + A1:1992 + A2:1995 + A3:1996 Uwaga 2.1	Termin minął (1.4.2003)
CENELEC	EN 50065-2-1:2003 Przesyłanie sygnałów niskonapięciową siecią elektroenergetyczną w zakresie częstotliwości od 3 kHz do 148,5 kHz — Część 2-1: Wymagania dotyczące odporności urządzeń i systemów komunikacyjnych pracujących w sieci elektroenergetycznej w zakresie częstotliwości od 95 kHz do 148,5 kHz i Zmiana A1:2005 do EN 50065-2-1:2003	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3 Uwaga 3	Termin minął (1.10.2004) 1.7.2008
CENELEC	EN 50065-2-2:2003 Przesyłanie sygnałów niskonapięciową siecią elektroenergetyczną w zakresie częstotliwości od 3 kHz do 148,5 kHz — Część 2-2: Wymagania dotyczące odporności urządzeń i systemów komunikacyjnych pracujących w sieci elektroenergetycznej w zakresie częstotliwości od 95 kHz do 148,5 kHz i Zmiana A1:2005 do EN 50065-2-2:2003	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3 Uwaga 3	Termin minął (1.10.2004) 1.7.2008
CENELEC	EN 50065-2-3:2003 Przesyłanie sygnałów niskonapięciową siecią elektroenergetyczną w zakresie częstotliwości od 3 kHz do 148,5 kHz — Część 2-3: Wymagania dotyczące odporności urządzeń i systemów komunikacyjnych pracujących w sieci elektroenergetycznej w zakresie częstotliwości od 95 kHz do 148,5 kHz i Zmiana A1:2005 do EN 50065-2-3:2003	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3 Uwaga 3	Termin minął (1.8.2004) 1.7.2008
CENELEC	EN 50083-2:2001 Sieci kablowe służące do rozprowadzania sygnałów: telewizyjnych, radiofonicznych i usług interaktywnych — Część 2: Kompatybilność elektromagnetyczna urządzeń Zmiana A1:2005 do EN 50083-2:2001	EN 50083-2:1995 + A1:1997 Uwaga 2.1 Uwaga 3	Termin minął (1.1.2004) 1.4.2008
CENELEC	EN 50090-2-2:1996 Domowe i budynkowe systemy elektroniczne (HBES) — Część 2-2: Przegląd systemu — Ogólne wymagania techniczne	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3	Termin minął (1.10.1999)
CENELEC	EN 50091-2:1995 Systemy bezprzewodowego zasilania (UPS) — Część 2: Wymagania dotyczące kompatybilności elektromagnetycznej (EMC)	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3	Termin minął (1.3.1999)

Europejska Organizacja Normalizacyjna (*)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1
CENELEC	EN 50130-4:1995 Systemy alarmowe — Część 4: Kompatybilność elektromagnetyczna — Norma dla grupy wyrobów: Wymagania dotyczące odporności urządzeń systemów alarmowych, pożarowych, włamaniowych i osobistych Zmiana A1:1998 do EN 50130-4:1995 Zmiana A2:2003 do EN 50130-4:1995	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3 Uwaga 3 Uwaga 3	Termin minął (1.1.2001) Termin minął (1.1.2001) 1.9.2007
CENELEC	EN 50148:1995 Taksometry elektroniczne	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3	Termin minął (15.12.1995)
CENELEC	EN 50240:2004 Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) — Norma wyrobu dla sprzętu do grzewania rezystancyjnego	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3	1.4.2007
CENELEC	EN 50263:1999 Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) — Norma wyrobu dotycząca przekazników pomiarowych i urządzeń zabezpieczeniowych	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3	Termin minął (1.8.2002)
CENELEC	EN 50270:1999 Kompatybilność elektromagnetyczna — Elektryczne przyrządy do wykrywania i pomiaru gazów palnych, toksycznych lub tlenu	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3	Termin minął (1.10.2001)
CENELEC	EN 50293:2000 Kompatybilność elektromagnetyczna — Systemy sygnalizacji ruchu drogowego — Norma wyrobu	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3	Termin minął (1.4.2003)
CENELEC	EN 50295:1999 Aparatura rozdzielcza i sterownicza niskonapięciowa — Sterowniki i urządzenia systemów interfejsu — Interfejs czujnika napędu (AS-i)	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3	Termin minął (1.12.1999)
CENELEC	EN 50370-1:2005 Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) — Norma grupy wyrobów — obrabiarki — Część 1: Emisja	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3	1.2.2008
CENELEC	EN 50370-2:2003 Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) — Norma rodziny obrabiarek — Część 2: Odporność	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3	Termin minął (1.11.2005)
CENELEC	EN 50412-2-1:2005 Aparatura i systemy do przesyłu informacji przez sieć energetyczną w zakresie częstotliwości od 1,6 MHz do 30 MHz stosowane w instalacjach niskonapięciowych — Część 2-1: Środowisko mieszkalne, handlowe i przemysłowe — Wymagania odporności na zakłócenia	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3	1.4.2008
CENELEC	EN 50428:2005 Łączniki do instalacji domowych i podobnych instalacji elektrycznych stałych — Norma uzupełniająca — Łączniki I osprzęt towarzyszący stosowany w systemach elektronicznych w budynkach mieszkalnych i obiektach budowlanych (HBES)	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3	1.1.2008

Europejska Organizacja Normalizacyjna (*)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1
CENELEC	<p>EN 55011:1998 Przemysłowe, medyczne i naukowe (ISM) urządzenia o częstotliwości radiowej — Charakterystyki zaburzeń radioelektrycznych. Dopuszczalne poziomy i metody pomiarów (CISPR 11:1997 (Zmodyfikowana))</p> <p>Zmiana A1:1999 do EN 55011:1998 (CISPR 11:1997/A1:1999)</p> <p>Zmiana A2:2002 do EN 55011:1998 (CISPR 11:1999/A2:2002)</p>	<p>EN 55011:1991 + A1:1997 + A2:1996 Uwaga 2.1</p> <p>Uwaga 3</p> <p>Uwaga 3</p>	<p>Termin minął (1.1.2001)</p> <p>Termin minął (1.8.2002)</p> <p>Termin minął (1.10.2005)</p>
CENELEC	<p>EN 55012:2002 Pojazdy samochodowe, łodzie i urządzenia napędzane silnikami wewnętrznego spalania — Charakterystyki zaburzeń radioelektrycznych — Dopuszczalne poziomy i metody pomiarów w odniesieniu do ochrony odbiorników radiowych z wyłączeniem zainstalowanych w tych pojazdach/łodziach/urządzeniach lub w towarach (CISPR 12:2001) Uwaga 8</p> <p>Zmiana A1:2005 do EN 55012:2002 (CISPR 12:2001/A1:2005)</p>	<p>Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3</p> <p>Uwaga 3</p>	<p>Termin minął (1.2.2005)</p> <p>1.3.2008</p>
CENELEC	<p>EN 55013:2001 Odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne i ich urządzenia dodatkowe — Charakterystyki zaburzeń radioelektrycznych — Dopuszczalne poziomy i metody pomiarów (CISPR 13:2001 (Zmodyfikowana))</p> <p>Zmiana A1:2003 do EN 55013:2001 (CISPR 13:2001/A1:2003)</p> <p>Zmiana A2:2006 do EN 55013:2001 (CISPR 13:2001/A2:2006)</p>	<p>EN 55013:1990 + A12:1994 + A13:1996 + A14:1999 Uwaga 2.1</p> <p>Uwaga 3</p> <p>Uwaga 3</p>	<p>Termin minął (1.9.2004)</p> <p>Termin minął (1.4.2006)</p> <p>1.3.2009</p>
CENELEC	<p>EN 55014-1:2000 Kompatybilność elektromagnetyczna — Wymagania dotyczące przyrządów powszechnego użytku, narzędzi elektrycznych i podobnych urządzeń — Część 1: Emisja (CISPR 14-1:2000)</p> <p>Zmiana A1:2001 do EN 55014-1:2000 (CISPR 14-1:2000/A1:2001)</p> <p>Zmiana A2:2002 do EN 55014-1:2000 (CISPR 14-1:2000/A2:2002)</p>	<p>EN 55014-1:1993 + A1:1997 + A2:1999 Uwaga 2.1</p> <p>Uwaga 3</p> <p>Uwaga 3</p>	<p>Termin minął (1.8.2003)</p> <p>Termin minął (1.10.2004)</p> <p>Termin minął (1.10.2005)</p>
CENELEC	<p>EN 55014-2:1997 Kompatybilność elektromagnetyczna — Wymagania dotyczące przyrządów powszechnego użytku, narzędzi elektrycznych i podobnych urządzeń — Część 2: Odporność na zaburzenia elektromagnetyczne — Norma grupy wyrobów (CISPR 14-2:1997)</p> <p>Zmiana A1:2001 do EN 55014-2:1997 (CISPR 14-2:1997/A1:2001)</p>	<p>EN 55104:1995 Uwaga 2.1</p> <p>Uwaga 3</p>	<p>Termin minął (1.1.2001)</p> <p>Termin minął (1.12.2004)</p>
CENELEC	<p>EN 55015:2000 Poziomy dopuszczalne i metody pomiarów zaburzeń radioelektrycznych wytwarzanych przez elektryczne urządzenia oświetleniowe i urządzenia podobne (CISPR 15:2000)</p> <p>Zmiana A1:2001 do EN 55015:2000 (CISPR 15:2000/A1:2001)</p> <p>Zmiana A2:2002 do EN 55015:2000 (CISPR 15:2000/A2:2002)</p>	<p>EN 55015:1996 + A1:1997 + A2:1999 Uwaga 2.1</p> <p>Uwaga 3</p> <p>Uwaga 3</p>	<p>Termin minął (1.8.2003)</p> <p>Termin minął (1.12.2004)</p> <p>Termin minął (1.10.2005)</p>

Europejska Organizacja Normalizacyjna (*)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1
CENELEC	EN 55020:1994 Odporność elektromagnetyczna odbiorników i urządzeń dodatkowych Zmiana A11:1996 do EN 55020:1994 Zmiana A13:1999 do EN 55020:1994 Zmiana A14:1999 do EN 55020:1994 Zmiana A12:1999 do EN 55020:1994	EN 55020:1988 Uwaga 2.1 Uwaga 3 Uwaga 3 Uwaga 3 Uwaga 3	Termin minął (31.12.1998) Termin minął (1.6.1999) Termin minął (1.8.2001) Termin minął (1.8.2001) Termin minął (1.8.2002)
CENELEC	EN 55020:2002 Odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne oraz urządzenia towarzyszące — Charakterystyki odporności — Poziomy dopuszczalne i metody pomiaru (CISPR 20:2002) Zmiana A1:2003 do EN 55020:2002 (CISPR 20:2002/A1:2002) Zmiana A2:2005 do EN 55020:2002 (CISPR 20:2002/A2:2004)	EN 55020:1994 ze zmianami Uwaga 2.1 Uwaga 3 Uwaga 3	1.12.2006 1.12.2006 1.2.2008
CENELEC	EN 55022:1994 Dopuszczalne poziomy I metody pomiaru zakłóceń radioelektrycznych wytwarzanych przez urządzenia informatyczne (CISPR 22:1993) Zmiana A1:1995 do EN 55022:1994 (CISPR 22:1993/A1:1995) Zmiana A2:1997 do EN 55022:1994 (CISPR 22:1993/A2:1996 (Zmodyfikowana)) Zmiana A1:2000 do EN 55022:1998 (CISPR 22:1997/A1:2000) Zmiana A2:2003 do EN 55022:1998 (CISPR 22:1997/A2:2002)	EN 55022:1987 Uwaga 2.1 Uwaga 3 Uwaga 3 Uwaga 3 Uwaga 3	Termin minął (31.12.1998) Termin minął (31.12.1998) Termin minął (31.12.1998) 1.8.2007 1.8.2007
CENELEC	EN 55022:1998 Urządzenia informatyczne — Charakterystyki zaburzeń radioelektrycznych — Poziomy dopuszczalne I metody pomiaru (CISPR 22:1997 (Zmodyfikowana)) Zmiana A1:2000 do EN 55022:1998 (CISPR 22:1997/A1:2000) Zmiana A2:2003 do EN 55022:1998 (CISPR 22:1997/A2:2002)	EN 55022:1994 ze zmianami Uwaga 2.1 Uwaga 3 Uwaga 3	1.8.2007 1.10.2009 1.10.2009
CENELEC	EN 55022:2006 Urządzenia informatyczne — Charakterystyki zaburzeń radioelektrycznych — Poziomy dopuszczalne I metody pomiaru (CISPR 22:2005 (Zmodyfikowana))	EN 55022:1998 ze zmianami	1.10.2009

Europejska Organizacja Normalizacyjna (*)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1
CENELEC	EN 55024:1998 Urządzenia informatyczne — Charakterystyki odporności — Metody pomiaru I dopuszczalne poziomy (CISPR 24:1997 (Zmodyfikowana)) Zmiana A1:2001 do EN 55024:1998 (CISPR 24:1997/A1:2001) Zmiana A2:2003 do EN 55024:1998 (CISPR 24:1997/A2:2002)	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3 Uwaga 3 Uwaga 3	Termin minął (1.7.2001) Termin minął (1.10.2004) Termin minął (1.12.2005)
CENELEC	EN 55103-1:1996 Profesjonalne urządzenia akustyczne, wizyjne, audiowizualne i sterowania oświetleniem estradowym — Część 1: Emisja	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3	Termin minął (1.9.1999)
CENELEC	EN 55103-2:1996 Profesjonalne urządzenia akustyczne, wizyjne, audiowizualne i sterowania oświetleniem estradowym — Część 2: Odporność	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3	Termin minął (1.9.1999)
CENELEC	EN 60034-1:1998 Maszyny elektryczne wirujące — Część 1: Dane znamionowe I parametry (IEC 60034-1:1996 (Zmodyfikowana)) Zmiana A11:2002 do EN 60034-1:1998	— Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3	— Termin minął (1.7.2005)
CENELEC	EN 60204-31:1998 Bezpieczeństwo maszyn — Wyposażenie elektryczne maszyn — Część 31: Wymagania szczegółowe dotyczące maszyn do szycia, jednostek i zespołów szwalniczych (IEC 60204-31:1996 (Zmodyfikowana))	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3	Termin minął (1.6.2002)
CENELEC	EN 60439-1:1999 Rozdzielnice i sterownice niskonapięciowe Część 1: Zestawy badane w pełnym i niepełnym zakresie badań typu (IEC 60439-1:1999)	EN 60439-1:1994 + A11:1996 Uwaga 2.1	Termin minął (1.8.2002)
CENELEC	EN 60669-2-1:2000 Wyłączniki do zastosowań domowych i podobnych stałych instalacji — Część 2-1: Wymagania szczegółowe — Łączniki elektroniczne (IEC 60669-2-1:1996 (Zmodyfikowana) + A1:1997 (Zmodyfikowana)) Zmiana A2:2001 do EN 60669-2-1:2000 (IEC 60669-2-1:1996/A2:1999 (Zmodyfikowana))	EN 60669-2-1:1996 + A11:1997 Uwaga 2.1 Uwaga 3	Termin minął (1.10.2005) Termin minął (1.10.2005)
CENELEC	EN 60669-2-1:2004 Wyłączniki do zastosowań domowych i podobnych stałych instalacji — Część 2-1: Wymagania szczegółowe — Łączniki elektroniczne (IEC 60669-2-1:2002 (Zmodyfikowana))	EN 60669-2-1:2000 ze zmianą Uwaga 2.1	1.7.2009

Europejska Organizacja Normalizacyjna (*)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1
CENELEC	EN 60669-2-2:1997 Łączniki do stałych instalacji elektrycznych domowych i podobnych — Część 2: Wymagania szczegółowe — Łączniki zdalnie sterowane (RCS) (IEC 60669-2-2:1996)	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3	Termin minął (1.6.1999)
CENELEC	EN 60669-2-3:1997 Łączniki do stałych instalacji elektrycznych domowych i podobnych — Część 2-3: Wymagania szczegółowe — Łączniki zwłoczne (TDS) (IEC 60669-2-3:1997)	EN 60669-2-3:1996 Uwaga 2.1	Termin minął (1.6.1999)
CENELEC	EN 60730-1:1995 Automatyczne regulatory elektryczne do użytku domowego I podobnego — Część 1: Wymagania ogólne (IEC 60730-1:1993 (Zmodyfikowana)) Zmiana A11:1996 do EN 60730-1:1995 Zmiana A17:2000 do EN 60730-1:1995	— Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3 Uwaga 3	— Termin minął (1.1.1998) Termin minął (1.10.2002)
CENELEC	EN 60730-1:2000 Automatyczne regulatory elektryczne do użytku domowego I podobnego — Część 1: Wymagania ogólne (IEC 60730-1:1999 (Zmodyfikowana)) Uwaga 7 Zmiana A1:2004 do EN 60730-1:2000 (IEC 60730-1:1999/A1:2003 (Zmodyfikowana))	EN 60730-1:1995 ze zmianami Uwaga 3	—
CENELEC	EN 60730-2-5:1995 Automatyczne regulatory elektryczne do użytku domowego i podobnego — Część 2: Wymagania szczegółowe dotyczące automatycznych systemów elektrycznych do regulacji palników (IEC 60730-2-5:1993 (Zmodyfikowana))	EN 60730-1:1995 ze zmianami Uwaga 2.3	Termin minął (15.12.2000)
CENELEC	EN 60730-2-5:2002 Automatyczne regulatory elektryczne do użytku domowego i podobnego — Część 2-5: Wymagania szczegółowe dotyczące automatycznych systemów elektrycznych do regulacji palników (IEC 60730-2-5:2000 (Zmodyfikowana)) Zmiana A1:2004 do EN 60730-2-5:2002 (IEC 60730-2-5:2000/A1:2004 (Zmodyfikowana)) Zmiana A11:2005 do EN 60730-2-5:2002	— EN 60730-2-5:1995 Uwaga 2.1 Uwaga 3	— 1.12.2008 1.12.2008
CENELEC	EN 60730-2-6:1995 Automatyczne regulatory elektryczne do użytku domowego i podobnego — Część 2: Wymagania szczegółowe dotyczące automatycznych, czujnikowych regulatorów elektrycznych do regulacji ciśnienia z uwzględnieniem wymagań mechanicznych (IEC 60730-2-6:1991 (Zmodyfikowana)) Zmiana A1:1997 do EN 60730-2-6:1995 (IEC 60730-2-6:1991/A1:1994 (Zmodyfikowana))	— EN 60730-1:1995 ze zmianami Uwaga 2.3	— Termin minął (15.12.2003)

Europejska Organizacja Normalizacyjna (*)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1
CENELEC	<p>EN 60730-2-7:1991 Automatyczne regulatory elektryczne do użytku domowego i podobnego — Część 2-7: Wymagania szczegółowe dotyczące łączników czasowych programowanych i wyłączników czasowych (IEC 60730-2-7:1990 (Zmodyfikowana))</p> <p>Zmiana A1:1997 do EN 60730-2-7:1991 (IEC 60730-2-7:1990/A1:1994 (Zmodyfikowana))</p>	<p>—</p> <p>EN 60730-1:1995 ze zmianami Uwaga 2.3</p>	<p>—</p> <p>Termin minął (1.1.2004)</p>
CENELEC	<p>EN 60730-2-8:1995 Automatyczne regulatory elektryczne do użytku domowego i podobnego — Część 2: Wymagania szczegółowe dotyczące elektrycznie sterowanych zaworów wody z uwzględnieniem wymagań mechanicznych (IEC 60730-2-8:1992 (Zmodyfikowana))</p> <p>Zmiana A1:1997 do EN 60730-2-8:1995 (IEC 60730-2-8:1992/A1:1994 (Zmodyfikowana))</p> <p>Zmiana A2:1997 do EN 60730-2-8:1995 (IEC 60730-2-8:1992/A2:1997)</p>	<p>—</p> <p>EN 60730-1:1995 ze zmianami Uwaga 2.3</p> <p>Uwaga 3</p>	<p>—</p> <p>Termin minął (1.1.2004)</p> <p>Termin minął (1.1.2004)</p>
CENELEC	<p>EN 60730-2-8:2002 Automatyczne regulatory elektryczne do użytku domowego i podobnego — Część 2-8: Wymagania szczegółowe dotyczące sterowanych elektrycznie zaworów wody z uwzględnieniem wymagań mechanicznych (IEC 60730-2-8:2000 (Zmodyfikowana))</p> <p>Zmiana A1:2003 do EN 60730-2-8:2002 (IEC 60730-2-8:2000/A1:2002 (Zmodyfikowana))</p>	<p>EN 60730-2-8:1995 ze zmianami Uwaga 2.1</p> <p>Uwaga 3</p>	<p>1.12.2008</p> <p>1.12.2008</p>
CENELEC	<p>EN 60730-2-9:1995 Automatyczne regulatory elektryczne do użytku domowego i podobnego — Część 2: Wymagania szczegółowe dotyczące regulatorów temperatury (IEC 60730-2-9:1992 (Zmodyfikowana))</p> <p>Zmiana A1:1996 do EN 60730-2-9:1995 (IEC 60730-2-9:1992/A1:1994 (Zmodyfikowana))</p> <p>Zmiana A2:1997 do EN 60730-2-9:1995 (IEC 60730-2-9:1992/A2:1994 (Zmodyfikowana))</p>	<p>—</p> <p>EN 60730-1:1995 ze zmianami Uwaga 2.3</p> <p>Uwaga 3</p>	<p>—</p> <p>Termin minął (1.1.2004)</p> <p>Termin minął (1.1.2004)</p>
CENELEC	<p>EN 60730-2-9:2002 Automatyczne regulatory elektryczne do użytku domowego i podobnego — Część 2-9: Wymagania szczegółowe dotyczące regulatorów z czujnikami temperatury (IEC 60730-2-9:2000 (Zmodyfikowana))</p> <p>Zmiana A2:2005 do EN 60730-2-9:2002 (IEC 60730-2-9:2000/A2:2004 (Zmodyfikowana))</p> <p>Zmiana A1:2003 do EN 60730-2-9:2002 (IEC 60730-2-9:2000/A1:2002 (Zmodyfikowana))</p>	<p>EN 60730-2-9:1995 ze zmianami Uwaga 2.1</p> <p>Uwaga 3</p> <p>Uwaga 3</p>	<p>1.12.2008</p> <p>1.12.2007</p> <p>1.12.2008</p>

Europejska Organizacja Normalizacyjna (*)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1
CENELEC	EN 60730-2-11:1993 Automatyczne regulatory elektryczne do użytku domowego i podobnego — Część 2-11: Wymagania szczegółowe dotyczące regulatorów energii (IEC 60730-2-11:1993) Zmiana A1:1997 do EN 60730-2-11:1993 (IEC 60730-2-11:1993/A1:1994 (Zmodyfikowana)) Zmiana A11:2005 do EN 60730-2-11:1993	— EN 60730-1:1995 ze zmianami Uwaga 2.3 Uwaga 3	— Termin minął (1.7.2000) 1.3.2009
CENELEC	EN 60730-2-13:1998 Automatyczne regulatory elektryczne do użytku domowego i podobnego — Część 2-13: Wymagania szczegółowe dotyczące regulatorów z czujnikami wilgotności (IEC 60730-2-13:1995 (Zmodyfikowana)) Zmiana A11:2005 do EN 60730-2-13:1998	EN 60730-1:1995 ze zmianami Uwaga 2.3 Uwaga 3	Termin minął (1.8.2001) 1.2.2009
CENELEC	EN 60730-2-14:1997 Automatyczne regulatory elektryczne do użytku domowego i podobnego — Część 2-14: Wymagania szczegółowe dotyczące siłowników elektrycznych (IEC 60730-2-14:1995 (Zmodyfikowana)) Zmiana A1:2001 do EN 60730-2-14:1997 (IEC 60730-2-14:1995/A1:2001)	EN 60730-1:1995 ze zmianami Uwaga 2.3 Uwaga 3	Termin minął (1.6.2004) 1.7.2008
CENELEC	EN 60730-2-18:1999 Automatyczne regulatory elektryczne do użytku domowego i podobnego — Część 2-18: Wymagania szczegółowe dotyczące automatycznych regulatorów elektrycznych z czujnikami przepływu wody i powietrza, łącznie z wymaganiami mechanicznymi (IEC 60730-2-18:1997 (Zmodyfikowana))	EN 60730-1:1995 ze zmianami Uwaga 2.3	Termin minął (1.4.2002)
CENELEC	EN 60870-2-1:1996 Urządzenia i systemy telesterowania — Część 2: Warunki pracy — Zasilanie i kompatybilność elektromagnetyczna (IEC 60870-2-1:1995)	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3	Termin minął (1.9.1996)
CENELEC	EN 60945:2002 Urządzenia i systemy nawigacji i radiokomunikacji morskiej — Wymagania ogólne — Metody badania i wymagane wyniki badań (IEC 60945:2002)	EN 60945:1997 Uwaga 2.1	Termin minął (1.10.2005)
CENELEC	EN 60947-1:1999 Aparatura rozdzielcza i sterownicza niskonapięciowa — Część 1: Postanowienia ogólne (IEC 60947-1:1999 (Zmodyfikowana)) Uwaga 6 Zmiana A2:2001 do EN 60947-1:1999 (IEC 60947-1:1999/A2:2001)	EN 60947-1:1997 Uwaga 2.1 Uwaga 3	Termin minął (1.11.2001) Termin minął (1.12.2004)
CENELEC	EN 60947-1:2004 Aparatura rozdzielcza i sterownicza niskonapięciowa — Część 1: Postanowienia ogólne (IEC 60947-1:2004) Uwaga 6	EN 60947-1:1999 ze zmianą Uwaga 2.1	1.4.2007
CENELEC	EN 60947-2:2003 Aparatura rozdzielcza i sterownicza niskonapięciowa — Część 2: Wyłączniki (IEC 60947-2:2003)	EN 60947-2:1996 + A1:1997 + A2:2001 Uwaga 2.1	Termin minął (1.6.2006)

Europejska Organizacja Normalizacyjna (*)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1
CENELEC	<p>EN 60947-3:1999 Aparatura rozdzielcza i sterownicza niskonapięciowa — Część 3: Rozłączniki, odłączniki, rozłączniki izolacyjne i zestawy łączników z bezpiecznikami topikowymi (IEC 60947-3:1999)</p> <p>Zmiana A1:2001 do EN 60947-3:1999 (IEC 60947-3:1999/A1:2001)</p>	<p>EN 60947-3:1992 + A1:1995 Uwaga 2.1</p> <p>Uwaga 3</p>	<p>Termin minął (1.1.2002)</p> <p>Termin minął (1.3.2004)</p>
CENELEC	<p>EN 60947-4-1:2001 Aparatura rozdzielcza i sterownicza niskonapięciowa — Część 4-1: Styczniki i rozruszniki do silników — Mechanizmowe styczniki i rozruszniki do silników (IEC 60947-4-1:2000)</p> <p>Zmiana A1:2002 do EN 60947-4-1:2001 (IEC 60947-4-1:2000/A1:2002)</p> <p>Zmiana A2:2005 do EN 60947-4-1:2001 (IEC 60947-4-1:2000/A2:2005)</p>	<p>—</p> <p>EN 60947-4-1 ze zmianami Uwaga 2.1</p> <p>Uwaga 3</p>	<p>—</p> <p>Termin minął (1.10.2005)</p> <p>1.7.2008</p>
CENELEC	<p>EN 60947-4-2:2000 Aparatura rozdzielcza i sterownicza niskonapięciowa — Część 4 — 2: Styczniki i rozruszniki — Półprzewodnikowe sterowniki i rozruszniki do silników prądu przemiennego (IEC 60947-4-2:1999)</p> <p>Zmiana A1:2002 do EN 60947-4-2:2000 (IEC 60947-4-2:1999/A1:2001)</p>	<p>EN 60947-4-2:1996 + A2:1998 Uwaga 2.1</p> <p>Uwaga 3</p>	<p>Termin minął (1.12.2002)</p> <p>Termin minął (1.3.2005)</p>
CENELEC	<p>EN 60947-4-3:2000 Aparatura rozdzielcza i sterownicza niskonapięciowa — Część 4-3: Styczniki i rozruszniki — Półprzewodnikowe styczniki i rozruszniki prądu przemiennego do obciążeń innych niż silniki (IEC 60947-4-3:1999)</p>	<p>Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3</p>	<p>Termin minął (1.12.2002)</p>
CENELEC	<p>EN 60947-5-1:1997 Aparatura rozdzielcza i sterownicza niskonapięciowa — Część 5-1: Aparaty i łączniki sterownicze — Elektromechaniczne aparaty sterownicze (IEC 60947-5-1:1997)</p> <p>Zmiana A12:1999 do EN 60947-5-1:1997</p>	<p>—</p> <p>EN 60947-5-1:1991 + A12:1997 Uwaga 2.1</p>	<p>—</p> <p>Termin minął (1.10.2002)</p>
CENELEC	<p>EN 60947-5-1:2004 Aparatura rozdzielcza i sterownicza niskonapięciowa — Część 5-1: Aparaty i łączniki sterownicze — Elektromechaniczne aparaty sterownicze (IEC 60947-5-1:2003)</p>	<p>EN 60947-5-1:1997 ze zmianami Uwaga 2.1</p>	<p>1.5.2007</p>
CENELEC	<p>EN 60947-5-2:1998 Aparatura rozdzielcza i sterownicza niskonapięciowa — Aparaty i łączniki sterownicze — Łączniki zbliżeniowe (IEC 60947-5-2:1997 (Zmodyfikowana))</p> <p>Zmiana A2:2004 do EN 60947-5-2:1998 (IEC 60947-5-2:1997/A2:2003)</p>	<p>EN 60947-5-2:1997 Uwaga 2.1</p> <p>Uwaga 3</p>	<p>Termin minął (1.10.2001)</p> <p>1.2.2007</p>

Europejska Organizacja Normalizacyjna (*)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1
CENELEC	EN 60947-5-3:1999 Aparatura rozdzielcza I sterownicza niskonapięciowa — Część 5-3: Aparaty I łączniki sterownicze — Wymagania dotyczące urządzeń zbliżeniowych o określonym sposobie zachowania się w warunkach defektu (PDF) (IEC 60947-5-3:1999) Zmiana A1:2005 do EN 60947-5-3:1999 (IEC 60947-5-3:1999/A1:2005)	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3 Uwaga 3	Termin minął (1.5.2002) 1.3.2008
CENELEC	EN 60947-5-6:2000 Aparatura rozdzielcza I sterownicza niskonapięciowa — Część 5-6: Aparaty I łączniki sterownicze — Interfejsy d.c. czujników zbliżeniowych I wzmacniacze łączeniowych (NAMUR) (IEC 60947-5-6:1999)	EN 50227:1997 Uwaga 2.1	Termin minął (1.1.2003)
CENELEC	EN 60947-5-7:2003 Aparatura rozdzielcza i sterownicza niskonapięciowa — Część 5-7: Aparaty i łączniki sterownicze — Wymagania dotyczące urządzeń zbliżeniowych z wyjściem analogowym (IEC 60947-5-7:2003)	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3	1.9.2006
CENELEC	EN 60947-6-1:1991 Aparatura rozdzielcza i sterownicza niskonapięciowa — Część 6-1: Łączniki wielozadaniowe — Automatemyczne urządzenia przełączające (IEC 60947-6-1:1989) Zmiana A2:1997 do EN 60947-6-1:1991 (IEC 60947-6-1:1989/A2:1997)	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3 EN 60947-6-1:1991/ A11:1997 Uwaga 3	Termin minął (1.10.1997) Termin minął (1.7.1998)
CENELEC	EN 60947-6-1:2005 Aparatura rozdzielcza i sterownicza niskonapięciowa — Część 6-1: Łączniki wielozadaniowe — Automatemyczne urządzenia przełączające (IEC 60947-6-1:2005)	EN 60947-6-1:1991 ze zmianami Uwaga 2.1	1.10.2008
CENELEC	EN 60947-6-2:2003 Aparatura rozdzielcza i sterownicza niskonapięciowa — Część 6-2: Łączniki wielozadaniowe — Łączniki (lub urządzenia) sterownicze i zabezpieczeniowe (CPS) (IEC 60947-6-2:2002)	EN 60947-6-2:1993 + A1:1997 Uwaga 2.1	Termin minął (1.9.2005)
CENELEC	EN 60947-8:2003 Aparatura rozdzielcza i sterownicza niskonapięciowa — Część 8: Urządzenia sterujące wbudowane w maszyny wirujące zabezpieczeń termicznych (PTC) (IEC 60947-8:2003)	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3	1.7.2006
CENELEC	EN 60974-10:2003 Sprzęt do spawania łukowego — Część 10: Wymagania dotyczące kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) (IEC 60974-10:2002 (Zmodyfikowana))	EN 50199:1995 Uwaga 2.1	Termin minął (1.3.2006)
CENELEC	EN 61000-3-2:2000 Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) — Część 3-2: Dopuszczalne poziomy — Dopuszczalne poziomy emisji harmonicznego prądu (fazowy prąd zasilający odbiornika mniejszy lub równy 16 A) (IEC 61000-3-2:2000 (Zmodyfikowana)) Zmiana A2:2005 do EN 61000-3-2:2000 (IEC 61000-3-2:2000/A1:2001 + IEC 61000-3-2:2000/A2:2004)	EN 61000-3-2:1995 + A1:1998 + A2:1998 + A14:2000 Uwaga 2.1 Uwaga 3	Termin minął (1.1.2004) 1.1.2008

Europejska Organizacja Normalizacyjna (*)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1
CENELEC	<p>EN 61000-3-3:1995 Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) — Część 3-3: Dopuszczalne poziomy — Ograniczanie wahań napięcia i migotania światła powodowanych przez odbiorniki o prądzie znamionowym ≤ 16 A w sieciach zasilających niskiego napięcia (IEC 61000-3-3:1994)</p> <p>Zmiana A1:2001 do EN 61000-3-3:1995 (IEC 61000-3-3:1994/A1:2001)</p> <p>Zmiana A2:2005 do EN 61000-3-3:1995 (IEC 61000-3-3:1994/A2:2005)</p>	<p>EN 60555-3:1987 + A1:1991 Uwaga 2.2</p> <p>Uwaga 3</p> <p>Uwaga 3</p>	<p>Termin minął (1.1.2001)</p> <p>Termin minął (1.5.2004)</p> <p>1.9.2008</p>
CENELEC	<p>EN 61000-3-11:2000 Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) — Część 3-11: Dopuszczalne poziomy — Ograniczanie zmian napięcia, wahań napięcia i migotania światła w publicznych sieciach niskiego napięcia — Urządzenia o prądzie znamionowym < 75 A podlegające przyłączeniu warunkowemu (IEC 61000-3-11:2000)</p>	<p>Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3</p>	<p>Termin minął (1.11.2003)</p>
CENELEC	<p>EN 61000-3-12:2005 Kompatybilność elektromagnetyczna(EMC) — Część 3-12: Dopuszczalne poziomy — Dopuszczalne poziomy harmonicznych prądów powodowanych działaniem odbiorników, które mają być przyłączone do publicznej sieci zasilającej niskiego napięcia z fazowym prądem zasilającym odbiornika większym niż 16 A i mniejszym lub równym 75 A (IEC 61000-3-12:2004)</p>	<p>Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3</p>	<p>1.2.2008</p>
CENELEC	<p>EN 61000-6-1:2001 Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) — Normy ogólne — Część 6-1: Wymagania dotyczące odporności w środowisku mieszkalnym, handlowym i lekko uprzemysłowionym (IEC 61000-6-1:1997 (Zmodyfikowana))</p>	<p>EN 50082-1:1997 Uwaga 2.1</p>	<p>Termin minął (1.7.2004)</p>
CENELEC	<p>EN 61000-6-2:2001 Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) — Część 6-2: Normy ogólne — Odporność w środowiskach przemysłowych (IEC 61000-6-2:1999 (Zmodyfikowana))</p>	<p>EN 61000-6-2:1999 Uwaga 2.1</p>	<p>Termin minął (1.7.2004)</p>
CENELEC	<p>EN 61000-6-2:2005 Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) — Część 6-2: Normy ogólne — Odporność w środowiskach przemysłowych (IEC 61000-6-2:2005)</p>	<p>EN 61000-6-2:2001 Uwaga 2.1</p>	<p>1.6.2008</p>
CENELEC	<p>EN 61000-6-3:2001 Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) — Część 6-3: Normy ogólne — Wymagania dotyczące emisyjności w środowisku mieszkalnym, handlowym i lekko uprzemysłowionym (CISPR/IEC 61000-6-3:1996 (Zmodyfikowana))</p> <p>Zmiana A11:2004 do EN 61000-6-3:2001</p>	<p>EN 50081-1:1992 Uwaga 2.1</p> <p>Uwaga 3</p>	<p>Termin minął (1.7.2004)</p> <p>1.7.2007</p>
CENELEC	<p>EN 61000-6-4:2001 Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) — Część 6-4: Normy ogólne — Wymagania dotyczące emisyjności w środowisku przemysłowym (IEC 61000-6-4:1997 (Zmodyfikowana))</p>	<p>EN 50081-2:1993 Uwaga 2.1</p>	<p>Termin minął (1.7.2004)</p>

Europejska Organizacja Normalizacyjna (*)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1
CENELEC	EN 61008-1:1994 Sprzęt elektroinstalacyjny — Wyłączniki różnicowoprądowe bez wbudowanego zabezpieczenia nadprądowego do użytku domowego i podobnego (RCCB) — Część 1: Postanowienia ogólne (IEC 61008-1:1990 (Zmodyfikowana) + A1:1992 (Zmodyfikowana)) Zmiana A2:1995 do EN 61008-1:1994 (IEC 61008-1:1990/A2:1995) Zmiana A14:1998 do EN 61008-1:1994	— Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3 Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3	— Termin minął (1.7.2000) Termin minął (1.1.2001)
CENELEC	EN 61008-1:2004 Sprzęt elektroinstalacyjny — Wyłączniki różnicowoprądowe bez wbudowanego zabezpieczenia nadprądowego do użytku domowego i podobnego (RCCB) — Część 1: Postanowienia ogólne (IEC 61008-1:1996 (Zmodyfikowana) + A1:2002 (Zmodyfikowana))	EN 61008-1:1994 ze zmianami Uwaga 2.1	1.4.2009
CENELEC	EN 61009-1:1994 Sprzęt elektroinstalacyjny — Wyłączniki różnicowo-prądowe z wbudowanym zabezpieczeniem nadprądowym do użytku domowego i podobnego (RCBO) — Część 1: Postanowienia ogólne (IEC 61009-1:1991 (Zmodyfikowana)) Zmiana A1:1995 do EN 61009-1:1994 (IEC 61009-1:1991/A1:1995) Zmiana A14:1998 do EN 61009-1:1994	— Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3 Uwaga 3	— Termin minął (1.7.2000) Termin minął (1.1.2001)
CENELEC	EN 61009-1:2004 Urządzenia do pomiarów energii elektrycznej (prądu przemiennego)- Wymagania ogólne, badania i warunki badań — Część 2: Urządzenia do sterowania taryfami i obciążeniem (IEC 61009-1:1996 (Zmodyfikowana) + A1:2002 (Zmodyfikowana))	EN 61009-1:1994 ze zmianami Uwaga 2.1	1.4.2009
CENELEC	EN 61037:1992 Pomiary energii elektrycznej — Sterowanie taryfami i obciążeniem — Wymagania szczegółowe dotyczące elektronicznych odbiorników sterowania częstotliwością akustyczną (IEC 61037:1990 (Zmodyfikowana)) Zmiana A1:1996 do EN 61037:1992 (IEC 61037:1990/A1:1996) Zmiana A2:1998 do EN 61037:1992 (IEC 61037:1990/A2:1998)	NIE DOTYCZY Uwaga 3 Uwaga 3	— Termin minął (1.12.1996) Termin minął (1.5.2001)
CENELEC	EN 61038:1992 Pomiary energii elektrycznej — Sterowanie taryfami i obciążeniem — Wymagania szczegółowe dotyczące zegarów sterujących (IEC 61038:1990 (Zmodyfikowana)) Zmiana A1:1996 do EN 61038:1992 (IEC 61038:1990/A1:1996) Zmiana A2:1998 do EN 61038:1992 (IEC 61038:1990/A2:1998)	NIE DOTYCZY Uwaga 3 Uwaga 3	— Termin minął (1.12.1996) Termin minął (1.5.2001)

Europejska Organizacja Normalizacyjna (*)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1
CENELEC	EN 61131-2:2003 Sterowniki programowalne — Część 2: Wymagania i badania dotyczące sprzętu (IEC 61131-2:2003)	EN 61131-2:1994 + A11:1996 + A12:2000 Uwaga 2.1	Termin minął (1.5.2006)
CENELEC	EN 61204-3:2000 Zasilacze niskiego napięcia prądu stałego — Część 3: Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) (IEC 61204-3:2000)	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3	Termin minął (1.11.2003)
CENELEC	EN 61326:1997 Wyposażenie elektryczne do pomiarów, sterowania i użytku w laboratoriach — Wymagania dotyczące kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) (IEC 61326:1997) Zmiana A1:1998 do EN 61326:1997 (IEC 61326:1997/A1:1998) Zmiana A2:2001 do EN 61326:1997 (IEC 61326:1997/A2:2000) Zmiana A3:2003 do EN 61326:1997 (IEC 61326:2002 (Annexes E & F only))	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3 Uwaga 3 Uwaga 3 Uwaga 3	Termin minął (1.7.2001) Termin minął (1.7.2001) Termin minął (1.4.2004) 1.10.2006
CENELEC	EN 61543:1995 Urządzenia ochronne różnicowoprądowe (RCDs) do użytku domowego i podobnych zastosowań — Kompatybilność elektromagnetyczna (IEC 61543:1995) Zmiana A11:2003 do EN 61543:1995 Zmiana A12:2005 do EN 61543:1995 Zmiana A2:2006 do EN 61543:1995 (IEC 61543:1995/A2:2005)	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3 Uwaga 3 Uwaga 3 Uwaga 3	Termin minął (4.7.1998) 1.3.2007 1.3.2008 1.12.2008
CENELEC	EN 61547:1995 Sprzęt do ogólnych celów oświetleniowych — Wymagania dotyczące kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) (IEC 61547:1995) Zmiana A1:2000 do EN 61547:1995 (IEC 61547:1995/A1:2000)	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3 Uwaga 3	Termin minął (1.7.1996) Termin minął (1.11.2003)
CENELEC	EN 61800-3:1996 Elektryczne układy napędowe mocy o regulowanej prędkości — Część 3: Kompatybilność elektromagnetyczna (EMC) z uwzględnieniem specjalnych metod badań (IEC 61800-3:1996) Zmiana A11:2000 do EN 61800-3:1996	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3 Uwaga 3	Termin minął (1.4.1997) Termin minął (1.1.2002)
CENELEC	EN 61800-3:2004 Pomiary energii elektrycznej (prądu przemiennego) — Sterowanie taryfami i obciążeniem- Część 11: Wymagania szczegółowe dla odbiorników sterowania częstotliwością akustyczną (IEC 61800-3:2004)	EN 61800-3:1996 ze zmianą Uwaga 2.1	1.10.2007
CENELEC	EN 61812-1:1996 Przełączniki czasowe nastawne do zastosowań przemysłowych — Część 1: Wymagania i badania (IEC 61812-1:1996) Zmiana A11:1999 do EN 61812-1:1996	— Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3	— Termin minął (1.1.2002)

Europejska Organizacja Normalizacyjna (*)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1
CENELEC	EN 62020:1998 Sprzęt elektroinstalacyjny — Urządzenia monitorujące rżnicowopradowe do użytku domowego i podobnego (RCM) (IEC 62020:1998) Zmiana A1:2005 do EN 62020:1998 (IEC 62020:1998/A1:2003 (Zmodyfikowana))	— Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3	— 1.3.2008
CENELEC	EN 62040-2:2006 Systemy bezprzerwowego zasilania (UPS) — Część 2: Wymagania dotyczące kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) (IEC 62040-2:2005)	EN 50091-2:1995 Uwaga 2.1	1.10.2008
CENELEC	EN 62052-11:2003 Urządzenia do pomiarów energii elektrycznej (prądu przemiennego)- Wymagania ogólne, badania i warunki badań — Część 11: Urządzenia do pomiarów (IEC 62052-11:2003) Uwaga 9	Odpowiednia(e) norma(y) ogólna(e) Uwaga 2.3	Termin minął (1.3.2006)
CENELEC	EN 62052-21:2004 Urządzenia do pomiarów energii elektrycznej (prądu przemiennego) — Wymagania ogólne, badania i warunki badań — Część 21: Urządzenia do sterowania taryfami i obciążeniem (IEC 62052-21:2004) Uwaga 11	EN 61037:1992 ze zmianami + EN 61038:1992 ze zmianami Uwaga 2.1	1.7.2007
CENELEC	EN 62053-11:2003 Urządzenia do pomiarów energii elektrycznej (prądu przemiennego) — Wymagania szczegółowe — Część 11: Liczniki indukcyjne energii czynnej (klasy 0,5, 1 i 2) (IEC 62053-11:2003)	EN 60521:1995 Uwaga 2.1	Termin minął (1.3.2006)
CENELEC	EN 62053-21:2003 Urządzenia do pomiarów energii elektrycznej (prądu przemiennego)- Wymagania szczegółowe — Część 21: Liczniki statyczne energii czynnej (klasy 1 i 2) (IEC 62053-21:2003)	EN 61036:1996 + A1:2000 Uwaga 2.1	Termin minął (1.3.2006)
CENELEC	EN 62053-22:2003 Urządzenia do pomiarów energii elektrycznej (prądu przemiennego) — Wymagania szczegółowe — Część 22: Liczniki statyczne energii czynnej (klasy 0,2 S i 0,5 S) (IEC 62053-22:2003)	EN 60687:1992 Uwaga 2.1	Termin minął (1.3.2006)
CENELEC	EN 62053-23:2003 Urządzenia do pomiarów energii elektrycznej (prądu przemiennego) — Wymagania szczegółowe — Część 23: Liczniki statyczne energii biernej (klasy 2 i 3) (IEC 62053-23:2003)	EN 61268:1996 Uwaga 2.1	Termin minął (1.3.2006)
CENELEC	EN 62054-11:2004 Pomiary energii elektrycznej (prądu przemiennego) — Sterowanie taryfami i obciążeniem- Część 11: Wymagania szczegółowe dla odbiorników sterowania częstotliwością akustyczną (IEC 62054-11:2004)	EN 61037:1992 ze zmianami Uwaga 2.1	1.7.2007
CENELEC	EN 62054-21:2004 Urządzenia do pomiarów energii elektrycznej (prądu przemiennego) — Wymagania ogólne, badania i warunki badań — Część 21: Urządzenia do sterowania taryfami i obciążeniem (IEC 62054-21:2004)	EN 61038:1992 ze zmianami Uwaga 2.1	1.7.2007
ETSI	EN 300 386 V1.2.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM); Urządzenia sieci telekomunikacyjnej; Wymagania kompatybilności elektromagnetycznej (EMC)	EN 300 386-2 V1.1.3	31.8.2007

Europejska Organizacja Normalizacyjna (*)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1
ETSI	EN 300 386 V1.3.1 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM); Urządzenia sieci telekomunikacyjnej; Wymagania kompatybilności elektromagnetycznej (EMC)	EN 300 386-2 V.1.1.3	31.8.2007
ETSI	EN 300 386 V1.3.2 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Urządzenia sieci telekomunikacyjnej — Wymagania kompatybilności elektromagnetycznej (EMC)	EN 300 386-2 V.1.1.3	31.8.2007
ETSI	EN 300 386 V1.3.3 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM) — Urządzenia sieci telekomunikacyjnej — Wymagania kompatybilności elektromagnetycznej (EMC)	EN 300 386-2 V1.1.3	31.8.2007
ETSI	EN 300 386-2 V1.1.3 Kompatybilność Elektromagnetyczna i Zagadnienia Widma Radiowego (ERM). Urządzenia sieci telekomunikacyjnej. Wymagania kompatybilności elektromagnetycznej. Część 2: Norma dla rodziny wyrobów		
CEN	EN 617:2001 Urządzenia i systemy transportu ciągłego — Wymagania bezpieczeństwa i EMC dotyczące urządzeń do magazynowania materiałów masowych w silosach, zasobnikach, zbiornikach i lejach samowyładowczych	—	
CEN	EN 618:2002 Urządzenia i systemy transportu ciągłego — Wymagania bezpieczeństwa i EMC dotyczące urządzeń do transportu materiałów masowych z wyłączeniem przenośników taśmowych stałych	—	
CEN	EN 619:2002 Urządzenia i systemy transportu ciągłego — Wymagania bezpieczeństwa i EMC dotyczące urządzeń do transportu mechanicznego ładunków jednostkowych	—	
CEN	EN 620:2002 Urządzenia i systemy transportu ciągłego — Wymagania bezpieczeństwa i EMC dotyczące przenośników taśmowych stałych do transportu materiałów masowych	—	
CEN	EN 12015:1998 Kompatybilność elektromagnetyczna — Dźwigi, schody i chodniki ruchome — Emisja	—	
CEN	EN 12015:2004 Kompatybilność elektromagnetyczna — Dźwigi, schody i chodniki ruchome — Emisja	EN 12015:1998	30.6.2006
CEN	EN 12016:1998 Kompatybilność elektromagnetyczna — Dźwigi, schody i chodniki ruchome — Odporność	—	
CEN	EN 12016:2004 Kompatybilność elektromagnetyczna — Dźwigi, schody i chodniki ruchome — Odporność	EN 12016:1998	30.6.2006
CEN	EN 12895:2000 Wózki jezdniowe — Kompatybilność elektromagnetyczna	—	
CEN	EN 13241-1:2003 Bramy — Norma wyrobu — Część 1: Wyroby bez właściwości ognioodporności i dymoszczelności	—	

Europejska Organizacja Normalizacyjna (*)	Numer i tytuł normy (Dokument odniesienia)	Numer normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności dla normy zastąpionej Uwaga 1
CEN	EN 13309:2000 Maszyny budowlane — Kompatybilność elektromagnetyczna maszyn z wewnętrznym zasilaniem elektrycznym	—	
CEN	EN 14010:2003 Bezpieczeństwo maszyn — Wyposażenie parkingów samochodowych z napędem mechanicznym — Wymagania bezpieczeństwa i kompatybilności elektromagnetycznej w projektowaniu, wytwarzaniu, wznoszeniu i odbiorze	—	
CEN	EN ISO 14982:1998 Maszyny rolnicze i leśne — Kompatybilność elektromagnetyczna — Metody badania i kryteria przyjęcia (ISO 14982:1998)	—	

- (*) — CEN: rue de Stassart/De Stassartstraat 36, B-1050 Brussels, tel: (32-2) 550 08 11, fax: (32-2) 550 08 19 (<http://www.cenorm.be>)
— CENELEC: rue de Stassart/De Stassartstraat 35, B-1050 Brussels, tel: (32-2) 519 68 71, fax: (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)
— ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, tel: (33) 492 94 42 12, fax: (33) 493 65 47 16 (<http://www.etsi.org>)

Uwaga ogólna: Kreska w kolumnie 3 (numer normy zastąpionej) oznacza, że wskazana norma nie może być stosowana dla celów EMC bez uwzględnienia zmian lub poszczególnych części.

Uwaga 1: Zasadniczo datą ustania domniemania zgodności jest data wycofania („dow”) określona przez europejską organizację normalizacyjną, nie mniej użytkownicy tych norm powinni zdawać sobie sprawę, że w wyjątkowych przypadkach może być inaczej.

Uwaga 2.1: Zakres normy nowej (lub ze zmianami) jest taki sam, jak normy zastąpionej. W podanym terminie ustaje domniemanie zgodności postanowień normy zastąpionej z wymaganiami zasadniczymi dyrektywy.

Uwaga 2.2: Zakres nowej normy jest szerszy niż normy zastąpionej. W podanym terminie ustaje domniemanie zgodności postanowień normy zastąpionej z wymaganiami zasadniczymi dyrektywy.

Uwaga 2.3: Zakres nowej normy jest węższy niż normy zastąpionej. W podanym terminie ustaje domniemanie zgodności postanowień normy (częściowo) zastąpionej z wymaganiami zasadniczymi dyrektywy, dla tych produktów, które objęte są zakresem nowej normy. Domniemanie zgodności z wymaganiami zasadniczymi dyrektywy dla produktów, które objęte są zakresem (częściowo) zastąpionej normy, ale nie są objęte zakresem nowej normy, pozostaje bez zmian.

Uwaga 3: W przypadku zmian, normą zharmonizowaną jest EN CCCC:YYYY, z wcześniejszymi zmianami, jeżeli istnieją, oraz nową podaną zmianą. Zatem norma zastąpiona (kolumna 3) obejmuje EN CCCC:YYYY i jej wcześniejsze zmiany, jeżeli istnieją, ale bez podanej nowej zmiany. W podanym terminie ustaje domniemanie zgodności postanowień normy zastąpionej z wymaganiami zasadniczymi dyrektywy.

Przykład: Dla EN 61037:1992 stosuje się:

CENELEC	EN 61037:1992 Pomiary energii elektrycznej — Sterowanie taryfami I obciążeniem — Wymagania szczegółowe dotyczące elektronicznych odbiorników sterowania częstotliwością akustyczną (IEC 61037:1990 (zmodyfikowana)) [Normą zharmonizowaną jest EN 61037:1992] Zmiana A1:1996 do EN 61037:1992 (IEC 61037:1990/A1:1996) [Normą zharmonizowaną jest EN 61037:1997 +A1:1996 do EN 61037:1992] Zmiana A2:1998 do EN 61037:1992 (IEC 61037:1990/A2:1998) [Normą zharmonizowaną jest EN 61037:1992 +A1:1996 do EN 61037:1992 +A2:1998 do EN 61037:1992]	NIE DOTYCZY [Nie ma normy zastąpionej] Uwaga 3 [Normą zastąpioną jest EN 61037:1992] Uwaga 3 [Normą zastąpioną jest EN 61037:1992 +A1:1996 do EN 61037:1992]	— Termin minął (1.12.1996) Termin minął (1.5.2001)
---------	---	--	--

- Uwaga 6: EN 60947-1:1999 nie pozwala na domniemanie zgodności bez innej części normy. EN 60947-1:2004 nie pozwala na domniemanie zgodności bez innej części normy.
- Uwaga 7: EN 60730-1:2000 nie pozwala na domniemanie zgodności bez innej części normy.
- Uwaga 8: EN 55012 stosuje się dla domniemania zgodności z dyrektywą 89/336/EWG dla tych pojazdów, łodzi i urządzeń napędzanych silnikami spalinowymi, które nie są objęte zakresem dyrektyw 95/54/WE, 97/24/WE, 2000/2/WE lub 2004/104/WE.
- Uwaga 9: EN 62052-11:2003 nie pozwala na domniemanie zgodności bez odpowiedniej części normy serii EN 62053.
- Uwaga 11: EN 62052-21:2004 nie pozwala na domniemanie zgodności bez odpowiedniej części normy serii EN 62054.

UWAGA:

Niniejszy wykaz zastępuje wszystkie poprzednie wykazy opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Komunikat Komisji w ramach wdrażania dyrektywy Rady z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej (89/686/EWG)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Publikacja tytułów i odniesień do norm zharmonizowanych na mocy dyrektywy)

(2006/C 314/06)

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja DzU	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej Przypis 1
CEN	EN 132:1998 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Terminologia i znaki graficzne	4.6.1999	EN 132:1990	Termin minął (30.6.1999)
CEN	EN 133:2001 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Klasyfikacja	10.8.2002	EN 133:1990	Termin minął (10.8.2002)
CEN	EN 134:1998 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Nazwy części składowych	13.6.1998	EN 134:1990	Termin minął (31.7.1998)
CEN	EN 135:1998 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Zestawienie terminów równoznacznych	4.6.1999	EN 135:1990	Termin minął (30.6.1999)
CEN	EN 136:1998 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Maski — Wymagania, badanie, znakowanie EN 136:1998/AC:1999	13.6.1998	EN 136:1989 EN 136-10:1992	Termin minął (31.7.1998)
CEN	EN 137:1993 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Aparaty powietrzne butlowe ze sprężonym powietrzem — Wymagania, badanie, znakowanie EN 137:1993/AC:1993	23.12.1993	EN 137:1986	Termin minął (23.12.1993)
CEN	EN 138:1994 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Aparaty węzowe świeżego powietrza w połączeniu z maską, półmaską lub zespołem ustnika — Wymagania, badanie, znakowanie	16.12.1994	—	
CEN	EN 140:1998 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Półmaski i ćwierćmaski — Wymagania, badanie, znakowanie EN 140:1998/AC:1999	6.11.1998	EN 140:1989	Termin minął (31.3.1999)
CEN	EN 142:2002 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Zespoły ustnika — Wymagania, badanie, znakowanie	10.4.2003	EN 142:1989	Termin minął (10.4.2003)
CEN	EN 143:2000 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Filtry — Wymagania, badanie, znakowanie EN 143:2000/A1:2006	24.1.2001 Pierwsza publikacja	EN 143:1990 Przypis 3	Termin minął (24.1.2001) Data tej publikacji

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja DzU	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgod- ności normy zastą- pionej Przypis 1
CEN	EN 144-1:2000 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Zawory butli gazowych — Część 1: Połączenia gwintowe łącznika butli	24.1.2001	EN 144-1:1991	Termin minął (24.1.2001)
	EN 144-1:2000/A1:2003	21.2.2004	Przypis 3	Termin minął (31.10.2003)
	EN 144-1:2000/A2:2005	6.10.2005	Przypis 3	Termin minął (31.12.2005)
CEN	EN 144-2:1998 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Zawory butli gazowych — Część 2: Połączenia wylotu	4.6.1999	—	
CEN	EN 144-3:2003 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Zawory butli gazowych — Część 3: Połączenia wylotowe butli dla gazów do nurkowania Nitrox'u i tlenu	21.2.2004	—	
CEN	EN 145:1997 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Aparaty regeneracyjne ze sprę- żonym tlenem lub mieszkanką sprężonego tlenu z azotem — Wymagania, badanie, znakowanie	19.2.1998	EN 145:1988 EN 145-2:1992	Termin minął (28.2.1998)
	EN 145:1997/A1:2000	24.1.2001	Przypis 3	Termin minął (24.1.2001)
CEN	EN 148-1:1999 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Gwinty do części twarzowych — Część 1: Łącznik z gwintem okrągłym	4.6.1999	EN 148-1:1987	Termin minął (31.8.1999)
CEN	EN 148-2:1999 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Gwinty do części twarzowych — Część 2: Łącznik centralny	4.6.1999	EN 148-2:1987	Termin minął (31.8.1999)
CEN	EN 148-3:1999 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Gwinty do części twarzowych — Część 3: Łącznik z gwintem M 45x3	4.6.1999	EN 148-3:1992	Termin minął (31.8.1999)
CEN	EN 149:2001 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Półmaski filtrujące do ochrony przed cząstkami — Wymagania, badanie, znakowanie	21.12.2001	EN 149:1991	Termin minął (21.12.2001)
CEN	EN 165:2005 Ochrona indywidualna oczu — Terminologia	19.4.2006	EN 165:1995	Termin minął 31.5.2006
CEN	EN 166:2001 Ochrona indywidualna oczu — Wymagania	10.8.2002	EN 166:1995	Termin minął (10.8.2002)
CEN	EN 167:2001 Ochrona indywidualna oczu — Optyczne metody badań	10.8.2002	EN 167:1995	Termin minął (10.8.2002)
CEN	EN 168:2001 Ochrona indywidualna oczu — Nieoptyczne metody badań	10.8.2002	EN 168:1995	Termin minął (10.8.2002)

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja DzU	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej Przypis 1
CEN	EN 169:2002 Ochrona indywidualna oczu — Filtry spawalnicze i filtry dla technik pokrewnych — Wymagania dotyczące współczynnika przepuszczania i zalecane stosowanie	28.8.2003	EN 169:1992	Termin minął (28.8.2003)
CEN	EN 170:2002 Ochrona indywidualna oczu — Filtry chroniące przed nadfioletem — Wymagania dotyczące współczynnika przepuszczania i zalecane stosowanie	28.8.2003	EN 170:1992	Termin minął (28.8.2003)
CEN	EN 171:2002 Ochrona indywidualna oczu — Filtry chroniące przed podczerwienią — Wymagania dotyczące współczynnika przepuszczania i zalecane stosowanie	10.4.2003	EN 171:1992	Termin minął (10.4.2003)
CEN	EN 172:1994 Ochrona indywidualna oczu — Filtry chroniące przed olśnieniem słonecznym, do zastosowań przemysłowych	15.5.1996	—	
	EN 172:1994/A1:2000	4.7.2000	Przypis 3	Termin minął (31.10.2000)
	EN 172:1994/A2:2001	10.8.2002	Przypis 3	Termin minął (10.8.2005)
CEN	EN 174:2001 Ochrona indywidualna oczu — Gogle narciarskie do zjazdów ze stoków górskich	21.12.2001	EN 174:1996	Termin minął (21.12.2001)
CEN	EN 175:1997 Ochrona indywidualna — Środki ochrony oczu i twarzy stosowane podczas spawania i w procesach pokrewnych	19.2.1998	—	
CEN	EN 207:1998 Ochrona indywidualna oczu — Filtry i środki ochrony oczu chroniące przed promieniowaniem laserowym	21.11.1998	EN 207:1993	Termin minął (31.3.1999)
	EN 207:1998/A1:2002	28.8.2003	Przypis 3	Termin minął (28.8.2003)
CEN	EN 208:1998 Ochrona indywidualna oczu — Środki ochrony oczu do prac przy justowaniu laserów i układów laserowych (środki ochrony oczu do justowania laserów)	21.11.1998	EN 208:1993	Termin minął (31.3.1999)
	EN 208:1998/A1:2002	28.8.2003	Przypis 3	Termin minął (28.8.2003)
CEN	EN 250:2000 Sprzęt do oddychania — Aparaty powietrzne butlowe do nurkowania ze sprężonym powietrzem, z obiegiem otwartym — Wymagania, badanie, znakowanie	8.6.2000	EN 250:1993	Termin minął (19.7.2000)
	EN 250:2000/A1:2006	Pierwsza publikacja	Przypis 3	Data tej publikacji
CEN	EN 269:1994 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Aparaty węzowe tłoczonego powietrza wyposażone w kaptur — Wymagania, badanie, znakowanie	16.12.1994	—	

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja DzU	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej Przepis 1
CEN	EN 340:2003 Odzież ochronna — Wymagania ogólne	6.10.2005	EN 340:1993	Termin minął (6.10.2005)
CEN	EN 341:1992 Indywidualny sprzęt chroniący przed upadkiem z wysokości — Urządzenia do opuszczania EN 341:1992/A1:1996 EN 341:1992/AC:1993	23.12.1993 6.11.1998	— Przepis 3	Termin minął (6.11.1998)
CEN	EN 342:2004 Odzież ochronna — Zestawy i wyroby odzieżowe chroniące przed zimnem	6.10.2005	—	
CEN	EN 343:2003 Odzież ochronna — Ochrona przed deszczem	21.2.2004	—	
CEN	EN 348:1992 Odzież ochronna — Metoda badań — Wyznaczenie odporności materiałów na działanie drobnych rozprysków stopionego metalu EN 348:1992/AC:1993	23.12.1993	—	
CEN	EN 352-1:2002 Ochronniki słuchu — Wymagania ogólne — Część 1: Nauszniki przeciwhałasowe	28.8.2003	EN 352-1:1993	Termin minął (28.8.2003)
CEN	EN 352-2:2002 Ochronniki słuchu — Wymagania ogólne — Część 2: Wkładki przeciwhałasowe	28.8.2003	EN 352-2:1993	Termin minął (28.8.2003)
CEN	EN 352-3:2002 Ochronniki słuchu — Wymagania ogólne — Część 3: Nauszniki przeciwhałasowe mocowane do przemysłowego hełmu ochronnego	28.8.2003	EN 352-3:1996	Termin minął (28.8.2003)
CEN	EN 352-4:2001 Ochronniki słuchu — Wymagania bezpieczeństwa i badania — Część 4: Nauszniki przeciwhałasowe o regulowanym tłumieniu EN 352-4:2001/A1:2005	10.8.2002 19.4.2006	— Przepis 3	Termin minął (30.4.2006)
CEN	EN 352-5:2002 Ochronniki słuchu — Wymagania bezpieczeństwa i badania — Część 5: Nauszniki przeciwhałasowe z aktywną redukcją hałasu	28.8.2003	—	
CEN	EN 352-6:2002 Ochronniki słuchu — Wymagania bezpieczeństwa i badania — Część 6: Nauszniki przeciwhałasowe z wejściem sygnału elektroakustycznego	28.8.2003	—	
CEN	EN 352-7:2002 Ochronniki słuchu — Wymagania bezpieczeństwa i badania — Część 7: Wkładki przeciwhałasowe o regulowanym tłumieniu	28.8.2003	—	
CEN	EN 353-1:2002 Środki ochrony indywidualnej chroniące przed upadkiem z wysokości — Część 1: Urządzenia samozaciskowe ze sztywną prowadnicą	28.8.2003	EN 353-1:1992	Termin minął (28.8.2003)

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja DzU	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgod- ności normy zastą- pionej Przypis 1
CEN	EN 353-2:2002 Środki ochrony indywidualnej chroniące przed upadkiem z wysokości — Część 2: Urządzenia samozaciskowe z giętką prowadnicą	28.8.2003	EN 353-2:1992	Termin minął (28.8.2003)
CEN	EN 354:2002 Indywidualny sprzęt chroniący przed upadkiem z wysokości — Linki bezpieczeństwa	28.8.2003	EN 354:1992	Termin minął (28.8.2003)
CEN	EN 355:2002 Indywidualny sprzęt chroniący przed upadkiem z wysokości — Amorty- zatory	28.8.2003	EN 355:1992	Termin minął (28.8.2003)
CEN	EN 358:1999 Indywidualny sprzęt ochronny ustalający pozycję podczas pracy i zapo- biegający upadkom z wysokości — Pasy ustalające pozycję podczas pracy i ograniczające przemieszczanie oraz linki ustalające pozycję podczas pracy	21.12.2001	EN 358:1992	Termin minął (21.12.2001)
CEN	EN 360:2002 Środki ochrony indywidualnej chroniące przed upadkiem z wysokości — Urządzenia samohamowne	28.8.2003	EN 360:1992	Termin minął (28.8.2003)
CEN	EN 361:2002 Środki ochrony indywidualnej chroniące przed upadkiem z wysokości — Szelki bezpieczeństwa	28.8.2003	EN 361:1992	Termin minął (28.8.2003)
CEN	EN 362:2004 Indywidualny sprzęt chroniący przed upadkiem z wysokości — Łączniki	6.10.2005	EN 362:1992	Termin minął (6.10.2005)
CEN	EN 363:2002 Indywidualny sprzęt chroniący przed upadkiem z wysokości — Systemy powstrzymywania spadania	28.8.2003	EN 363:1992	Termin minął (28.8.2003)
CEN	EN 364:1992 Indywidualny sprzęt chroniący przed upadkiem z wysokości — Metody badań EN 364:1992/AC:1993	23.12.1993	—	
CEN	EN 365:2004 Środki ochrony indywidualnej chroniące przed upadkiem z wysokości — Ogólne wymagania dotyczące instrukcji użytkowania, konserwacji, badań okresowych, napraw, znakowania i pakowania	6.10.2005	EN 365:1992	Termin minął (6.10.2005)
CEN	EN 367:1992 Odzież ochronna — Ochrona przed ciepłem i płomieniem — Metoda wyznaczania przenikania ciepła przy działaniu płomienia EN 367:1992/AC:1992	23.12.1993	—	
CEN	EN 373:1993 Odzież ochronna — Ocena odporności materiału na działanie rozprysków płynnego metalu	23.12.1993	—	
CEN	EN 374-1:2003 Rękawice chroniące przed substancjami chemicznymi i mikroorganiz- mami — Część 1: Terminologia i wymagania	6.10.2005	EN 374-1:1994	Termin minął (6.10.2005)

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja DzU	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej Przepis 1
CEN	EN 374-2:2003 Rękawice chroniące przed substancjami chemicznymi i mikroorganizmami — Część 2: Wyznaczanie odporności na przesiąkanie	6.10.2005	EN 374-2:1994	Termin minął (6.10.2005)
CEN	EN 374-3:2003 Rękawice chroniące przed substancjami chemicznymi i mikroorganizmami — Część 3: Wyznaczanie odporności na przenikanie substancji chemicznych EN 374-3:2003/AC:2006	6.10.2005	EN 374-3:1994	Termin minął (6.10.2005)
CEN	EN 379:2003 Ochrona indywidualna oczu — Filtry automatyczne stosowane podczas spawania	6.10.2005	EN 379:1994	Termin minął (6.10.2005)
CEN	EN 381-1:1993 Odzież ochronna dla użytkowników ręcznych pilarek łańcuchowych — Stanowisko do badań odporności na przecięcie piłą łańcuchową	23.12.1993	—	
CEN	EN 381-2:1995 Odzież ochronna dla użytkowników pilarek łańcuchowych przenośnych — Metody badania ochron nóg	12.1.1996	—	
CEN	EN 381-3:1996 Odzież ochronna dla użytkowników pilarek łańcuchowych przenośnych — Metoda badania obuwia	10.10.1996	—	
CEN	EN 381-4:1999 Odzież ochronna dla użytkowników pilarek łańcuchowych przenośnych — Część 4: Metody badania rękawic chroniących przed przecięciem piłą łańcuchową	16.3.2000	—	
CEN	EN 381-5:1995 Odzież ochronna dla użytkowników pilarek łańcuchowych przenośnych — Wymagania dotyczące ochron nóg	12.1.1996	—	
CEN	EN 381-7:1999 Odzież ochronna dla użytkowników pilarek łańcuchowych przenośnych — Część 7: Wymagania dla rękawic chroniących przed przecięciem piłą łańcuchową	16.3.2000	—	
CEN	EN 381-8:1997 Odzież ochronna dla użytkowników pilarek łańcuchowych przenośnych — Metody badania getrów chroniących przed przecięciem piłą łańcuchową	18.10.1997	—	
CEN	EN 381-9:1997 Odzież ochronna dla użytkowników pilarek łańcuchowych przenośnych — Wymagania dotyczące getrów chroniących przed przecięciem piłą łańcuchową	18.10.1997	—	
CEN	EN 381-10:2002 Odzież ochronna dla użytkowników pilarek łańcuchowych przenośnych — Część 10: Metoda badania ochraniaczy górnych części tułowia	28.8.2003	—	

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja DzU	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgod- ności normy zastą- pionej Przypis 1
CEN	EN 381-11:2002 Odzież ochronna dla użytkowników pilarek łańcuchowych przenośnych — Część 11: Wymagania dotyczące ochraniaczy górnych części tułowia	28.8.2003	—	
CEN	EN 388:2003 Rękawice chroniące przed zagrożeniami mechanicznymi	6.10.2005	EN 388:1994	Termin minął (6.10.2005)
CEN	EN 393:1993 Kamizelki ratunkowe i indywidualne środki asekuracyjne — Środki asekuracyjne — 50 N EN 393:1993/A1:1998 EN 393:1993/AC:1995	16.12.1994 6.11.1998	— Przypis 3	Termin minął (6.11.1998)
CEN	EN 395:1993 Kamizelki ratunkowe i indywidualne środki asekuracyjne — Kamizelki ratunkowe — 100 N EN 395:1993/A1:1998 EN 395:1993/AC:1995	16.12.1994 6.11.1998	— Przypis 3	Termin minął (6.11.1998)
CEN	EN 396:1993 Kamizelki ratunkowe i indywidualne środki asekuracyjne — Kamizelki ratunkowe — 150 N EN 396:1993/A1:1998 EN 396:1993/AC:1995	16.12.1994 6.11.1998	— Przypis 3	Termin minął (6.11.1998)
CEN	EN 397:1995 Przemysłowe hełmy ochronne EN 397:1995/A1:2000	12.1.1996 24.1.2001	— Przypis 3	Termin minął (24.1.2001)
CEN	EN 399:1993 Kamizelki ratunkowe i indywidualne środki asekuracyjne — Kamizelki ratunkowe — 275 N EN 399:1993/A1:1998 EN 399:1993/AC:1995	16.12.1994 6.11.1998	— Przypis 3	Termin minął (6.11.1998)
CEN	EN 402:2003 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Uciezkowe aparaty powietrzno- -butlowe, sterowane automatem oddechowym, wyposażone w maskę lub zespół ustnika -Wymagania, badanie, znakowanie	21.2.2004	EN 402:1993	Termin minął (21.2.2004)
CEN	EN 403:2004 Uciezkowy sprzęt ochrony układu oddechowego — Sprzęt oczyszczają- -jący wyposażony w kaptur, przeznaczony do użycia podczas pożaru — Wymagania, badanie, znakowanie	6.10.2005	EN 403:1993	Termin minął (6.10.2005)
CEN	EN 404:2005 Uciezkowy sprzęt ochrony układu oddechowego — Sprzęt oczyszczają- -jący uciezkowy z zespołem ustnika do ochrony przed tlenkiem węgla	6.10.2005	EN 404:1993	Termin minął (2.12.2005)

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja DzU	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej Przepis 1
CEN	EN 405:2001 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Półmaski pochłaniające lub filtrujące pochłaniające z zaworami — Wymagania, badanie, znakowanie	10.8.2002	EN 405:1992	Termin minął (10.8.2002)
CEN	EN 407:2004 Rękawice chroniące przed zagrożeniami termicznymi (gorąco i/lub ogień)	6.10.2005	EN 407:1994	Termin minął (6.10.2005)
CEN	EN 420:2003 Rękawice ochronne — Podstawowe wymagania i metody badania Przepis 4	2.12.2005	EN 420:1994	Termin minął (2.12.2005)
CEN	EN 421:1994 Rękawice ochronne przed promieniowaniem jonizującym i skażeniami promieniotwórczymi	16.12.1994	—	
CEN	EN 443:1997 Hełmy strażackie	19.2.1998	—	
CEN	EN 458:2004 Ochronniki słuchu -Zalecenia dotyczące doboru, użytkowania, konserwacji codziennej i okresowej — Dokument przewodni	6.10.2005	EN 458:1993	Termin minął (6.10.2005)
CEN	EN 463:1994 Odzież chroniąca przed ciekłymi chemikaliami — Metoda badania: wyznaczanie odporności na przesiąkanie strumienia cieczy (test strumienia cieczy)	16.12.1994	—	
CEN	EN 464:1994 Odzież chroniąca przed ciekłymi i gazowymi chemikaliami, aerozolami i cząstkami stałymi — Metoda badania: określenie szczelności ubiorów gazoszczelnych (próba ciśnienia wewnętrznego)	16.12.1994	—	
CEN	EN 468:1994 Odzież chroniąca przed ciekłymi chemikaliami — Metoda badania: wyznaczanie odporności na przesiąkanie rozpylonej cieczy (test rozpylonej cieczy)	16.12.1994	—	
CEN	EN 469:2005 Odzież ochronna dla strażaków — Wymagania dotyczące odzieży ochronnej do akcji przeciwpożarowej EN 469:2005/AC:2006	19.4.2006	EN 469:1995	Termin minął (30.6.2006)
CEN	EN 470-1:1995 Odzież ochronna dla spawaczy i osób wykonujących zawody pokrewne — Wymagania EN 470-1:1995/A1:1998	12.1.1996 13.6.1998	— Przepis 3	 Termin minął (31.8.1998)
CEN	EN 471:2003 Odzież ostrzegawcza o intensywnej widzialności do użytku profesjonalnego — Metody badania i wymagania	6.10.2005	EN 471:1994	Termin minął (6.10.2005)

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja DzU	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgod- ności normy zastą- pionej Przypis 1
CEN	EN 510:1993 Wymagania dla odzieży ochronnej stosowanej przy zagrożeniu wplątania się w ruchome części	16.12.1994	—	
CEN	EN 511:2006 Rękawice ochronne chroniące przed zimnem	Pierwsza publi- kacja	EN 511:1994	Data tej publikacji
CEN	EN 530:1994 Odporność na ścieranie materiałów przeznaczonych na odzież ochronną — Metody badań EN 530:1994/AC:1995	30.8.1995	—	
CEN	EN 531:1995 Odzież ochronna dla pracowników narażonych na działanie czynników gorących EN 531:1995/A1:1998	6.11.1998 4.6.1999	— Przypis 3	Termin minął (4.6.1999)
CEN	EN 533:1997 Odzież ochronna — Ochrona przed gorącym i płomieniem — Materiały i układy materiałów o ograniczonym rozprzestrzenianiu płomienia	14.6.1997	—	
CEN	EN 564:1997 Sprzęt alpinistyczny — Linka pomocnicza — Wymagania bezpieczeństwa i metody badań	10.8.2002	—	
CEN	EN 565:1997 Sprzęt alpinistyczny — Taśma — Wymagania bezpieczeństwa i metody badań	10.8.2002	—	
CEN	EN 566:1997 Sprzęt alpinistyczny — Pętle — Wymagania bezpieczeństwa i metody badań	10.8.2002	—	
CEN	EN 567:1997 Sprzęt alpinistyczny — Klamry liny — Wymagania bezpieczeństwa i metody badań	10.8.2002	—	
CEN	EN 568:1997 Sprzęt alpinistyczny — Kotwice lodowe — Wymagania bezpieczeństwa i metody badań	14.6.1997	—	
CEN	EN 569:1997 Sprzęt alpinistyczny — Haki — Wymagania bezpieczeństwa i metody badań	10.8.2002	—	
CEN	EN 659:2003 Rękawice ochronne dla strażaków	21.2.2004	EN 659:1996	Termin minął (21.2.2004)
CEN	EN 702:1994 Odzież ochronna — Ochrona przed gorącym i płomieniem — Metoda badania: Wyznaczanie przenikania ciepła kontaktowego przez odzież ochronną lub materiały na nią przeznaczone	12.1.1996	—	

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja DzU	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej Przepis 1
CEN	EN 795:1996 Ochrona przed upadkiem z wysokości — Urządzenia kotwiczące — Wymagania i badania	12.2.2000	—	

Ostrzeżenie: Niniejsza publikacja nie dotyczy urządzeń opisanych w klasach A (kotwice strukturalne), C (urządzenia kotwiczne, w których stosuje się poziome elastyczne liny) i D (urządzenia kotwiczne, w których stosuje się poziome sztywne szyny kotwiczące), o których mowa w ust. 3.13.1, 3.13.3, 3.13.4, 4.3.1, 4.3.3, 4.3.4, 5.2.1, 5.2.2, 5.2.4, 5.2.5, 5.3.2 (dotyczących klasy A1), 5.3.3, 5.3.4, 5.3.5, 6 (dotyczących klas A, C i D), załącznika A (ust. A.2, A.3, A.5 i A.6), załącznika B, i załącznika ZA (dotyczących klas A, C i D), w odniesieniu do których nie gwarantuje ona domniemania zgodności z przepisami dyrektywy 89/686/EWG.

	EN 795:1996/A1:2000	24.1.2001	Przepis 3	Termin minął (30.4.2001)
CEN	EN 812:1997 Przemysłowe hełmy lekkie	19.2.1998	—	
	EN 812:1997/A1:2001	10.8.2002	Przepis 3	Termin minął (10.8.2002)
CEN	EN 813:1997 Indywidualny sprzęt zapobiegający upadkom z wysokości — Uprząż biodrowa	14.6.1997	—	
CEN	EN 863:1995 Odzież ochronna — Właściwości mechaniczne — Metoda badania: Wytrzymałość materiałów na przebicie	15.5.1996	—	
CEN	EN 892:2004 Sprzęt alpinistyczny — Dynamiczne liny do wspinaczki — Wymagania bezpieczeństwa i metody badań	6.10.2005	EN 892:1996	Termin minął (6.10.2005)
CEN	EN 893:1999 Sprzęt alpinistyczny — Raki — Wymagania bezpieczeństwa i metody badań	10.8.2002	—	
CEN	EN 943-1:2002 Odzież chroniąca przed ciekłymi i gazowymi chemikaliami, łącznie z aerozolami i cząstkami stałymi — Część 1: Wymagania dotyczące wentylowanych i niewentylowanych, gazoszczelnych (Typ 1) i niegazoszczelnych (Typ 2) ubiorów ochronnych	28.8.2003	—	
CEN	EN 943-2:2002 Odzież chroniąca przed ciekłymi i gazowymi chemikaliami, łącznie z aerozolami i cząstkami stałymi — Część 2: Wymagania dotyczące gazoszczelnych ubiorów ochronnych (Typ 1) przeznaczonych dla zespołów ratowniczych (ET)	10.8.2002	—	
CEN	EN 958:1996 Sprzęt alpinistyczny — Systemy pochłaniania energii spadania w czasie wspinaczki drogami ubezpieczonymi na stałe (via ferrata) — Wymagania bezpieczeństwa i metody badań	14.6.1997	—	
CEN	EN 960:1994 Makiety głowy do badań hełmów ochronnych	15.5.1996	—	
	EN 960:1994/A1:1998	6.11.1998	Przepis 3	Termin minął (6.11.1998)

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja DzU	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej Przepis 1
CEN	EN 960:2006 Makiety głowy do badań hełmów ochronnych	Pierwsza publikacja	EN 960:1994	31.12.2006
CEN	EN 966:1996 Kaski do sportów powietrznych	10.10.1996	—	Termin minął (30.9.2000) Data tej publikacji
	EN 966:1996/A1:2000	4.7.2000	Przepis 3	
	EN 966:1996/A2:2006	Pierwsza publikacja	Przepis 3	
CEN	EN 1073-1:1998 Odzież chroniąca przed skażeniami promieniotwórczymi — Część 1: Wymagania i metody badań dotyczące wentylowanej odzieży chroniącej przed pyłowymi skażeniami promieniotwórczymi	6.11.1998	—	
CEN	EN 1073-2:2002 Odzież chroniąca przed skażeniami promieniotwórczymi — Część 2: Wymagania i metody badań dotyczące niewentylowanej odzieży chroniącej przed skażeniami cząstkami promieniotwórczymi	28.8.2003	—	
CEN	EN 1077:1996 Kaski dla narciarzy zjazdowych	10.10.1996	—	
CEN	EN 1078:1997 Kaski dla rowerzystów, użytkowników deskorolek oraz wrotek	14.6.1997	—	Termin minął (30.6.2006)
	EN 1078:1997/A1:2005	19.4.2006	Przepis 3	
CEN	EN 1080:1997 Kaski dla dzieci chroniące przed uderzeniami	14.6.1997	—	Termin minął (28.8.2003) Termin minął (30.6.2006)
	EN 1080:1997/A1:2002	28.8.2003	Przepis 3	
	EN 1080:1997/A2:2005	19.4.2006	Przepis 3	
CEN	EN 1082-1:1996 Odzież ochronna — Rękawice i ochrony ramion chroniące przed przecięciami i ukłuciami nożami ręcznymi — Rękawice z plecionki pierścieni i ochrony ramion	14.6.1997	—	
CEN	EN 1082-2:2000 Odzież ochronna — Rękawice i ochrony ramion chroniące przed przecięciami i ukłuciami nożami ręcznymi — Część 2: Rękawice i ochrony ramion wykonane z materiałów innych niż plecionka pierścieni	21.12.2001	—	
CEN	EN 1082-3:2000 Odzież ochronna — Rękawice i ochrony ramion chroniące przed przecięciami i ukłuciami nożami ręcznymi — Część 3: Badanie przecięcia tkanin, skór i innych materiałów przy uderzeniu nożem	21.12.2001	—	
CEN	EN 1095:1998 Pokładowa uprzęż bezpieczeństwa i lina bezpieczeństwa do użytku na łodziach sportowych — Wymagania dotyczące bezpieczeństwa i metody badań	6.11.1998	—	

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja DzU	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgod- ności normy zastą- pionej Przypis 1
CEN	EN 1146:2005 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Uciezkowe aparaty powietrzne butlowe z kapturem — Wymagania, badanie, znakowanie	19.4.2006	EN 1146:1997	Termin minął (30.4.2006)
CEN	EN 1149-1:1995 Odzież ochronna — Właściwości elektrostatyczne — Rezystywność powierzchniowa (metody badania i wymagania)	10.10.1996	—	
CEN	EN 1149-1:2006 Odzież ochronna — Właściwości elektrostatyczne — Część 1: Metoda badania do pomiaru rezystywności powierzchniowej	Pierwsza publi- kacja	EN 1149-1:1995	31.12.2006
CEN	EN 1149-2:1997 Odzież ochronna — Właściwości elektrostatyczne — Metoda badania rezystancji skrośnej	19.2.1998	—	
CEN	EN 1149-3:2004 Odzież ochronna — Właściwości elektrostatyczne — Część 3: Metody badań do pomiaru zaniku ładunku	6.10.2005	—	
CEN	EN 1150:1999 Odzież ochronna — Odzież o intensywnej widzialności do użytku poza- zawodowego — Metody badań i wymagania	4.6.1999	—	
CEN	EN 1384:1996 Kaski do sportów jeździeckich	14.6.1997	—	
	EN 1384:1996/A1:2001	10.8.2002	Przypis 3	Termin minął (10.8.2002)
CEN	EN 1385:1997 Kaski do kajakarstwa i sportów wodnych	13.6.1998	—	
	EN 1385:1997/A1:2005	6.10.2005	Przypis 3	Termin minął (6.10.2005)
CEN	EN 1486:1996 Odzież ochronna dla strażaków — Metody badania i wymagania dla odzieży odbijającej promieniowanie ciepłe przeznaczonej do specjalnej akcji przeciwpożarowej	3.12.1996	—	
CEN	EN 1621-1:1997 Odzież ochronna dla motocyklistów zabezpieczająca przed skutkami uderzeń mechanicznych — Wymagania i metody badań dla ochron prze- ciwuderzeniowych	13.6.1998	—	
CEN	EN 1621-2:2003 Odzież ochronna dla motocyklistów, zabezpieczająca przed skutkami uderzeń mechanicznych — Część 2: Ochraniacze pleców — Wymagania i metody badań	6.10.2005	—	

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja DzU	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgod- ności normy zastą- pionej Przypis 1
CEN	EN 1731:1997 Siatkowe ochrony oczu i twarzy do zastosowań w przemyśle i poza nim chroniące przed zagrożeniami mechanicznymi i/lub termicznymi EN 1731:1997/A1:1997	14.6.1997 13.6.1998	— Przypis 3	Termin minął (30.6.1998)
CEN	EN 1809:1997 Sprzęt nurkowy — Kompensatory pływalności — Wymagania funkcyj- nalne i bezpieczeństwa, metody badań	13.6.1998	—	
CEN	EN 1827:1999 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Półmaski pochłaniające, filtru- jąco-pochłaniające lub filtrujące bez zaworów wdechowych z oddzielnymi elementami oczyszczającymi — Wymagania, badanie, znakowanie	24.2.2001	—	
CEN	EN 1836:2005 Ochrona indywidualna oczu — Okulary i filtry chroniące przed ośle- nieniem słonecznym, do zastosowań ogólnych oraz filtry do prostej obser- wacji słońca EN 1836:2005/AC:2006	2.12.2005	EN 1836:1997	Termin minął (31.3.2006)
CEN	EN 1868:1997 Środki ochrony indywidualnej chroniące przed upadkiem z wysokości — Wykaz terminów równoważnych	18.10.1997	—	
CEN	EN 1891:1998 Sprzęt ochrony indywidualnej zapobiegający upadkom z wysokości — Liny rdzeniowe w oplocie o małej rozciągliwości	6.11.1998	—	
CEN	EN 1938:1998 Ochrona indywidualna oczu — Gogle dla użytkowników motocykli i motorowerów	4.6.1999	—	
CEN	EN ISO 4869-2:1995 Akustyka — Ochronniki słuchu — Część 2: Szacowanie efektywnych poziomów dźwięku A pod ochronnikami słuchu (ISO 4869-2:1994)	15.5.1996	—	
CEN	EN ISO 4869-4:2000 Akustyka — Ochronniki słuchu — Część 4: Pomiar efektywnych poziomów ciśnienia akustycznego nauszników przeciwhałasowych z układem odtwarzania dźwięku o regulowanym tłumieniu (ISO/TR 4869- 4:1998)	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 6529:2001 Odzież ochronna — Ochrona przed chemikaliami — Wyznaczanie odporności materiałów na odzież ochronną na przenikanie cieczy i gazów (ISO 6529:2001)	6.10.2005	EN 369:1993	Termin minął (6.10.2005)
CEN	EN ISO 6530:2005 Odzież ochronna — Ochrona przed ciekłymi środkami chemicznymi — Badanie odporności materiałów na przesiąkanie cieczy (ISO 6530:2005)	6.10.2005	EN 368:1992	Termin minął (6.10.2005)

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja DzU	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgod- ności normy zastą- pionej Przypis 1
CEN	EN ISO 6942:2002 Odzież ochronna — Ochrona przed gorącym i ogniem — Metoda badania: Ocena materiałów i zestawów materiałów poddanych działaniu promieniowania cieplnego (ISO 6942:2002)	28.8.2003	EN 366:1993	Termin minął (28.8.2003)
CEN	EN ISO 10256:2003 Ochrona głowy i twarzy stosowana w hokeju na lodzie (ISO 10256:2003)	6.10.2005	EN 967:1996	Termin minął (6.10.2005)
CEN	EN ISO 10819:1996 Drgania i wstrząsy mechaniczne — Drgania oddziałujące na organizm człowieka przez kończyny górne — Metoda pomiaru i oceny współczynnika przenoszenia drgań przez rękawice na dłoń operatora (ISO 10819:1996)	3.12.1996	—	
CEN	EN 12083:1998 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Elementy oczyszczające z węzłami oddechowymi — Filtry, pochłaniacze i filtropochłaniacze — Wymagania, badanie, znakowanie EN 12083:1998/AC:2000	4.7.2000	—	
CEN	EN 12270:1998 Sprzęt alpinistyczny — Kostki — Wymagania bezpieczeństwa i metody badań	16.3.2000	—	
CEN	EN 12275:1998 Sprzęt alpinistyczny — Karabinki — Wymagania bezpieczeństwa i metody badań	16.3.2000	—	
CEN	EN 12276:1998 Sprzęt alpinistyczny — Kostki cierne — Wymagania bezpieczeństwa i metody badań EN 12276:1998/AC:2000	24.2.2001	—	
CEN	EN 12277:1998 Sprzęt alpinistyczny — Uprzeże — Wymagania bezpieczeństwa i metody badań	6.11.1998	—	
CEN	EN 12278:1998 Sprzęt alpinistyczny — Bloczki linowe — Wymagania bezpieczeństwa i metody badań	6.11.1998	—	
CEN	EN ISO 12402-2:2006 Indywidualne urządzenia wypornościowe — Część 2: Kamizelki ratunkowe, poziom stosowania 275 — Wymagania bezpieczeństwa (ISO 12402-2:2006)	Pierwsza publi- kacja	EN 399:1993	31.3.2007
CEN	EN ISO 12402-3:2006 Indywidualne urządzenia wypornościowe — Część 3: Kamizelki ratunkowe, poziom stosowania 150 — Wymagania bezpieczeństwa (ISO 12402-3:2006)	Pierwsza publi- kacja	EN 396:1993	31.3.2007

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja DzU	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgod- ności normy zastą- pionej Przypis 1
CEN	EN ISO 12402-4:2006 Indywidualne urządzenia wypornościowe — Część 4: Kamizelki ratunkowe, poziom stosowania 100 — Wymagania bezpieczeństwa (ISO 12402-4:2006)	Pierwsza publi- kacja	EN 395:1993	31.3.2007
CEN	EN ISO 12402-5:2006 Indywidualne urządzenia wypornościowe — Część 5: Środki asekuracyjne (poziom 50) — Wymagania bezpieczeństwa (ISO 12402-5:2006)	Pierwsza publi- kacja	EN 393:1993	31.3.2007
CEN	EN ISO 12402-6:2006 Indywidualne urządzenia wypornościowe — Część 6: Kamizelki ratunkowe i środki asekuracyjne specjalnego przeznaczenia — Wymagania bezpieczeństwa i dodatkowe metody badań (ISO 12402-6:2006)	Pierwsza publi- kacja	—	
CEN	EN ISO 12402-8:2006 Indywidualne urządzenia asekuracyjne — Część 8: Wyposażenie dodatkowe — Wymagania bezpieczeństwa i metody badań (ISO 12402-8:2006)	2.8.2006	EN 394:1993	Termin minął (31.8.2006)
CEN	EN ISO 12402-9:2006 Indywidualne urządzenia wypornościowe — Część 9: Metody badań (ISO 12402-9:2006)	Pierwsza publi- kacja	—	
CEN	EN ISO 12402-10:2006 Indywidualne urządzenia asekuracyjne — Część 10: Wybór i zastosowanie indywidualnych urządzeń asekuracyjnych i innych stosownych urządzeń (ISO 12402-10:2006)	2.8.2006	—	
CEN	EN 12477:2001 Rękawice ochronne dla spawaczy	10.8.2002	—	
	EN 12477:2001/A1:2005	6.10.2005	Przypis 3	Termin minął (31.12.2005)
CEN	EN 12492:2000 Sprzęt alpinistyczny — Kaski dla alpinistów — Wymagania bezpieczeństwa i metody badań	21.12.2001	—	
	EN 12492:2000/A1:2002	28.8.2003	Przypis 3	Termin minął (28.8.2003)
CEN	EN 12568:1998 Ochrony stopy i nogi — Wymagania i metody badań podnosków i wkładek metalowych odpornych na przebicie	6.11.1998	—	
CEN	EN 12628:1999 Sprzęt do nurkowania — Urządzenia ratowniczo-wypornościowe — Wymagania funkcjonalności i bezpieczeństwa oraz metody badań	4.7.2000	—	
	EN 12628:1999/AC:2000			

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja DzU	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej Przepis 1
CEN	EN 12841:2006 Indywidualny sprzęt chroniący przed upadkiem z wysokości — Linowe systemy przemieszczania — Regulatory położenia dla lin	Pierwsza publikacja	—	
CEN	EN 12941:1998 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Oczyszczający sprzęt z wymuszonym przepływem powietrza wyposażony w hełm lub kaptur — Wymagania, badanie, znakowanie EN 12941:1998/A1:2003	4.6.1999 6.10.2005	EN 146:1991 Przepis 3	Termin minął (4.6.1999) Termin minął (6.10.2005)
CEN	EN 12942:1998 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Oczyszczający sprzęt ze wspomaganym przepływem powietrza wyposażony w maski, półmaski lub ćwierćmaski — Wymagania, badanie, znakowanie EN 12942:1998/A1:2002	4.6.1999 28.8.2003	EN 147:1991 Przepis 3	Termin minął (4.6.1999) Termin minął (28.8.2003)
CEN	EN 13034:2005 Odzież chroniąca przed cieklymi środkami chemicznymi — Wymagania dotyczące odzieży chroniącej, w ograniczonym zakresie, przed cieklymi środkami chemicznymi (Typ 6 i PB{6})	6.10.2005	—	
CEN	EN 13061:2001 Odzież ochronna — Ochraniacze goleni dla graczy w piłkę nożną — Wymagania i metody badań	10.8.2002	—	
CEN	EN 13087-1:2000 Hełmy ochronne — Metody badań — Część 1: Warunki i kondycjonowanie EN 13087-1:2000/A1:2001	10.8.2002 10.8.2002	— Przepis 3	Termin minął (10.8.2002)
CEN	EN 13087-2:2000 Hełmy ochronne — Metody badań — Część 2: Zdolność amortyzacji EN 13087-2:2000/A1:2001	10.8.2002 10.8.2002	— Przepis 3	Termin minął (10.8.2002)
CEN	EN 13087-3:2000 Hełmy ochronne — Metody badań — Część 3: Odporność na przebicie EN 13087-3:2000/A1:2001	10.8.2002 10.8.2002	— Przepis 3	Termin minął (10.8.2002)
CEN	EN 13087-4:2000 Hełmy ochronne — Metody badań — Część 4: Skuteczność systemu utrzymującego	21.12.2001	—	

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja DzU	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgod- ności normy zastą- pionej Przypis 1
CEN	EN 13087-5:2000 Hełmy ochronne — Metody badań — Część 5: Wytrzymałość systemu utrzymującego	24.2.2001	—	
CEN	EN 13087-6:2000 Hełmy ochronne — Metody badań — Część 6: Pole widzenia	10.8.2002	—	
	EN 13087-6:2000/A1:2001	10.8.2002	Przypis 3	Termin minął (10.8.2002)
CEN	EN 13087-7:2000 Hełmy ochronne — Metody badań — Część 7: Odporność na działanie płomienia	10.8.2002	—	
	EN 13087-7:2000/A1:2001	10.8.2002	Przypis 3	Termin minął (10.8.2002)
CEN	EN 13087-8:2000 Hełmy ochronne — Metody badań — Część 8: Własności elektryczne	21.12.2001	—	
	EN 13087-8:2000/A1:2005	6.10.2005	Przypis 3	Termin minął (6.10.2005)
CEN	EN 13087-10:2000 Hełmy ochronne — Metody badań — Część 10: Odporność na promieniowanie cieplne	21.12.2001	—	
CEN	EN 13138-1:2003 Środki asekuracyjne do nauki pływania — Część 1: Wymagania bezpieczeństwa i metody badań środków asekuracyjnych przeznaczonych do zakładania	6.10.2005	—	
CEN	EN 13158:2000 Odzież ochronna — Kurtki ochronne, ochraniacze ciała i ochraniacze barków dla jeźdźców konnych — Wymagania i metody badań	24.2.2001	—	
CEN	EN 13178:2000 Ochrona indywidualna oczu — Ochrona oczu dla użytkowników pojazdów śniegowych	21.12.2001	—	
CEN	EN 13274-1:2001 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Metody badań — Część 1: Wyznaczanie przecieku wewnętrznego i całkowitego przecieku wewnętrznego	21.12.2001	—	
CEN	EN 13274-2:2001 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Metody badań — Część 2: Badania eksploatacyjne	21.12.2001	—	
CEN	EN 13274-3:2001 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Metody badań — Część 3: Wyznaczanie oporu oddychania	10.8.2002	—	
CEN	EN 13274-4:2001 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Metody badań — Część 4: Badania palności	10.8.2002	—	

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja DzU	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgod- ności normy zastą- pionej Przypis 1
CEN	EN 13274-5:2001 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Metody badań — Część 5: Warunki klimatyzowania	21.12.2001	—	
CEN	EN 13274-6:2001 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Metody badań — Część 6: Wyznaczanie zawartości dwutlenku węgla w powietrzu wdychanym	10.8.2002	—	
CEN	EN 13274-7:2002 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Metody badania — Część 7: Wyznaczanie penetracji filtra Przypis 5	28.8.2003	—	
CEN	EN 13274-8:2002 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Metody badania — Część 8: Wyznaczanie zatkania pyłem dolomitowym	28.8.2003	—	
CEN	EN 13277-1:2000 Środki ochrony dla uprawiających sztuki walki — Część 1: Ogólne wymagania i metody badań	24.2.2001	—	
CEN	EN 13277-2:2000 Środki ochrony dla uprawiających sztuki walki — Część 2: Dodatkowe wymagania i metody badań dotyczące ochraniaczy śródstopia, ochra- niaczy голени i ochraniaczy przedramion	24.2.2001	—	
CEN	EN 13277-3:2000 Środki ochrony dla uprawiających sztuki walki — Część 3: Dodatkowe wymagania i metody badań dotyczące ochraniaczy tułowia	24.2.2001	—	
CEN	EN 13277-4:2001 Środki ochrony dla uprawiających sztuki walki — Część 4: Dodatkowe wymagania i metody badań dotyczące ochraniaczy głowy	10.8.2002	—	
CEN	EN 13277-5:2002 Środki ochrony dla uprawiających sztuki walki — Część 5: Dodatkowe wymagania i metody badań dotyczące ochraniaczy narządów płciowych i brzucha	10.8.2002	—	
CEN	EN 13277-6:2003 Środki ochrony dla uprawiających sztuki walki — Część 6: Dodatkowe wymagania i metody badań dotyczące ochraniaczy na piersi kobiet	21.2.2004	—	
CEN	EN 13287:2004 Środki ochrony indywidualnej — Obuwie — Metoda badania odporności na poślizg	6.10.2005	—	
CEN	EN 13356:2001 Akcesoria zapewniające widzialność, przeznaczone do użytku pozazawo- dowego — Metody badań i wymagania	21.12.2001	—	
CEN	EN 13484:2001 Kaski dla użytkowników saneczek	10.8.2002	—	

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja DzU	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej Przepis 1
CEN	EN 13546:2002 Odzież ochronna — Ochraniacze rąk, ramion, klatki piersiowej, brzucha, nóg, stóp, narządów płciowych dla bramkarzy-hokeistów na trawie i ochraniacze голени dla graczy w polu — Wymagania i metody badań	28.8.2003	—	
CEN	EN 13567:2002 Odzież ochronna — Ochraniacze rąk, ramion, klatki piersiowej, brzucha, nóg, narządów płciowych i twarzy dla szermierzy — Wymagania i metody badań	28.8.2003	—	
CEN	EN 13594:2002 Rękawice ochronne dla motocyklistów zawodowych — Wymagania i metody badań	28.8.2003	—	
CEN	EN 13595-1:2002 Odzież ochronna dla zawodowych motocyklistów — Kurtki, spodnie oraz ubiory jedno- lub kilkuczęściowe — Część 1: Wymagania ogólne	28.8.2003	—	
CEN	EN 13595-2:2002 Odzież ochronna dla zawodowych motocyklistów — Kurtki, spodnie oraz ubiory jedno- lub kilkuczęściowe — Część 2: Metoda badania odporności na ścieranie udarowe	28.8.2003	—	
CEN	EN 13595-3:2002 Odzież ochronna dla zawodowych motocyklistów — Kurtki, spodnie oraz ubiory jedno- lub kilkuczęściowe — Część 3: Metoda badania wytrzymałości na wypychanie	28.8.2003	—	
CEN	EN 13595-4:2002 Odzież ochronna dla zawodowych motocyklistów — Kurtki, spodnie oraz ubiory jedno- lub kilkuczęściowe — Część 4: Metoda badania odporności na przecięcie udarowe	28.8.2003	—	
CEN	EN 13634:2002 Obuwie ochronne do profesjonalnej jazdy motocyklem — Wymagania i metody badań	28.8.2003	—	
CEN	EN 13781:2001 Kaski ochronne dla użytkowników pojazdów śniegowych i bobslejów	10.8.2002	—	
CEN	EN 13794:2002 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Ucieczkowe aparaty regeneracyjne — Wymagania, badanie, znakowanie	28.8.2003	EN 1061:1996 EN 400:1993 EN 401:1993	Termin minął (28.8.2003)
CEN	EN 13819-1:2002 Ochronniki słuchu — Badania — Część 1: Metody badań fizycznych	28.8.2003	—	
CEN	EN 13819-2:2002 Ochronniki słuchu — Badania — Część 2: Metody badań akustycznych	28.8.2003	—	
CEN	EN 13832-1:2006 Obuwie chroniące przed środkami chemicznymi — Część 1: Terminologia i metody badania	Pierwsza publikacja	—	

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja DzU	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej Przepis 1
CEN	EN 13832-2:2006 Obuwie chroniące przed środkami chemicznymi — Część 2: Wymagania dotyczące obuwia odpornego na środki chemiczne w warunkach laboratoryjnych	Pierwsza publikacja	—	
CEN	EN 13832-3:2006 Obuwie chroniące przed środkami chemicznymi — Część 3: Wymagania dotyczące obuwia o podwyższonej odporności na środki chemiczne w warunkach laboratoryjnych	Pierwsza publikacja	—	
CEN	EN 13911:2004 Odzież ochronna dla strażaków — Wymagania i metody badania dotyczące kominiarek dla strażaków	6.10.2005	—	
CEN	EN 13949:2003 Sprzęt do oddychania — Autonomiczne aparaty nurkowe do użycia ze sprężonym Nitrox'em i tlenem — Wymagania, badanie, znakowanie	21.2.2004	—	
CEN	EN ISO 13982-1:2004 Odzież chroniąca przed cząstkami stałymi — Część 1: Wymagania dotyczące odzieży ochraniającej całe ciało przed stałymi cząstkami środków chemicznych unoszącymi się w powietrzu (typ 5 ubrań) (ISO 13982-1:2004)	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 13982-2:2004 Odzież chroniąca przed cząstkami stałymi — Część 2: Metoda wyznaczania przecieku wewnętrznego drobnocząsteczkowych aerozoli (ISO 13982-2:2004)	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 13995:2000 Odzież ochronna — Właściwości mechaniczne — Metoda badania wytrzymałości na przebicie i dynamiczne rozdzieranie materiałów (ISO 13995:2000)	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 13997:1999 Odzież ochronna — Właściwości mechaniczne — Wyznaczanie odporności na przecięcie ostrymi przedmiotami (ISO 13997:1999) EN ISO 13997:1999/AC:2000	4.7.2000	—	
CEN	EN ISO 13998:2003 Odzież ochronna — Fartuchy, spodnie i kamizelki chroniące przed przecięciami i ukłuciami nożami ręcznymi (ISO 13998:2003)	28.8.2003	EN 412:1993	Termin minął (28.8.2003)
CEN	EN 14021:2003 Osłony przed kamieniami dla uprawiających sporty motokrosowe, zakładane w celu ochrony przed kamieniami i odłamkami — Wymagania i metody badań	6.10.2005	—	
CEN	EN 14052:2005 Hełmy przemysłowe o wysokiej skuteczności	19.4.2006	—	

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja DzU	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgod- ności normy zastą- pionej Przypis 1
CEN	EN 14058:2004 Odzież ochronna — Komplet odzieży chroniącej przed chłodem	6.10.2005	—	
CEN	EN 14120:2003 Odzież ochronna — Ochraniacze nadgarstków, dłoni, kolan i łokci dla korzystających ze sprzętu rolkarskiego	21.2.2004	—	
CEN	EN 14126:2003 Odzież ochronna — Wymagania i metody badań dla odzieży chroniącej przed czynnikami infekcyjnymi	6.10.2005	—	
CEN	EN 14143:2003 Wyposażenie ochrony układu oddechowego — Autonomiczne aparaty oddechowe do nurkowania	6.10.2005	—	
CEN	EN 14225-1:2005 Kombinezony nurkowe — Część 1: Kombinezony mokre — Wymagania i metody badań	6.10.2005	—	
CEN	EN 14225-2:2005 Kombinezony nurkowe — Część 2: Kombinezony suche — Wymagania i metody badań	6.10.2005	—	
CEN	EN 14225-3:2005 Kombinezony nurkowe — Część 3: Aktywne kombinezony (zestawy) ogrzewające lub oziębiające — Wymagania i metody badań	6.10.2005	—	
CEN	EN 14225-4:2005 Kombinezony nurkowe — Część 4: Kombinezony zapewniające ciśnienie atmosferyczne (ADS) — Wymagania związane z czynnikiem ludzkim oraz metody badań	6.10.2005	—	
CEN	EN 14325:2004 Odzież chroniąca przed chemikaliami — Metody badania i klasyfikacja materiałów, szwów, połączeń trwałych i rozdzielnich zastosowanych w odzieży chroniącej przed chemikaliami	6.10.2005	—	
CEN	EN 14328:2005 Odzież ochronna — Rękawice i ochrony ramion chroniące przed przecięciem nożami z napędem — Wymagania i metody badania	6.10.2005	—	
CEN	EN 14360:2004 Odzież chroniąca przed deszczem — Metoda badania gotowych wyrobów odzieżowych — Uderzenie z góry kroplami o dużej energii	6.10.2005	—	
CEN	EN 14387:2004 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Pochłaniacze i filtropochłaniacze — Wymagania, badanie, znakowanie	6.10.2005	EN 141:2000 EN 371:1992 EN 372:1992	Termin minął (6.10.2005)

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja DzU	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgod- ności normy zastą- pionej Przypis 1
CEN	EN 14404:2004 Środki ochrony indywidualnej — Ochraniacze kolan do pracy w pozycji klęczącej	6.10.2005	—	
CEN	EN 14435:2004 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Aparaty powietrzne butlowe ze sprężonym powietrzem wyposażone w półmaski przeznaczone do użycia tylko z nadciśnieniem — Wymagania, badanie, znakowanie	6.10.2005	—	
CEN	EN 14458:2004 Sprzęt do indywidualnej ochrony oczu — Osłony twarzy i wizjery do użycia w hełmach strażackich o wysokiej skuteczności w zakresie bezpie- czeństwa przemysłowego, używanych przez strażaków, pracowników karetek i służby ratownicze	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 14460:1999 Odzież ochronna dla kierowców samochodów wyścigowych — Ochrona przed gorącem i płomieniem — Wymagania i metody badań (ISO 14460:1999) EN ISO 14460:1999/A1:2002 EN ISO 14460:1999/AC:1999	16.3.2000 10.8.2002	— Przypis 3	Termin minął (30.9.2002)
CEN	EN 14529:2005 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Aparaty powietrzne butlowe z półmaskami zaprojektowane	19.4.2006	—	
CEN	EN 14572:2005 Kaski o wysokich parametrach użytkowych dla jeźdźców	6.10.2005	—	
CEN	EN 14593-1:2005 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Aparaty węzowe sprężonego powietrza z automatem oddechowym — Część 1: Aparaty z maską — Wymagania, badanie, znakowanie	6.10.2005	EN 139:1994	Termin minął (2.12.2005)
CEN	EN 14593-2:2005 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Aparaty węzowe sprężonego powietrza z automatem oddechowym — Część 2: Aparaty nadciśnie- niowe z półmaską — Wymagania, badanie, znakowanie EN 14593-2:2005/AC:2005	6.10.2005	EN 139:1994	Termin minął (2.12.2005)
CEN	EN 14594:2005 Sprzęt ochrony układu oddechowego — Aparaty węzowe sprężonego powietrza o przepływie ciągłym — Wymagania, badanie, znakowanie EN 14594:2005/AC:2005	6.10.2005	EN 271:1995 EN 12419:1999 EN 139:1994 EN 1835:1999 EN 270:1994	Termin minął (2.12.2005)

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja DzU	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej Przepis 1
CEN	EN 14605:2005 Odzież chroniąca przed ciekłymi środkami chemicznymi — Wymagania dotyczące odzieży ochraniającej całe ciało lub jego poszczególne części, z połączeniami nieprzepuszczającymi cieczy w postaci płynnej (Typ 3) lub rozpylonej (Typ 4)	6.10.2005	EN 467:1995 EN 466:1995 EN 465:1995	Termin minął (6.10.2005)
CEN	EN 14786:2006 Odzież ochronna — Wyznaczanie odporności na przesiąkanie rozpylonych, ciekłych substancji chemicznych, emulsji i środków dyspergujących — Test rozpylania	Pierwsza publikacja	—	
CEN	EN ISO 14877:2002 Odzież ochronna do obróbki strumieniowo-ściernej z zastosowaniem ścierniwa ziarnistego (ISO 14877:2002)	28.8.2003	—	
CEN	EN ISO 15025:2002 Odzież ochronna — Ochrona przed gorącem i płomieniem — Metoda badania ograniczonego rozprzestrzeniania płomienia (ISO 15025:2000)	28.8.2003	EN 532:1994	Termin minął (28.8.2003)
CEN	EN ISO 15027-1:2002 Kombinezony przeciwzanurzeniowe — Część 1: Kombinezony do stałego noszenia, wymagania, w tym wymagania bezpieczeństwa (ISO 15027-1:2002)	10.4.2003	—	
CEN	EN ISO 15027-2:2002 Kombinezony przeciwzanurzeniowe — Część 2: Kombinezony ratunkowe, wymagania, w tym wymagania bezpieczeństwa (ISO 15027-2:2002)	10.4.2003	—	
CEN	EN ISO 15027-3:2002 Kombinezony przeciwzanurzeniowe — Część 3: Metody badań (ISO 15027-3:2002)	10.4.2003	—	
CEN	EN 15090:2006 Obuwie dla strażaków	Pierwsza publikacja	—	
CEN	EN ISO 15831:2004 Odzież — Skutki fizjologiczne — Pomiar izolacyjności cieplnej za pomocą manekina termicznego (ISO 15831:2004)	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 17249:2004 Obuwie bezpieczne odporne na przecięcie piłą łańcuchową (ISO 17249:2004)	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 20344:2004 Środki ochrony indywidualnej — Metody badań dotyczące obuwia (ISO 20344:2004) EN ISO 20344:2004/AC:2005	6.10.2005	EN 344:1992 EN 344-2:1996	Termin minął (6.10.2005)

ESO ⁽¹⁾	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja DzU	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej Przepis 1
CEN	EN ISO 20345:2004 Środki ochrony indywidualnej — Obuwie bezpieczne (ISO 20345:2004)	6.10.2005	EN 345:1992 EN 345-2:1996	Termin minął (6.10.2005)
CEN	EN ISO 20346:2004 Środki ochrony indywidualnej — Obuwie ochronne (ISO 20346:2004)	6.10.2005	EN 346-2:1996 EN 346:1992	Termin minął (6.10.2005)
CEN	EN ISO 20347:2004 Środki ochrony indywidualnej — Obuwie zawodowe (ISO 20347:2004)	6.10.2005	EN 347:1992 EN 347-2:1996	Termin minął (6.10.2005)
CEN	EN 24869-1:1992 Akustyka — Ochronniki słuchu — Metoda subiektywna pomiaru tłumienia dźwięku (ISO 4869-1:1990)	16.12.1994	—	
CEN	EN 24869-3:1993 Akustyka — Ochronniki słuchu — Część 3: Uproszczona metoda pomiaru tłumienia wtrącenia nauszników przeciwhałasowych do kontroli jakości (ISO/TR 4869-3:1989)	16.12.1994	—	
CENELEC	EN 50237:1997 Rekawice pięć- i trójpalcowe do celów elektrycznych wzmocnione mechanicznie	4.6.1999	—	
CENELEC	EN 50286:1999 Elektroizolacyjne ubrania ochronne do prac przy instalacjach niskiego napięcia	16.3.2000	—	
CENELEC	EN 50321:1999 Obuwie elektroizolacyjne do prac przy instalacjach niskiego napięcia	16.3.2000	—	
CENELEC	EN 50365:2002 Hełmy elektroizolacyjne do prac przy instalacjach niskiego napięcia	10.4.2003	—	
CENELEC	EN 60743:2001 Prace pod napięciem — Terminologia dotycząca narzędzi, sprzętu i urządzeń (IEC 60743:2001)	10.4.2003	EN 60743:1996 Przypis 2.1	Termin minął (1.12.2004)
CENELEC	EN 60895:2003 Prace pod napięciem — Ubrania przewodzące stosowane przy napięciu nominalnym do 800 kV prądu przemiennego i ± 600 kV prądu stałego (IEC 60895:2002 (Zmodyfikowana))	6.10.2005	EN 60895:1996 Przypis 2.1	Termin minął (1.7.2006)
CENELEC	EN 60903:2003 Prace pod napięciem — Rękawice z materiału izolacyjnego (IEC 60903:2002 (Zmodyfikowana))	6.10.2005	EN 60903:1992 ze zmianą + EN 50237:1997 Przypis 2.1	Termin minął (1.7.2006)
CENELEC	EN 60984:1992 Rękawy z materiału izolacyjnego do prac pod napięciem (IEC 60984:1990 (Zmodyfikowana))	4.6.1999	—	
	EN 60984:1992/A11:1997	4.6.1999	Przypis 3	Termin minął (4.6.1999)
	EN 60984:1992/A1:2002 (IEC 60984:1990/A1:2002)	10.4.2003	Przypis 3	Termin minął (6.10.2005)

⁽¹⁾ ESO: Europejskie organizacje normalizacyjne:

— CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Bruksela, Tel. (32-2) 550 08 11; fax (32-2) 550 08 19 (<http://www.cenorm.be>)

— CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Bruksela, Tel. (32-2) 519 68 71; fax (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)

— ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, Tel. (33) 492 94 42 00; fax (33) 493 65 47 16 (<http://www.etsi.org>)

- Przypis 1 Data ustania domniemania zgodności jest zasadniczo datą wycofania („dow”) określoną przez europejskie organizacje normalizacyjne. Zwraca się jednak uwagę użytkowników tych norm na fakt, że w niektórych szczególnych przypadkach data ustania i data domniemania mogą nie być tożsame.
- Przypis 2.1 Zakres normy nowej (lub ze zmianami) jest taki sam, jak normy zastąpionej. W podanym terminie ustaje domniemanie zgodności postanowień normy zastąpionej z wymaganiami zasadniczymi dyrektywy.
- Przypis 3 W przypadku zmian, normą, do której dokonuje się odniesienia jest EN CCCC:YYYY, z wcześniejszymi zmianami, o ile takie miały miejsce, oraz nowa przytoczona zmiana. Zastąpiona norma (kolumna 3) składa się zatem z EN CCCC:YYYY z wcześniejszymi zmianami, o ile takie miały miejsce, ale nowa przytoczona zmiana nie wchodzi w jej skład. W określonym dniu ustaje domniemanie zgodności normy zastąpionej z wymogami zasadniczymi dyrektywy.
- Przypis 4 Domniemanie zgodności zawarte w EN 420:2003 w odniesieniu do BHSR 1.2.1.1 i dotyczące zawartości Cr(VI) w materiałach rękawic związane jest z ograniczeniem wykrywania do 3 mg/kg lub mniej w badaniach na obecność Cr(VI).
- Przypis 5 Klauzula 6.4 ostatnie zdanie i klauzula 7.4 ostatnie zdanie normy EN 13274-7:2002 nie przewidują domniemania zgodności z podstawowymi wymaganiami bezpieczeństwa i ochrony zdrowia określonymi w dyrektywie 89/686/EWG.

UWAGA:

- Wszelkie informacje na temat dostępności norm można uzyskać w europejskich organizacjach normalizacyjnych lub w krajowych organach normalizacyjnych, których lista znajduje się w załączniku do dyrektywy 98/34/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady, zmienionej dyrektywą 98/48/WE ⁽²⁾.
- Publikacja odniesień w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie oznacza, że normy są dostępne we wszystkich językach Wspólnoty.
- Lista ta zastępuje wszystkie poprzednie listy opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Komisja czuwa nad uaktualnianiem listy.

Więcej informacji na temat zharmonizowanych norm można uzyskać pod następującym adresem:

<http://europa.eu.int/comm/enterprise/newapproach/standardization/harmstds>.

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37.

⁽²⁾ Dz.U. L 217 z 5.8.1998, str. 18.

Informacje przekazane przez Państwa Członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/C 314/07)

Nr środka pomocy	XS 137/05		
Państwo członkowskie	Łotwa		
Region	Cały kraj		
Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną	Program wsparcia na rzecz <i>Latvijas Garantiju aģentūra</i> , udzielającej gwarancji		
Podstawa prawna	<ol style="list-style-type: none"> 1) Latvijas vienotais programdokuments 2004. — 2006. gadam. (www.esfondi.lv) 2) Papildinājumi Latvijas vienotam programdokumentam 2004. — 2006. gadam. (www.esfondi.lv) 3) SIA "Latvijas Garantiju aģentūra" valdes sēdes lēmums Nr. 21. 29.5.2003. par garantēšanas noteikumu grozījumiem. 4) SIA "Latvijas Garantiju aģentūra" valdes sēdes lēmums Nr. 57. 23.5.2003. par garantēšanas noteikumu grozījumiem. 5) SIA "Latvijas Garantiju aģentūra" valdes sēdes lēmums Nr. 79 6.6.2006. par garantēšanas noteikumu grozījumiem. 6) SIA "Latvijas Garantiju aģentūra" valdes sēdes lēmums Nr. 81. 21.6.2006. par garantēšanas noteikumu grozījumiem. 7) SIA "Latvijas Garantiju aģentūra" valdes sēdes lēmums Nr. 84. 20.7.2006. par garantēšanas noteikumu grozījumiem. 		
Planowane roczne wydatki lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi	Program pomocy	Roczne wydatki (zwiększenie kapitału własnego)	w 2004 r. — 3 450 000 LVL (4 908 935 EUR) w 2006 r. — 168 072 LVL (239 146 EUR)
		Kwota całkowita	3 618 072 LVL (5 148 081 EUR) Całkowita kwota gwarantowanej pożyczki (po przemnożeniu przez 2) wynosi 7 236 144 LVL (10 296 163 EUR)
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z art. 4 ust. 2-6 i art. 5 rozporządzenia	Tak	
Data realizacji	18.6.2003 r. Zakładane zmiany programu wejdą w życie z dniem 1 października 2006 r.		
Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej	Do dnia 31 sierpnia 2008 r. Jeśli warunki programu pomocy nie spełniają wymogów kontroli przyznawania pomocy na rzecz działalności handlowej, mogą one zostać zmienione w ramach art. 88 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską		
Cel pomocy	Pomoc dla MŚP	Tak	

Sektory gospodarki	<p>Wszystkie sektory kwalifikujące się do pomocy dla MŚP, jednakże pomoc nie ma zastosowania do:</p> <p>a) działalności związanej z produkcją lub przetwórstwem produktów, albo obrotem produktami wymienionymi w załączniku I do Traktatu;</p> <p>b) działalności w sektorze rolniczym niezwiązanej z przetwórstwem;</p> <p>c) działalności związanej z wywozem, tj. pomocy związanej bezpośrednio z ilością wywożonych produktów, z tworzeniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucyjnej lub wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności wywozowej;</p> <p>d) pomocy zależnej od preferowania towarów krajowych względem towarów przywożonych;</p> <p>e) do sektora usług transportowych</p>		
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	SIA "Latvijas Garantiju aģentūra"		
	Tirgoņu iela 11 LV-1050, Rīga, Latvija		
Duża indywidualna pomoc w formie dotacji	Zgodnie z art. 6 rozporządzenia	Tak	
Pomoc nr	XS 184/05		
Państwo Członkowskie	Polska		
Region	Miasto Skierniewice, Województwo Łódzkie		
Nazwa programu pomocy lub nazwa firmy otrzymującej pomoc indywidualną	Program pomocy horyzontalnej na rozwój małych i średnich przedsiębiorców w mieście Skierniewice		
Podstawa prawna	Ustawa z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz.U. nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami), Ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn. Dz.U. z 2002 r. nr 9, poz. 84), Uchwała nr XLI/71/05 Rady Miasta Skierniewice z dnia 14 lipca 2005 roku w sprawie zwolnień z podatku od nieruchomości i udzielania dotacji dla małych i średnich przedsiębiorców na terenie Miasta Skierniewice		
Planowane w ramach programu roczne wydatki lub całościowa kwota przyznanej firmie pomocy indywidualnej	Program pomocy	Roczna całościowa kwota	7 400 EUR
		Gwarantowane pożyczki	
	Pomoc indywidualna	Całościowa kwota	
		Gwarantowane pożyczki	
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z artykułem 4 ust. 2-6 i art. 5 rozporządzenia	Tak	
Data wykonania	Od 31.8.2005		
Okres trwania systemu lub indywidualnej pomocy	Do 31.12.2006		
Cel pomocy	Pomoc dla MSP	Tak	
Sektory gospodarcze, których pomoc dotyczy	Wszystkie sektory kwalifikowane do przyznania pomocy dla MSP	Tak	
Nazwa i adres władzy przyznającej pomoc	Ryszard Bogusz Prezydent Miasta Skierniewice		
	ul. Rynek 1 PL-96-100 Skierniewice		
Duża pomoc indywidualna	Zgodnie z art. 6 rozporządzenia	Tak	

Pomoc nr	XS 185/05		
Państwo Członkowskie	Rzeczpospolita Polska		
Region	Centralny		
Nazwa programu pomocy lub nazwa firmy otrzymującej pomoc indywidualną	Przedsiębiorstwo Projektowo — Usługowe BISPROL sp. z o.o.		
Podstawa prawna	Ustawa z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz.U. nr 171/2002, poz. 1397, z późn. zm.) art. 52 ust. 1		
Planowane w ramach programu roczne wydatki lub całościowa kwota przyznanej firmie pomocy indywidualnej	Program pomocy	Roczna całościowa kwota	
		Gwarantowane pożyczki	
	Pomoc indywidualna	Całościowa kwota	0,098559 milion EUR (*)
		Gwarantowane pożyczki	
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z artykułem 4 ust. 2-6 i art. 5 rozporządzenia	Tak	
Data wykonania	22.9.2005		
Okres trwania systemu lub indywidualnej pomocy	Do 30.12.2015		
Cel pomocy	Pomoc dla MSP	Tak	
Sektory gospodarcze, których pomoc dotyczy	Ograniczone do poszczególnych sektorów	Tak	
	Inne usługi	Tak	
Nazwa i adres władzy przyznającej pomoc	Minister Skarbu Państwa		
	ul. Krucza 36/Wspólna 6 PL-00-522 Warszawa		
Duża pomoc indywidualna	Zgodnie z art. 6 rozporządzenia	Tak	

(*) kwota przyznanej firmie pomocy wyrażona w ekwiwalencie dotacji brutto

Numer środka pomocy	XS 205/05		
Państwo członkowskie	Niderlandy		
Region	Provincie Zuid-Holland		
Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną	Deltalinqs		
Podstawa prawna	Algemene Subsidieverordening Zuid-Holland, 1 juni 2004		
Roczne wydatki planowane w ramach programu lub całkowita kwota pomocy indywidualnej udzielonej podmiotowi	Program pomocy	Całkowita kwota roczna pomocy	
		Gwarantowane pożyczki	
	Pomoc indywidualna	Całkowita kwota pomocy	224 728 EUR
		Gwarantowane pożyczki	
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z art. 4 ust. 2-6 i art. 5 rozporządzenia	Tak, intensywność pomocy udzielanej przez władze wynosi 43 %	
Data realizacji	1.12.2005 r.		
Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej	Do 31.3.2008 r. (*)		

Cel pomocy	Pomoc dla MŚP	Tak Celem projektu jest umożliwienie przedsiębiorstwom rozpoczynającym działalność zrozumienia skomplikowanych przepływów towarowych w rotterdamским porcie. Wyniki przeprowadzonej analizy, zostaną wszystkim udostępnione
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory kwalifikujące się do pomocy dla MŚP	Tak
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Provincie Zuid-Holland Postbus 90602 2509 LP Den Haag Nederland	
Duża indywidualna pomoc w formie dotacji	Zgodnie z art. 6 rozporządzenia	Tak

(*) W razie zmiany rozporządzenia 70/2001 środek zostanie dostosowany do odpowiednich przepisów, co zostanie zgłoszone Komisji.

Numer środka pomocy	XS 206/05		
Państwo członkowskie	Niderlandy		
Region	Provincie Zuid-Holland		
Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną	LTO Groeiservice		
Podstawa prawna	Algemene Subsidieverordening Zuid-Holland, 1 juni 2004		
Roczne wydatki planowane w ramach programu lub całkowita kwota pomocy indywidualnej udzielonej podmiotowi	Program pomocy	Całkowita kwota roczna pomocy	
		Gwarantowane pożyczki	
	Pomoc indywidualna	Całkowita kwota pomocy	69 500,00 EUR
		Gwarantowane pożyczki	
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z art. 4 ust. 2-6 i art. 5 rozporządzenia	Tak, intensywność pomocy udzielanej przez władze wynosi 50 %	
Data realizacji	1.12.2005 r.		
Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej	Do 1.4.2007 r. (*)		
Cel pomocy	Pomoc dla MŚP	Tak Niniejszy projekt zakłada uporządkowanie dostępnej już wiedzy w zakresie wpływu światła na wzrost i jakość produktów ogrodnictwa szklarniowego. Po skatalogowaniu dostępnych już informacji sporządzone zostaną propozycje projektów badań pozwalających na uzupełnienie brakującej wiedzy	
Sektory gospodarki	Pomoc ograniczona do konkretnych sektorów	Tak	
	Inne sektory związane z produkcją	Ogrodnictwo szklarniowe	
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Provincie Zuid-Holland Postbus 90602 2509 LP Den Haag Nederland		
Duża indywidualna pomoc w formie dotacji	Zgodnie z art. 6 rozporządzenia	Tak	

(*) W razie zmiany rozporządzenia 70/2001 środek zostanie dostosowany do odpowiednich przepisów, co zostanie zgłoszone Komisji.

Numer środka pomocy	XS 209/05		
Państwo członkowskie	Niderlandy		
Region	Provincie Zuid-Holland		
Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną	Holland Scherming		
Podstawa prawna	Algemene Subsidieverordening Zuid-Holland, 1 juni 2004		
Roczne wydatki planowane w ramach programu lub całkowita kwota pomocy indywidualnej udzielonej podmiotowi	Program pomocy	Całkowita kwota roczna pomocy	
		Gwarantowane pożyczki	
	Pomoc indywidualna	Całkowita kwota pomocy	101 330 EUR
		Gwarantowane pożyczki	
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z art. 4 ust. 2-6 i art. 5 rozporządzenia	Tak, intensywność pomocy udzielanej przez władze wynosi 60 %	
Data realizacji	1.12.2005 r.		
Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej	Do 1.6.2006 r.		
Cel pomocy	Pomoc dla MŚP	Tak Niniejszy projekt zakłada przeprowadzenie badań przemysłowych w zakresie wpływu światła na wzrost i jakość produktów ogrodnictwa szklarniowego. Holland Scherming jest przedsiębiorstwem instalacyjnym dostarczającym zasłony cieniujące podmiotom budującym szklarnie. Zdobyta wiedza na temat światła umożliwi opracowanie nowych projektów. Pomoc przeznaczona jest na wsparcie badań w celu poszerzenia wiedzy w zakresie wpływu światła, a nie na opracowanie nowych produktów	
Sektory gospodarki	Pomoc ograniczona do konkretnych sektorów	Tak	
	Inne usługi	Branża instalacyjna	
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Provincie Zuid-Holland		
	Postbus 90602 2509 LP Den Haag Nederland		
Duża indywidualna pomoc w formie dotacji	Zgodnie z art. 6 rozporządzenia	Tak	

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych ditlenków manganu pochodzących z Republiki Południowej Afryki

(2006/C 314/08)

Komisja otrzymała skargę złożoną zgodnie z art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”) (¹), ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (²), zawierającą zarzut istnienia dumpingu w przywozie niektórych ditlenków manganu pochodzących z Republiki Południowej Afryki („państwo, którego dotyczy postępowanie”), który powoduje istotną szkodę dla przemysłu wspólnotowego.

1. Skarga

Skarga została złożona w dniu 10 listopada 2006 r. przez przedsiębiorstwo Tosoh Hellas AIC („skarżący”) reprezentujące większą część, w tym przypadku ponad 25 %, ogólnej produkcji wspólnotowej niektórych ditlenków manganu.

2. Produkt

Produktem, którego dotyczy zarzut dumpingu są niektóre elektrolityczne ditlenki manganu (ditlenki manganu o wysokiej czystości, które otrzymano w procesie elektrolizy bez poddawania obróbce cieplnej, w przeciwieństwie do zwyczajnego procesu w celu zastosowania ich w ogniwach litowych) pochodzące z Republiki Południowej Afryki („produkt objęty postępowaniem”), zgłaszane zwykle w ramach kodu CN ex 2820 10 00. Powyższy kod CN podano jedynie w celach informacyjnych.

3. Zarzut dumpingu

Zarzut dumpingu dotyczący Republiki Południowej Afryki opiera się, wobec braku dostatecznej sprzedaży na rynku krajowym, na porównaniu skonstruowanej wartości normalnej z ceną eksportową produktu, objętego postępowaniem, wywożonego do Wspólnoty.

Obliczony na tej podstawie margines dumpingu jest znaczny.

4. Zarzut spowodowania szkody

Skarżący przedstawił dowody świadczące o tym, że przywóz produktu objętego postępowaniem z Republiki Południowej Afryki ogólnie wzrósł w wartościach bezwzględnych i wzrósł jego udział w rynku.

Zarzuca się, że ilości i/lub ceny przywożonego produktu objętego postępowaniem mają, oprócz innych skutków, negatywny wpływ na poziom cen stosowanych przez przemysł wspólnotowy, co ma znaczące niekorzystne skutki dla sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego.

5. Procedura

Po konsultacji z Komitetem Doradczym i ustaleniu, że skarga została złożona przez przemysł wspólnotowy lub w jego imieniu oraz że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie postępowania, Komisja niniejszym wszczyną dochodzenie zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego.

5.1. Procedura dotycząca ustalenia dumpingu i szkody

W dochodzeniu ustali się, czy produkt objęty postępowaniem pochodzący z Republiki Południowej Afryki jest sprzedawany po cenach dumpingowych i czy dumping ten spowodował szkodę.

a) Kwestionariusze

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja prześle kwestionariusze do producentów przemysłu wspólnotowego oraz do wszystkich zrzeszeń producentów we Wspólnocie, do eksporterów/producentów w Republice Południowej Afryki, do wszelkich zrzeszeń eksporterów/producentów, do importerów, do wszystkich zrzeszeń importerów wymienionych w skardze oraz do władz odnośnych krajów wywozu.

Wszystkie zainteresowane strony powinny skontaktować się z Komisją przy użyciu faksu niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie ustalonym w pkt 6 lit. a), aby dowiedzieć się, czy są wymienione w skardze i, jeżeli to konieczne, zwrócić się z prośbą o przesłanie kwestionariusza, biorąc pod uwagę, iż termin ustalony w pkt 6 lit. b) ma względem nich zastosowanie.

b) Gromadzenie informacji i przeprowadzanie przesłuchań

Wszystkie zainteresowane strony niniejszym wzywa się do przedstawienia swoich opinii, a także informacji innych niż odpowiedzi udzielone na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz dostarczenia dowodów potwierdzających. Wymienione informacje i dowody potwierdzające powinny wpłynąć do Komisji w terminie określonym w pkt 6 lit. b) niniejszego zawiadomienia.

Ponadto Komisja może przesłuchać zainteresowane strony, pod warunkiem że wystąpiły one z wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególne powody, dla których powinny być wysłuchane. Wniosek ten należy złożyć w terminie określonym w pkt 6 lit. c) niniejszego zawiadomienia.

(¹) Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

(²) Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17.

5.2. Procedura oceny interesu Wspólnoty

Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego i w przypadku, gdy zarzuty dumpingu i spowodowania szkody są uzasadnione, zostanie podjęta decyzja, czy przyjęcie środków antidumpingowych nie będzie sprzeczne z interesem Wspólnoty. Z tego powodu przemysł wspólnotowy, importerzy, reprezentujące ich zrzeszenia, reprezentatywni użytkownicy i reprezentatywne organizacje konsumentów mogą, w terminach ustalonych w pkt 6 lit. b) niniejszego zawiadomienia, zgłosić się do Komisji i przekazać stosowne informacje, pod warunkiem iż udowodnią istnienie obiektywnego związku pomiędzy swoją działalnością a produktem objętym postępowaniem. Strony, które postąpiły zgodnie z wymogiem określonym w poprzednim zdaniu, mogą wystąpić z wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, w terminie ustalonym w pkt 6 lit. c) niniejszego zawiadomienia. Należy zauważyć, iż każda informacja przedstawiona zgodnie z art. 21 zostanie uwzględniona wyłącznie wtedy, gdy będzie poparta udokumentowanymi informacjami w momencie jej przedstawienia.

6. Terminy

a) Dla stron zwracających się z prośbą o przesłanie kwestionariusza

Wszystkie zainteresowane strony powinny zwrócić się z prośbą o przesłanie kwestionariusza lub innych formularzy w jak najkrótszym terminie, lecz nie później niż 15 dni po opublikowaniu niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

b) Dla stron zgłaszających się, składających odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i przedkładających inne informacje

Wszystkie zainteresowane strony, jeżeli ich reprezentacje mają być uwzględnione podczas dochodzenia, muszą zgłosić się do Komisji, przedstawić swoje opinie i przedłożyć odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu lub przedstawić wszystkie inne informacje w terminie 40 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż korzystanie z większości praw proceduralnych ustanowionych w rozporządzeniu podstawowym jest uwarunkowane zgłoszeniem się przez stronę w wyżej wymienionym terminie.

c) Przesłuchania

Wszystkie zainteresowane strony mogą składać wnioski o przesłuchanie przez Komisję w takim samym terminie 40 dni.

7. Oświadczenia pisemne, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i korespondencja

Wszelkie oświadczenia i wnioski przedkładane przez zainteresowane strony należy składać na piśmie (nie w formie elektronicznej, chyba że ustalono inaczej); należy w nich wskazać nazwę, adres, adres e-mail, numery telefonu i faksu i/lub teleksu zainteresowanej strony.

Adres Komisji do celów korespondencji:

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate B
Biuro: J-79 5/16
B-1049 Bruksela
Faks: (32-2) 295 65 05

8. Brak współpracy

W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w określonych terminach albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania ustaleń tymczasowych lub końcowych, potwierdzających lub zaprzeczających, na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te nie są brane pod uwagę, a ustalenia mogą być dokonywane na podstawie dostępnych faktów. Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku gdyby strona ta współpracowała.

9. Harmonogram dochodzenia

Dochodzenie zostanie zamknięte, zgodnie z art. 6 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, w terminie 15 miesięcy począwszy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego tymczasowe środki mogą zostać nałożone nie później niż 9 miesięcy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE

Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/C 314/09)

Data przyjęcia decyzji	24.10.2006
Numer pomocy	N 254/06
Państwo członkowskie	Belgia
Nazwa	Minimumprijs voor groenestroomcertificaten van PV installaties
Podstawa prawna	Artikel 25ter, eerste alinea, van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en het decreet van 7 mei 2004. Article 25ter, paragraphe 1, du décret relatif à l'organisation du marché d'électricité du 17 juillet 2000 et décret du 7 mai 2004.
Rodzaj środka pomocy	Środek nie stanowi pomocy
Intensywność pomocy	Środek nie stanowi pomocy

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	24.10.2006
Numer pomocy	N 623/06
Państwo członkowskie	Słowacja
Nazwa	Individuálna pomoc na audiovizuálnu tvorbu v prospech spoločnosti ALEF Film & Media group s.r.o.
Podstawa prawna	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d), c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Rodzaj środka pomocy	Pomoc indywidualna
Cel pomocy	Promowanie kultury
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy 7,5 mln SKK
Intensywność pomocy	23 %
Czas trwania	1 styczeń 2006 r. — 31 grudzień 2006 r.
Sektory gospodarki	Środki masowego przekazu
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministerstvo kultúry SR Nám. SNP 33 SK-813 31 Bratislava

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	24.10.2006
Numer pomocy	N 624/06
Państwo członkowskie	Słowacja
Nazwa	Indywidualna pomoc na audiovizualną tvorbu v prospech spoločnosti SEN Film s.r.o.
Podstawa prawna	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d), c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Rodzaj środka pomocy	Pomoc indywidualna
Cel pomocy	Promowanie kultury
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy 4 mln SKK
Intensywność pomocy	12 %
Czas trwania	1 styczeń 2006 r. — 31 grudzień 2006 r.
Sektory gospodarki	Środki masowego przekazu
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministerstvo kultúry SR Nám. SNP 33 SK-813 31 Bratislava

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Powiadomienie zgodnie z art. 95 ust. 4 traktatu WE**Wycofanie wniosku o utrzymanie przepisów krajowych stanowiących odstępstwo od przepisów wspólnotowego środka harmonizującego****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2006/C 314/10)

1. Dnia 5 grudnia 2005 r. Republika Czeska przedłożyła wniosek o utrzymanie stosowania krajowych przepisów dotyczących wprowadzenia do obrotu nawozów zawierających kadm. Przepisy te obowiązywały już w momencie przystąpienia Republiki Czeskiej do Unii Europejskiej i odbiegają od przepisów rozporządzenia (WE) 2003/2003 w sprawie nawozów ⁽¹⁾.
2. Przepisy krajowe ⁽²⁾ zabraniają wprowadzania do obrotu na terytorium Republiki Czeskiej mineralnych nawozów fosforowych zawierających kadm w stężeniu przekraczającym 50 mg/kg P₂O₅.
3. Dekret 209/2005 obowiązujący w Republice Czeskiej od dnia 1 czerwca 2005 r. zawieszono stosowanie istniejących krajowych przepisów w odniesieniu do „nawozów typu WE” i ogranicza stosowanie dopuszczalnych wartości kadmu jedynie do nawozów krajowych.
4. Artykuł 95 ust. 4 Traktatu stanowi, że jeśli po przyjęciu przez Radę lub Komisję środka harmonizującego państwo członkowskie uzna za niezbędne utrzymanie przepisów krajowych, uzasadnionych ważnymi względami określonymi w artykule 30 lub dotyczącymi ochrony środowiska naturalnego lub środowiska pracy, notyfikuje je Komisji, wskazując powody ich utrzymania.
5. W myśl art. 95 ust. 6 Komisja, w terminie sześciu miesięcy od daty zawiadomienia, zatwierdza lub odrzuca przepisy krajowe, o których mowa, po sprawdzeniu, czy stanowią one środek arbitralnej dyskryminacji lub ukryte ograniczenie w handlu pomiędzy państwami członkowskimi i czy stanowią one przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.
6. Jednakże ze względu na złożoność sprawy i brak dowodów świadczących o niebezpieczeństwie dla zdrowia ludzi, Komisja uważa, że uzasadnione jest odroczenie oceny stanowiska Republiki Czeskiej do czasu otrzymania przez Komisję opinii Komitetu Naukowego ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska (SCHER), a zatem przedłużenie okresu, o którym mowa w art. 95 ust. 6 akapit pierwszy Traktatu WE, o dalszy okres upływający w dniu 6 grudnia 2006 r.
7. W dniu 24 maja 2006 r. Komisja zawiadomiła Republikę Czeską o swojej decyzji nr2006/390/WE z tego samego dnia ⁽³⁾, na mocy której przedłużyła ona okres na zatwierdzenie lub odrzucenie przepisów krajowych, o których mowa w art. 95 ust. 6 akapit pierwszy, na kolejny okres, który mija w dniu 6 grudnia 2006 r.
8. W dniu 19 września 2006 r. ⁽⁴⁾ SCHER wydał opinię na temat oceny ryzyka przedstawionej przez Republikę Czeską.
9. Władze Republiki Czeskiej pismem z dnia 17 listopada 2006 r. poinformowały Komisję o wycofaniu wniosku o odstępstwo w odniesieniu do dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach. W piśmie tym władze Republiki Czeskiej informują, że zamierzają złożyć nowy wniosek, gdy dane uprzednio przedstawione przez czeską grupę badawczą w ocenie ryzyka zostaną dalej opracowane zgodnie ze wskazówkami SCHER.
10. Mając na względzie wycofanie wniosku przez Republikę Czeską Komisja nie jest zobowiązana do przyjmowania decyzji zatwierdzającej lub odrzucającej środki krajowe.
11. Komisja dokona indywidualnej oceny wszelkich nowych informacji, które ewentualnie otrzyma od Republiki Czeskiej w myśl art. 95 ust. 4 Traktatu WE w odniesieniu do dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 21.11.2003, str. 1.

⁽²⁾ Dekret nr474/2000 ustanawiający wymogi w odniesieniu do nawozów.

⁽³⁾ Dz.U. L 150 z 3.6.2006, str. 17.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scher/scher_opinions_en.htm

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

URZĄD NADZORU EFTA

Arkusze informacyjny przeznaczony do publikacji w Dzienniku Urzędowym

(2006/C 314/11)

Nr środka pomocy	Sprawa nr 60540
Państwo EFTA	Liechtenstein
Nazwa programu pomocy	Ustawa o wspieraniu mediów (Medienförderungsgesetz)
Podstawa prawna	Media Support Act, Government proposal to the Liechtenstein Landtag No 36/2006
Roczne wydatki planowane w ramach programu	1,5 mln CHF (ok. 966 000 EUR) Całkowita kwota na okres pięciu lat: 7,5 mln CHF (ok. 4 829 000 EUR)
Czas trwania	Wejście w życie: 1 stycznia 2007 r. Ustawa o wspieraniu mediów nie jest ograniczona czasowo. Jednakże wnioski o zwolnienie obejmują okres pięciu lat, tj. do 31 stycznia 2011 r. Po tym okresie program zostanie ponownie zgłoszony Urzędowi
Maksymalna intensywność pomocy	30 % standardowych kosztów wynagrodzenia pracowników tworzących ramy dziennikarsko-redakcyjne dla środka przekazu w rozumieniu sekcji 4 ustawy o wspieraniu mediów. 25 % realnych kosztów rozpowszechnienia poniesionych przez dany środek przekazu w rozumieniu sekcji 4 ustawy o wspieraniu mediów. 40 % kosztów związanych ze szkoleniem i kształceniem pracowników tworzących ramy dziennikarsko-redakcyjne dla środka przekazu w rozumieniu sekcji 4 ustawy o wspieraniu mediów
Sektory gospodarki	Przedsiębiorstwa związane z mediami
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Media Commission Regierungsgebäude FL-9490 Vaduz Principality of Liechtenstein

Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozdziału II protokołu 4 do Porozumienia o nadzorze i trybunale

(2006/C 314/12)

A. Niniejsze zawiadomienie wydaje się zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu o Europejskim Obszarze Gospodarczym (zwanym dalej „Porozumieniem EOG”) oraz Porozumieniu pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości (zwanym dalej „Porozumieniem o nadzorze i trybunale”).

B. Komisja Europejska (zwana dalej „Komisją”) wydała zawiadomienie zatytułowane „Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003”⁽¹⁾. Ten akt prawny wyznacza zasady postępowania Komisji przy ustalaniu grzywien w odniesieniu do przypadków naruszania wspólnotowych reguł konkurencji⁽²⁾.

C. Urząd Nadzoru EFTA uznaje, że powyższy akt prawny ma znaczenie dla EOG. W celu zachowania równych warunków konkurencji oraz zapewnienia jednolitego stosowania reguł konkurencji EOG na całym Europejskim Obszarze Gospodarczym, Urząd przyjmuje niniejsze zawiadomienie na mocy uprawnień przyznanych mu na mocy art. 5 ust. 2 lit. b) Porozumienia o nadzorze i trybunale. Urząd zamierza przestrzegać zasad i reguł określonych w niniejszym zawiadomieniu przy stosowaniu odpowiednich reguł EOG w odniesieniu do określonych spraw.

WPROWADZENIE

1. Na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozdziału II protokołu 4 do Porozumienia o nadzorze i trybunale (zwanego dalej „rozdziałem II”) ⁽³⁾, Urząd Nadzoru EFTA może w drodze decyzji nakładać grzywny na przedsiębiorstwa i związki przedsiębiorstw, jeżeli umyślnie lub w wyniku zaniedbania naruszają one przepisy art. 53 lub 54 Porozumienia EOG.

2. Egzekwując uprawnienia w zakresie nakładania powyższych grzywien, Urząd Nadzoru EFTA dysponuje szerokim marginesem uznaniowości⁽⁴⁾, w granicach przewidzianych przepisami rozdziału II. W pierwszym rzędzie Urząd rozważy zarówno czas trwania, jak i wagę danego naruszenia przepisów. Wysokość nałożonej grzywny nie może natomiast przekroczyć pułapów przewidzianych w art. 23 ust. 2 akapit drugi i trzeci rozdziału II.

3. W celu zapewnienia przejrzystości i bezstronności podejmowanych przez siebie decyzji, w dniu 16 stycznia 2003 r. Urząd Nadzoru EFTA opublikował wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien⁽⁵⁾, odpowiadające wytycznym Komisji w sprawie metody ustalania grzywien z 1998 r.⁽⁶⁾ W świetle praktycznego wprowadzania w życie wytycznych określonych w powyższych zawiadomieniach, Urząd Nadzoru EFTA uznaje za stosowne, aby dalej rozwijać i udoskonalać prowadzoną przez siebie politykę w zakresie grzywien.

4. Uprawnienia Urzędu Nadzoru EFTA w zakresie nakładania grzywien na przedsiębiorstwa i związki przedsiębiorstw, które umyślnie lub w wyniku zaniedbania naruszają przepisy art. 53 lub 54 Porozumienia EOG, należą do środków przysługujących Urzędowi, służących realizacji zadania, jakim jest sprawowanie nadzoru powierzono mu na mocy Porozumienia EOG⁽⁷⁾. Zadanie to obejmuje nie tylko obowiązek prowadzenia postępowań wyjaśniających w sprawie poszczególnych naruszeń przepisów i nakładania za nie sankcji, ale również obowiązek prowadzenia ogólnej polityki mającej na celu stosowanie, w sprawach związanych z konkurencją, zasad określonych w Porozumieniu EOG oraz kierowania działaniami przedsiębiorstw

⁽¹⁾ Dz.U. C 210 z 1.9.2006, str. 2.

⁽²⁾ Uprawnienia do rozpatrywania indywidualnych spraw wchodzących w zakres art. 53 i 54 Porozumienia EOG są podzielone między Urząd Nadzoru EFTA oraz Komisję zgodnie z zasadami określonymi w art. 56 Porozumienia EOG. Właściwy do rozpatrywania danej sprawy jest tylko jeden z organów nadzoru.

⁽³⁾ Zgodnie z Porozumieniem zmieniającym protokół 4 do Porozumienia pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości z dnia 24 września 2004 r., które weszło w życie dnia 20 maja 2005 r., rozdział II protokołu 4 do Porozumienia o nadzorze i trybunale odzwierciedla, w znacznym zakresie, w filarze EFTA rozporządzenie Rady (WE) nr 1 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 1).

⁽⁴⁾ W tym względzie patrz na przykład sprawa C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P do C-208/02 P i C-213/02 P, *Dansk Rørindustri A/S i inni przeciwko Komisji* [2005] Zb. Orz. I-5425, pkt 172.

⁽⁵⁾ Wytyczne Urzędu Nadzoru EFTA w sprawie metody ustalania grzywien Dz.U. C 10 z 16.1.2003, str. 16 oraz Suplement EOG do Dz.U. nr 3 z 16.1.2003, str. 6.

⁽⁶⁾ „Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 oraz art. 65 ust. 5 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali” (Dz.U. C 9 z 14.1.1998, str. 3).

⁽⁷⁾ Jest to zadanie realizowane wspólnie z Komisją zgodnie z art. 55 Porozumienia EOG oraz zgodnie z regułami konkurencji określonymi w art. 56 Porozumienia EOG, patrz przypis 2 powyżej.

w świetle tych zasad ⁽¹⁾. W tym celu Urząd musi zapewnić, by jego działania miały niezbędny efekt odstraszający ⁽²⁾. W konsekwencji, jeżeli Urząd stwierdzi naruszenie art. 53 lub 54 Porozumienia EOG, konieczne może być nałożenie grzywny na podmioty naruszające te przepisy. Grzywny powinny mieć odpowiednio odstraszający efekt, nie tylko ze względu na to, że mają one stanowić karę dla danych przedsiębiorstw (konkretny skutek odstraszający), lecz również dlatego, że mają powstrzymać inne przedsiębiorstwa od podejmowania działań sprzecznych z przepisami art. 53 i 54 Porozumienia EOG lub kontynuowania tego rodzaju działań (ogólny skutek odstraszający).

5. Dla osiągnięcia powyższych celów Urząd Nadzoru EFTA powinien odnieść się do danych dotyczących wartości sprzedaży towarów lub usług mających związek z naruszeniem przepisów jako do podstawy ustalenia grzywny. Także czas trwania naruszenia przepisów powinien odgrywać znaczącą rolę przy ustalaniu właściwej kwoty grzywny. Ma on istotny wpływ na potencjalne konsekwencje rynkowe naruszenia przepisów. Dlatego też ważne jest, aby grzywna odzwierciedlała liczbę lat, w ciągu których przedsiębiorstwo brało udział w naruszeniu przepisów.

6. Połączenie wartości sprzedaży mającej związek z naruszeniem przepisów oraz okresu jego trwania stanowi odpowiednią formułę odzwierciedlającą zarówno gospodarcze znaczenie naruszenia przepisów, jak i stopień zaangażowania każdego z uczestniczących w nim przedsiębiorstw. Odwołanie się do powyższych czynników stanowi dobrą wskazówkę rzędu wielkości grzywny i nie powinno być uważane za podstawę automatycznej i arytmetycznej metody jej obliczania.

7. Za właściwe uważa się również doliczanie do grzywny określonej kwoty, której wysokość jest niezależna od czasu trwania naruszenia przepisów, w celu odstraszania przedsiębiorstw od angażowania się w działania niezgodne z prawem.

8. Poniżej określono zasady, którymi Urząd Nadzoru EFTA będzie się kierować przy ustalaniu grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozdziału II.

METODA USTALANIA GRZYWIEN

1. Nie naruszając postanowień pkt 37 poniżej, przy ustalaniu grzywien nakładanych na przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw Urząd Nadzoru EFTA będzie stosował następującą metodologię składającą się z dwóch etapów.

2. Najpierw Urząd Nadzoru EFTA określi kwotę podstawową dla każdego przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw (patrz: sekcja 1 poniżej).

3. Następnie Urząd może stosownie podwyższyć lub obniżyć tą kwotę podstawową (patrz sekcja 2 poniżej).

1. Kwota podstawowa grzywny

4. Kwota podstawowa zostanie ustalona w odniesieniu do wartości sprzedaży przy zastosowaniu następującej metodologii.

A. Obliczenie wartości sprzedaży

5. Ustalając kwotę podstawową grzywny, Urząd Nadzoru EFTA uwzględni wartość sprzedaży towarów lub usług osiągniętej przez przedsiębiorstwo, mającej bezpośredni lub pośredni ⁽³⁾ związek z naruszeniem przepisów, w danym obszarze geograficznym w ramach EOG. Zazwyczaj Urząd będzie uwzględniać wartość sprzedaży przedsiębiorstwa za ostatni pełny rok obrotowy, którego dotyczyło naruszenie przepisów (zwaną dalej „wartością sprzedaży”).

6. Jeżeli naruszenie przepisów przez związek przedsiębiorstw wiąże z działalnością jego członków, wartość sprzedaży będzie w zasadzie odpowiadać sumie wartości sprzedaży członków tego związku.

7. Ustalając wartość sprzedaży przedsiębiorstwa, Urząd Nadzoru EFTA skorzysta z najbardziej wiarygodnych danych dostępnych w przypadku tego przedsiębiorstwa.

⁽¹⁾ W tym względzie patrz na przykład sprawa *Dansk Rørindustri A/S i inni przeciwko Komisji*, cytowana powyżej, pkt 170.

⁽²⁾ W tym względzie patrz połączone sprawy 100/80 do 103/80 *Musique Diffusion française i inni przeciwko Komisji* [1983] ECR 1825, pkt 106.

⁽³⁾ Będzie to miało miejsce na przykład w przypadku porozumień horyzontalnych dotyczących ustalania cen na dany produkt, gdy cena tego produktu służy jako podstawa dla cen produktów o niższej lub wyższej jakości.

8. Jeżeli udostępnione przez przedsiębiorstwo dane są niekompletne lub niewiarygodne, Urząd Nadzoru EFTA może ustalić wartość sprzedaży tego przedsiębiorstwa na podstawie danych częściowych, którymi dysponuje lub wszelkich innych informacji, które uzna za stosowne i odpowiednie.

9. Wartość sprzedaży zostanie ustalona przed nałożeniem podatku VAT i innych podatków bezpośrednio związanych ze sprzedażą.

10. W przypadku gdy zakres geograficzny naruszenia przepisów wykracza poza EOG (na przykład w przypadku karteli o zasięgu światowym), wartość sprzedaży przedsiębiorstw na terytorium EOG może nie odzwierciedlać odpowiednio wagi udziału każdego przedsiębiorstwa w tym naruszeniu. W szczególności może to mieć miejsce w przypadku porozumień o zasięgu światowym w sprawie podziału rynku.

W takich okolicznościach, w celu odzwierciedlenia skumulowanej wartości sprzedaży na terytorium EOG, a zarazem wagi udziału każdego przedsiębiorstwa w naruszeniu przepisów, Urząd Nadzoru EFTA może oszacować całkowitą wartość sprzedaży towarów lub usług mających związek z naruszeniem przepisów na danym obszarze geograficznym (wykraczającym poza EOG), ustalić rynkowy udział w sprzedaży przypadający na każde przedsiębiorstwo uczestniczące w naruszeniu przepisów i odnieść ten udział do skumulowanej wartości sprzedaży tych przedsiębiorstw na terytorium EOG. Wynik zostanie wykorzystany jako wartość sprzedaży dla celów ustalenia podstawowej kwoty grzywny.

B. Ustalenie podstawowej kwoty grzywny

11. Podstawowa kwota grzywny zostanie ustalona poprzez pomnożenie pewnej części wartości sprzedaży, której wielkość uzależniona jest od wagi naruszenia przepisów, przez liczbę lat, w których przepisy były naruszane.

12. Ocena wagi naruszenia przepisów będzie dokonywana indywidualnie dla każdego przypadku, dla każdego rodzaju naruszenia przepisów, z uwzględnieniem wszelkich okoliczności istotnych dla danego przypadku.

13. Zasadniczo część wartości sprzedaży, która ma zostać uwzględniona w danym przypadku, będzie ustalana na poziomie do 30 % wartości sprzedaży.

14. Podejmując decyzję o tym, czy część wartości sprzedaży, która ma zostać uwzględniona w danym przypadku, znajdować się będzie w dolnej czy górnej części tej skali, Urząd Nadzoru EFTA rozważy kilka czynników, takich jak charakter naruszenia przepisów, wielkość skumulowanego udziału w rynku wszystkich przedsiębiorstw biorących udział w naruszeniu przepisów, zakres geograficzny tego naruszenia oraz fakt, czy naruszenie przepisów zostało zrealizowane w praktyce, czy też nie.

15. Porozumienia horyzontalne dotyczące ustalania cen, podziału rynku i ograniczenia produkcji⁽¹⁾, które są z reguły tajne, zaliczane są ze względu na swój charakter do najpoważniejszych ograniczeń konkurencji. Zgodnie z zasadami polityki konkurencji muszą one być surowo karane. W konsekwencji część wartości sprzedaży, która brana jest pod uwagę w przypadku tego rodzaju naruszeń przepisów, znajdować się będzie zazwyczaj w górnym przedziale powyższej skali.

16. W celu pełnego uwzględnienia czasu uczestnictwa każdego przedsiębiorstwa w naruszeniu przepisów, kwota, której wysokość określana jest na podstawie wartości sprzedaży (patrz pkt 20-23 powyżej), zostanie pomnożona przez liczbę lat, w których przedsiębiorstwa uczestniczyły w naruszeniu przepisów. Okresy krótsze niż sześć miesięcy zostaną policzone jako pół roku; okresy dłuższe niż sześć miesięcy, lecz krótsze od roku, zostaną policzone jako cały rok.

17. Ponadto niezależnie od okresu uczestnictwa danego przedsiębiorstwa w naruszeniu przepisów, Urząd Nadzoru EFTA do kwoty podstawowej doliczy kwotę w wysokości od 15 do 25 % wartości sprzedaży, obliczonej w sposób określony w sekcji A powyżej, w celu odstraszenia przedsiębiorstw od zawierania porozumień horyzontalnych dotyczących ustalania cen, podziału rynku i ograniczenia produkcji. Urząd może również zastosować taką kwotę dodatkową w przypadku innych naruszeń przepisów. Na potrzeby decyzji dotyczącej części wartości sprzedaży, która zostanie uwzględniona w danym przypadku, Urząd weźmie pod uwagę kilka czynników, w szczególności czynniki, o których mowa w pkt 22.

⁽¹⁾ Uwzględnia się tu porozumienia, praktyki uzgodnione i decyzje związków przedsiębiorstw w rozumieniu art. 53 Porozumienia EOG.

18. W przypadku gdy wartość sprzedaży przedsiębiorstw uczestniczących w naruszeniu przepisów jest podobna lecz nie identyczna, Urząd Nadzoru EFTA może ustalić taką samą kwotę podstawową dla każdego z tych przedsiębiorstw. Ponadto przy określaniu kwoty podstawowej grzywny Urząd stosować będzie liczby w zaokrągleniu.

2. Dostosowania kwoty podstawowej

19. Przy ustalaniu grzywny Urząd Nadzoru EFTA może uwzględnić okoliczności, mogące prowadzić do podwyższenia lub obniżenia kwoty podstawowej ustalonej w sposób określony w sekcji 1 powyżej. Urząd dokona tego na podstawie ogólnej oceny, uwzględniającej wszystkie istotne okoliczności.

A. Okoliczności obciążające

20. Kwota podstawowa grzywny może zostać podwyższona, jeżeli Urząd Nadzoru EFTA stwierdzi występowanie okoliczności obciążających, takich jak:

- dalsze naruszanie przepisów, ponowne dokonanie przez przedsiębiorstwo identycznego naruszenia przepisów lub dokonanie podobnego naruszenia przepisów po stwierdzeniu przez Urząd lub krajowy organ ochrony konkurencji naruszenia art. 53 lub 54 przez to przedsiębiorstwo: w przypadku każdego takiego stwierdzonego naruszenia przepisów kwota podstawowa zostanie podwyższona o kwotę, której wartość wynosi do 100 % wartości kwoty podstawowej;
- odmowa współpracy z Urzędem lub utrudnianie prowadzenia postępowania wyjaśniającego;
- rola kierownicza w naruszeniu przepisów lub zachęcanie do ich naruszenia; Urząd zwróci również szczególną uwagę na wszelkie działania podjęte w celu nakłonienia innych przedsiębiorstw do udziału w naruszeniu przepisów lub wszelkie środki odwetowe podjęte wobec innych przedsiębiorstw w celu zmuszenia ich do podejmowania działań stanowiących naruszenie przepisów.

B. Okoliczności łagodzące

21. Kwota podstawowa grzywny może zostać obniżona, jeżeli Urząd Nadzoru EFTA stwierdzi występowanie okoliczności łagodzących, takich jak:

- dostarczenie przez przedsiębiorstwo dowodów na to, że zaprzestało ono naruszania przepisów po interwencji Urzędu: nie odnosi się to jednak do tajnych porozumień lub praktyk (w szczególności karteli);
- dostarczenie przez przedsiębiorstwo dowodów na to, że do naruszenia przepisów doszło w wyniku zaniedbania;
- dostarczenie przez przedsiębiorstwo dowodów na to, że jego udział w naruszeniu przepisów jest znacznie ograniczony, a w konsekwencji wykazanie, że w okresie, w którym było ona stroną sprzecznego z prawem porozumienia, w rzeczywistości powstrzymywało się ono od stosowania tego porozumienia, postępując na rynku w sposób zgodny z zasadami konkurencji; sam fakt, że przedsiębiorstwo uczestniczyło w naruszeniu przepisów przez okres krótszy niż inne przedsiębiorstwa, nie będzie uznawany za okoliczność łagodzącą, gdyż okoliczność ta znajdzie już odzwierciedlenie w kwocie podstawowej;
- aktywna współpraca danego przedsiębiorstwa z Urzędem, wykraczająca poza zakres stosowania zawiadomienie w sprawie łagodzenia sankcji i zakres jego prawnego zobowiązania do współpracy;
- udzielone na podstawie przepisów prawnych lub przez organy publiczne upoważnienie lub zachęta do działań zakłócających konkurencję ⁽¹⁾.

C. Podwyższenie grzywny dla zapewnienia skutku odstrasżającego

22. Urząd Nadzoru EFTA zwróci szczególną uwagę na konieczność zapewnienia odpowiedniego skutku odstrasżającego grzywnien; w tym celu Urząd może podwyższyć grzywnę, która ma zostać nałożona na przedsiębiorstwa posiadające szczególnie wysoki obrót poza sprzedażą towarów i usług, do których odnosi się naruszenie przepisów.

⁽¹⁾ Ma to miejsce bez uszczerbku dla wszelkich działań, jakie mogą zostać podjęte przeciwko danemu państwu EFTA.

23. Urząd Nadzoru EFTA weźmie również pod uwagę konieczność podwyższenia grzywny, tak aby przekraczała ona kwotę zysków osiągniętych nieuczciwie wskutek naruszenia przepisów, w przypadku gdy możliwe jest oszacowanie takiej kwoty.

D. Zgodna z prawem maksymalna kwota grzywny

24. Ostateczna kwota grzywny w żadnym wypadku nie przekroczy 10 % całkowitego obrotu uzyskanego w poprzednim roku obrotowym przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw uczestniczących w naruszeniu przepisów, zgodnie z art. 23 ust. 2 rozdziału II.

25. W przypadku gdy naruszenie przepisów przez związek przedsiębiorstw ma związek z działalnością jego członków, grzywna nie przekroczy 10 % sumy całkowitych obrotów każdego członka prowadzącego działalność na rynku, na który miało wpływ dane naruszenie przepisów.

E. Zawiadomienie w sprawie łagodzenia sankcji

26. Urząd Nadzoru EFTA będzie stosować przepisy dotyczące łagodzenia sankcji zgodnie z warunkami określonymi w zastosowanym zawiadomieniu.

F. Wypłacalność przedsiębiorstwa

27. W wyjątkowych przypadkach Urząd Nadzoru EFTA może, na wniosek stron, uwzględnić niewypłacalność przedsiębiorstwa w szczególnym kontekście społeczno-gospodarczym. Urząd nie zmniejszy z tego powodu grzywny jedynie w wyniku ustalenia, że sytuacja finansowa przedsiębiorstwa jest niekorzystna lub że przedsiębiorstwo przynosi straty. Grzywna może zostać zmniejszona jedynie na podstawie obiektywnych dowodów wskazujących na to, że nałożenie grzywny zgodnie z niniejszymi wytycznymi zagroziłoby nieodwracalnie rentowności danego przedsiębiorstwa i spowodowałoby całkowitą utratę wartości aktywów tego przedsiębiorstwa.

USTALENIA KOŃCOWE

28. W niektórych przypadkach Urząd nadzoru EFTA może nałożyć grzywnę symboliczną. Uzasadnienie nałożenia takiej grzywny musi zostać podane w treści decyzji Urzędu.

29. Mimo iż niniejsze wytyczne przedstawiają ogólną metodologię w zakresie ustalania grzywien, szczególne okoliczności danego przypadku lub potrzeba osiągnięcia skutku odstrasającego w konkretnym przypadku mogą uzasadnić odstąpienie od tej metodologii lub pułapów określonych w pkt 21.

30. Niniejsze wytyczne będą stosowane w odniesieniu do wszelkich spraw, w przypadku których zgłoszenie zastrzeżeń zostanie wystosowane po dacie publikacji wytycznych w Dzienniku Urzędowym oraz Suplemencie EOG, niezależnie od tego, czy grzywnę nakłada się na mocy art. 23 ust. 2 rozdziału II, czy art. 15 ust. 2 poprzedniej wersji rozdziału II protokołu 4 do Porozumienia o nadzorze i trybunale ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Tekst rozdziału II protokołu 4 do Porozumienia o nadzorze i trybunale (który odpowiadał rozporządzeniu 17/62 z 6 lutego 1962 r.: pierwsze rozporządzenie wprowadzające w życie art. 85 i 86 [obecnie 81 i 82] Traktatu (Dz.U. 13 z 21.2.1962, str. 204) został zastąpiony dnia 20 maja 2005 r., patrz przypis 3 powyżej.

Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 1 ust. 2 części I protokołu 3 do Porozumienia o nadzorze i trybunale w sprawie Islandzkiego Funduszu Finansowania Mieszkalnictwa (Icelandic Housing Financing Fund — HFF)

(2006/C 314/13)

Na mocy decyzji 185/06/COL z dnia 21 czerwca 2006 r., zamieszczonej po niniejszym streszczeniu w języku oryginału, Urząd Nadzoru EFTA rozpoczął postępowanie zgodnie z art. 1 ust. 2 części I protokołu 3 do Porozumienia pomiędzy Państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości (Porozumienia o nadzorze i trybunale). Rząd Islandii został poinformowany — otrzymał egzemplarz wymienionej decyzji.

Urząd Nadzoru EFTA wzywa niniejszym państwa EFTA, państwa członkowskie UE i zainteresowane strony do zgłaszania uwag w sprawie omawianego środka w ciągu jednego miesiąca od publikacji niniejszego zawiadomienia na poniższy adres Urzędu Nadzoru EFTA w Brukseli:

EFTA Surveillance Authority
Rue Belliard, 35
B-1040 Brussels

Wymienione uwagi zostaną przekazane rządowi Islandii. Zainteresowane strony zgłaszające uwagi mogą wystąpić z odpowiednio umotywowanym pisemnym wnioskiem o objęcie ich tożsamości klauzulą poufności.

Streszczenie

Okoliczności

Dnia 11 sierpnia 2004 r. Urząd Nadzoru EFTA przyjął decyzję nr 213/04/COL⁽¹⁾. W decyzji tej Urząd stwierdził, że zgodnie z art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG Islandzki Fundusz Finansowania Mieszkalnictwa (HFF) jest zgodny z zasadami dotyczącymi pomocy państwa.

HFF jest instytucją w całości należącą do państwa islandzkiego, udzielającą osobom rezydującym w Islandii zabezpieczonych kredytem hipotecznym pożyczek na cele mieszkaniowe. Urząd uznał, że HFF otrzymał od państwa islandzkiego pomoc w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG na działalność związaną z finansowaniem i prowadzeniem systemu udzielania pożyczek. Ponadto Urząd uznał, że system HFF ustanowiony w 1999 r. stanowił „nową pomoc”, nielegalną ze względów proceduralnych, która przed udzieleniem powinna była zostać zgłoszona Urzędowi i zatwierdzona zgodnie z art. 1 ust. 3 części I Protokołu 3 Porozumienia o nadzorze i trybunale.

Jednakże Urząd doszedł do wniosku, że usługi świadczone przez HFF mogą zostać uznane za „usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym” w rozumieniu art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG. Wniosek ten oparty został na założeniu, że HFF jest zobowiązany do udostępniania środków na cele mieszkaniowe po korzystnych cenach i na takich samych warunkach na całym terytorium Islandii, bez względu na rentowność poszczególnych operacji. Zdaniem Urzędu HFF świadczył usługi niedostępne na rynku prywatnym w Islandii. Dlatego też po wstępnej ocenie Urząd podjął decyzję o zatwierdzeniu systemu HFF bez inicjowania formalnego postępowania wyjaśniającego zgodnie z art. 1 ust. 2 części I protokołu 3 Porozumienia o nadzorze i trybunale.

Decyzja ta została zaskarżona przed Trybunałem EFTA na wniosek Islandzkiego Stowarzyszenia Bankierów i Maklerów Giełdowych. Skarga o unieważnienie oparta została między innymi na twierdzeniu, że HFF nie świadczy usług w ogólnym interesie gospodarczym, ponieważ banki prywatne oferują środki na cele mieszkaniowe na podobnych warunkach. Derogacja zawarta w art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG nie mogła być zatem zastosowana na korzyść HFF. Ponadto poniesiono argument, że Urząd powinien był wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające, ponieważ uznanie działalności HFF za zgodne z art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG nastęrczało trudności.

⁽¹⁾ Arkusz informacyjny dotyczący tej decyzji został opublikowany w Dz.U. 2005 C 112, str. 8. Zawiera on odsyłacz do strony internetowej Urzędu Nadzoru EFTA, na której zamieszczony został pełny tekst decyzji, nie zawierający informacji poufnych: www.eftasurv.int/fieldofwork/fieldstateaid/stateaidregistry/

Orzeczenie Trybunału EFTA z dnia 7 kwietnia 2006 r. w sprawie E-9/04

Trybunał EFTA podtrzymał wniosek ⁽¹⁾. Zgodnie z opinią Trybunału EFTA przedmiotowa pomoc państwa budziła „wątpliwości ... co do zgodności z funkcjonowaniem Porozumienia EOG”, które nie zostały rozstrzygnięte w ramach wstępnej oceny. Tym samym przed podjęciem decyzji Urząd miał obowiązek wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego zgodnie z art. 1 ust. 2 części I Protokołu 3 Porozumienia o nadzorze i trybunale. Ponieważ nie doszło do wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego, Trybunał EFTA unieważnił decyzję Urzędu.

W kwestii zastosowania art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG Trybunał uznał, że usługi mające na celu udzielenie pożyczek przez HFF mogą być uznane za usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym, co stanowi uzasadnienie dla przyznania pomocy państwa. Jednak pewne charakterystyczne cechy systemu wzbudziły wątpliwości co do jego zgodności z funkcjonowaniem Porozumienia EOG. System udzielania pożyczek nie był ograniczony do udzielania pożyczek na budowę lub zakup mieszkań spełniających konkretne kryteria co do wielkości czy wartości. System udzielania pożyczek nie był też ograniczony do pomocy kredytobiorcom przy finansowaniu ich własnych mieszkań. Trybunał EFTA uznał również, że istnieją wątpliwości co do określenia odnośnego rynku na potrzeby oceny, czy system udzielania pożyczek naruszałby rozwój handlu w zakresie pozostającym w sprzeczności z interesami Umawiających się Stron w rozumieniu art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG.

Konsekwencje orzeczenia

Celem niniejszej decyzji o rozpoczęciu postępowania jest wykonanie postanowień orzeczenia Trybunału EFTA i zaproszenie zainteresowanych stron do zgłaszania uwag mogących przyczynić się do wyjaśnienia, czy usługi świadczone przez HFF są zgodne z warunkami zawartymi w art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION**No 185/06/COL****of 21 June 2006****to initiate the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to the Icelandic Housing Financing Fund****(Iceland)**

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY,

HAVING REGARD TO the Agreement on the European Economic Area ⁽¹⁾, in particular to Articles 59, 61 to 63 and Protocol 26 thereof,HAVING REGARD TO the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽²⁾, in particular to Article 24 and Protocol 3 thereof,HAVING REGARD TO the EFTA Surveillance Authority's Decision No 213/04/COL of 11 August 2004 concerning the Icelandic Housing Financing Fund and an increase of lending by that fund up to 90 % of the purchase price of housing ⁽³⁾,HAVING REGARD TO the judgment of the EFTA Court dated 7 April 2006 in Case E-9/04 concerning an application for annulment of Decision No 213/04/COL regarding the Icelandic Housing Financing Fund ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Orzeczenie z dnia 7 kwietnia 2006 r., sprawa nr E-9/04 Islandzkie Stowarzyszenie Bankierów i Maklerów Giełdowych przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA [2006] Raport Trybunału EFTA (dotychczas nieopublikowany). Orzeczenie jest dostępne na stronie internetowej Trybunału EFTA: www.eftacourt.lu

⁽²⁾ Hereinafter referred to as 'the EEA Agreement'.

⁽³⁾ Hereinafter referred to as 'the Surveillance and Court Agreement'.

⁽⁴⁾ The cartouche of this Decision is published in OJ 2005 C 112, page 8. The cartouche makes reference to the EFTA Surveillance Authority's website, where the non-confidential full text of the Decision is available: www.eftasur.int/fieldofwork/fieldstateaid/stateaidregistry/

⁽⁵⁾ Judgment of 7 April 2006, Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v EFTA Surveillance Authority* [2006] EFTA Court Report (not yet reported). The judgment is available at the EFTA Court's website: www.eftacourt.lu

HAVING REGARD TO the Authority's Guidelines ⁽¹⁾ on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement, and in particular Chapter 18C on 'State aid in the form of public service compensation',

WHEREAS:

I. FACTS

1. Introduction

On 11 August 2004, the EFTA Surveillance Authority (hereinafter referred to as 'the Authority') adopted Decision No 213/04/COL. In this Decision the Authority declared, according to Article 59(2) of the EEA Agreement, the Icelandic Housing Financing Fund (*Íbúðalánasjóður*) to be compatible with the State aid rules.

The Icelandic Housing Financing Fund (hereinafter referred to as 'the HFF' or 'the HFF system'), an institution wholly owned by the Icelandic State, provides mortgage-secured housing loans to residents in Iceland. The Authority found that in funding and operating its loan system, the HFF received State aid from the Icelandic State within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Furthermore, the Authority found that the HFF system, established in 1999, constituted 'new aid', unlawful on procedural grounds, which should have been notified to and approved by the Authority pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, prior to putting it into effect.

Nevertheless, the Authority concluded that the service provided for by the HFF could be qualified as a 'service of general economic interest', in the meaning of Article 59(2) of the EEA Agreement. This conclusion was based on the premise that the HFF was obliged to provide house financing at affordable rates and on equal conditions throughout the entire Icelandic territory, irrespective of the profitability of individual operations. In the Authority's view, the HFF offered a service which was not available on the private market in Iceland. Therefore, the Authority decided to approve the HFF system, by means of a preliminary examination, without opening the so-called formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

This Decision was challenged before the EFTA Court by an application of the Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland. The annulment action was, *inter alia*, based on the plea that the HFF did not provide a service of general economic interest, since the private banks offered house financing at comparable conditions. The HFF could therefore not profit from the derogation in Article 59(2) of the EEA Agreement. It was further argued that because of the difficulty to declare the HFF compatible with Article 59(2) of the EEA Agreement, the Authority should have opened the formal investigation procedure.

The EFTA Court sustained the application. In the opinion of the EFTA Court, the State aid scheme in question had raised 'doubts ... as to the compatibility with the functioning of the EEA Agreement', doubts which had not been overcome by means of the preliminary examination. Hence, the Authority was under an obligation to initiate a formal investigation procedure as provided for under Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, before making a decision. This was not done and, for that reason, the EFTA Court annulled the Authority's Decision.

With regard to the application of Article 59(2) of the EEA Agreement, the Court found that a service with the objectives of the HFF's loan scheme may qualify as a service of general economic interest justifying State aid. However, certain specific features of the scheme gave rise to doubts as to the compatibility with the functioning of the EEA Agreement. The loan scheme was not limited to providing loans for the construction or purchase of dwellings that fulfilled any particular criteria as to size or value. Neither was the lending scheme limited to assisting the borrowers in financing their own dwellings. The EFTA Court also found that there were doubts as to the identification of the relevant product market for the assessment of whether the lending scheme would affect the development of trade contrary to the interest of the Contracting Parties to the EEA Agreement, in the meaning of Article 59(2) of the EEA Agreement.

The purpose of this opening Decision is to follow the EFTA Court's judgment and to call upon the parties concerned to submit their comments, in order to clarify whether the services provided by the HFF comply with the conditions laid down in Article 59(2) of the EEA Agreement.

⁽¹⁾ Procedural and Substantive Rules in the Field of State Aid (hereinafter referred to as the 'State Aid Guidelines'), adopted and issued by the Authority on 19 January 1994, published in OJ 1994 L 231. The State Aid Guidelines are available on the Authority's website: www.eftasurv.int

2. The administrative procedure and developments leading up to the EFTA Court's judgment of 7 April 2006

By letter of 20 November 2003 from the Icelandic Mission to the EU, forwarding a letter from the Icelandic Ministry of Finance dated the same date, both received and registered by the Authority on 25 November 2003 (Doc No: 03-8227 A, now Event No: 255584), the Icelandic Government notified, pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, an increase of lending by the HFF up to 90 % of the purchase price of housing.

According to Article 5(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Competition and State Aid Directorate sent a letter dated 23 January 2004 (Event No: 184357), requesting additional information from the Icelandic Government. By letter of 11 March 2004 from the Icelandic mission to the EU, forwarding a letter from the Icelandic Ministry of Finance dated the same date, both received and registered by the Authority on 12 March 2004 (Event No: 259197), the Ministry of Finance replied to the request for additional information. Attachments to the letter of 11 March 2004 were forwarded separately by the Icelandic Mission to the EU on 18 March 2004, received and registered by the Authority on the same day (Event No: 259976).

By letter dated 23 April 2004, received and registered by the Authority on 27 April 2004 (Event No: 279495), the Bankers' and Securities Dealers' Association of Iceland (hereinafter referred to as 'SBV') lodged a complaint with the Authority, alleging that the '*... current legislation in Iceland on the operation of the State Housing Financing Fund is incompatible with the EEA Agreement, in particular the competition rules, the rules on State aid, free movement of services, capital and the freedom of establishment of the EEA Agreement*'. As a consequence of this complaint, the Authority opened two additional cases, to the already existing State aid case, which dealt separately with the alleged infringements of the competition rules and the rules on the four freedoms.

Based on Article 5(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Competition and State Aid Directorate sent a letter dated 14 May 2004 (Event No: 280306) to the Icelandic Government requesting, for a second time, information and clarification, and forwarded by that letter with the consent of SBV, a copy of the complaint.

The notification was discussed between representatives of the Icelandic Ministries of Finance and Social Affairs, the HFF and the Authority during the State aid package meeting in Reykjavik on 26 May 2004. By letter of 10 June 2004 from the Icelandic Mission to the EU, forwarding a letter from the Icelandic Ministry of Finance dated the same date, both received and registered by the Authority on 11 June 2004 (Event No: 284350), the Ministry of Finance replied to the second request for information.

On the request of SBV, a meeting took place in Brussels on 14 June 2004 between representatives of SBV and the Authority, to discuss the complaint.

By letter of 23 June 2004 (Event No: 284459), the Authority informed SBV that it saw no reason to take further action on the complaint with regard to the alleged abuse of the dominant position of the HFF. Therefore, the Authority indicated that it was inclined to close the case, unless SBV would submit further information or arguments within two weeks from the receipt of the letter. SBV did not react to the letter.

On 1 July 2004, the Icelandic Mission to the EU forwarded a letter from the Icelandic Ministry of Finance dated 30 June 2004, received and registered by the Authority on 1 July 2004 (Event No: 286392), in which the Icelandic Government provided outstanding information in response to the Authority's second information request.

By letter of 1 July 2004 (Event No: 285198), the Authority informed SBV that it had not been able to detect any incompatibility of the HFF system with the four freedoms. SBV was informed that the case was proposed to be closed and was invited to submit its comments at the latest by 12 July 2004. SBV did not react to the letter.

The Authority received an email from the Department of Local Government in the Ministry of Social Affairs on 7 July 2004, registered by the Authority on 8 July 2004 (Event No: 287125), by which the Icelandic Government forwarded the following laws: Act No 57/2004, amending the Housing Act No 44/1998; Regulation No 544/2004 on '*the Finances and Risk Management of the Housing Financing Fund*'; Regulation No 522/2004 on '*HFF Mortgages and HFF Bonds*'; Regulation No 521/2004 on '*Loan Proportions and Maximum Amounts of HFF Mortgages*'⁽¹⁾. By the same email the Icelandic Government also provided a document on the HFF's Funding and Risk Policy elaborated by a financial consultant.

⁽¹⁾ The Icelandic Government provided English translations of these laws. Quotes from these laws in this decision are based on the translation provided by the Icelandic Government.

Supplementary information and explanations concerning the above mentioned laws, the document on the HFF's Funding and Risk Policy, and certain other issues were sent by fax from the Icelandic Ministry of Social Affairs dated 8 July 2004, forwarded to the Authority by letter of 9 July 2004 from the Icelandic Mission to the EU, received and registered by the Authority on the same day (Event No: 287337).

In light of the Authority's assessment of the raised competition issues and SBV's inactivity, the Authority decided to close the case and informed SBV of this closure by letter of 27 July 2004 (Event No: 288068).

On 11 August 2004, the Authority adopted Decision No 213/04/COL approving the HFF system and declaring it compatible with Article 59(2) of the EEA Agreement ⁽¹⁾.

By letter dated 23 August 2004 (Event No: 289467), the Authority informed SBV that it had closed the case with regard to the alleged violation of the four freedoms.

By letter dated 15 September 2004 (Event No: 292140), the Authority informed SBV of Decision No 213/04/COL and attached, to this end, a copy of the decision.

By an application lodged at the Registry of the EFTA Court on 23 November 2004, SBV brought an action under Article 36 of the Surveillance and Court Agreement for annulment of the Authority's Decision No 213/04/COL.

On 7 April 2006, the EFTA Court rendered its judgment in the case and annulled the Authority's Decision No 213/04/COL (hereinafter referred to as the 'annulled Decision') ⁽²⁾.

3. The HFF system

3.3. Background

In 1955, a basis for State involvement, both as regards policy making in the field of housing affairs and the provision of loans for private housing, was laid. Later the State Housing Agency (*Húsnæðisstofnun ríkisins*) was established by Act No 51/1980 and provided, *inter alia*, loans on preferential terms to private home buyers.

In 1986 Icelandic Government assistance to private home-ownership was tied to access to pension funds, with the pension funds being required to provide partial funding for the system. The Icelandic banks generally did not provide funding for private housing. At this time, the State Housing Agency issued housing loans at affordable rates. This led to a substantial increase in demand, which in turn stretched the resources of the pension funds beyond their limits. To remedy the situation and in order to generate more financial resources to finance housing, a Housing Bond system was introduced in 1989. The Housing Bond system generated funding for the provision of housing loans. The issuing of Housing Bonds and the operation of the system were entrusted to the State Housing Agency.

The Housing Bond system was not a traditional mortgage loan system, but a bond swap system, meaning that homebuyers applied to the HFF to issue a mortgage bond, which was secured against the property to be bought. The State Housing Agency then bought this bond from the homebuyer and paid for it by issuing a Housing Bond to the seller. This Housing Bond could then be freely traded in the securities market. The seller could sell the Housing Bond on the securities market, use it as means of payment or keep it.

The Housing Bonds had maximum loan periods of 40 years but were subject to prepayment without penalty. They were linked to the consumer price index and carried a fixed real interest of 4,75 %. The Housing Bonds were secured by all the assets of the State Housing Agency, which consisted primarily of the collateral (mortgage-secured bonds) that the Agency held in property. In addition, the Housing Bonds carried an implicit State guarantee, due to the State ownership of the State Housing Agency.

⁽¹⁾ The cartouche of this Decision is published in OJ 2005 C 112, page 8. The cartouche makes reference to the EFTA Surveillance Authority's website, where the non-confidential full text of the Decision is available: www.eftasurv.int/fieldofwork/fieldstateaid/stateaidregistry/.

⁽²⁾ Judgment of 7 April 2006, Case E-9/04, cited above.

The mortgage bonds had the same loan terms as the Housing Bonds, but with a fixed interest surcharge of 0,35 percentage points, to cover operational costs and expected losses on loans. This meant that the lending rate under the Housing Bond system was set at 5,10 % in real terms.

3.2. *The Act on Housing Affairs No 44/1998*

On 1 January 1999, the Act on Housing Affairs No 44/1998 (hereinafter referred to as 'the Housing Act') entered into force ⁽¹⁾.

The Housing Act established and governed the HFF ⁽²⁾. The HFF was entrusted with the management and implementation of housing affairs under the Housing Act. The previous State Housing system was repealed ⁽³⁾ and the HFF took over all assets and obligations of the State Housing Agency ⁽⁴⁾, including the tasks of issuing Housing Bonds and providing housing loans through the bond-swap system. The HFF is a separate State-owned institution subject to special management. The State carries full liability for all obligations undertaken by the HFF. Organisationally, the HFF is accountable to the Minister of Social Affairs, who appoints its Board of Directors in accordance with Article 7 of the Housing Act.

According to Article 1 of the Housing Act, it is the purpose of this Act '*... to promote, through the granting of loans and the organisation of housing affairs, the ability of Icelanders to live with security and equal rights in housing affairs along with the special allocation of funds to increase people's chances of acquiring or renting housing on manageable terms*'.

The Housing Act was amended, *inter alia*, by Act No 57/2004, which entered into force on 1 July 2004. A number of changes were made to the housing loan system. These changes comprised, *inter alia*, the abolition of the system of swapping mortgage bonds for Housing Bonds. After 1 July 2004, loans have been paid out in cash to home buyers and secured by mortgages in the property under purchase.

At the time the Authority adopted the annulled Decision, the HFF provided the following three loan categories:

- General loans to individuals for the purchase, renovation or construction of residential housing.
- Additional loans to individuals with low income and limited assets for the construction or purchase of their own residential housing. The additional loans were, however, later abolished by Act No 120/2004, which entered into force on 3 December 2004.
- Loans for rental housing to municipalities, associations and companies for the construction or purchase of residential housing to be rented out.

3.2.1. **General Loans**

The conditions for general loans are established in Chapter VI of the Housing Act. The general loans are available on equal terms to all residents in Iceland, regardless of nationality, on the conditions laid down in and pursuant to the Housing Act. The loans are not limited to persons with income below a certain income bracket or with limited assets.

Before a general loan is paid out, the borrower must issue a borrower's mortgage instrument as a security as stated in Article 19(1) of the Housing Act. Article 19(2) of the Housing Act and Articles 2 and 3 of Regulation No 521/2004 on 'Loan Proportions and Maximum Amounts of Borrowers' Mortgages' set out maximum amounts for general loans in percentage of the value of the housing and in absolute figures.

According to Article 19(2) of the Housing Act, prior to 1 July 2004, a mortgage bond was exchanged for a Housing Bond for an amount up to 70 % of a dwelling's appraised value if the applicant was buying or building his first dwelling, but otherwise for up to 65 % of the dwelling's appraised market value (the 'relative lending cap'). The loans were also limited in relation to the fire insurance value, which was often lower than the market value. The relative lending cap has later been raised to 90 % with Act No 120/2004, amending the Housing Act, which entered into force on 3 December 2004.

⁽¹⁾ The Housing Act was amended by Act No 57/2004. Act No 57/2004 entered into force on 1 July 2004, except for Temporary Provision I, which entered into effect immediately (see Article 22 of Act No 57/2004).

⁽²⁾ As amended, and various regulations, *inter alia*, Regulation No 544/2004 on 'the Financing and Risk Management of the Housing Financing Fund', Regulation No 522/2004 on 'Borrowers' Mortgages and HFF Bonds' and Regulation No 521/2004 on 'Loan Proportions and Maximum Amounts of Borrowers' Mortgages'.

⁽³⁾ Section XII of the Housing Act. For example, according to Article 52 of the Housing Act, Act. No 97/1993 on the State Housing Board was repealed.

⁽⁴⁾ Article 53 of the Housing Act merged the State Housing Fund and the Workers' Building Fund and transferred the rights, assets, liabilities and obligations of these two funds to the HFF.

In addition to the relative lending cap, the Housing Act, both under the bond-swap system and after the amendments of 1 July 2004, states that a maximum lending cap is to be specified in regulations (the 'absolute lending cap'). As specified in Regulation No 521/2004, which entered into force on 1 July 2004, the absolute lending cap was ISK 9,7 million for new housing and ISK 9,2 million for existing housing. Regulation No 959/2004 replaced Regulation No 521/2004 on 6 December 2004 and the absolute lending cap was raised to ISK 14,9 million (subsequently increased to ISK 15,9 million and later to ISK 18 million) for both new and existing housing.

With the entry into force of Regulation No 522/2004 on 1 July 2004, a limit was set of two dwellings for each borrower financed through HFF general loans. In exceptional circumstances, a loan for a third dwelling could be authorised, but it would be up to the Board of Directors to define the precise conditions for such an exception.

3.2.2. *Additional Loans and Loans for rental housing*

Prior to the amendments of 1 July 2004, additional loans and loans for rental housing were not financed through Housing Bonds, but through a separate class of bonds issued by the HFF. As of 1 July 2004, the HFF stopped issuing both separate class of bonds and the Housing Bonds. The main means of funding the HFF became the HFF bonds. Unlike the Housing Bonds, which were subject to prepayment without penalty, the HFF bonds are non-callable. As for the loans from the HFF which are still subject to prepayment without penalty, the interest surcharge paid by borrowers was increased from 0,35 to 0,6 percentage points as of 1 July 2004, in order to take account of the new risk created by the mismatch in optionality between assets and liabilities. However, as the HFF bonds are issued in classes with varying interest rates depending on the market situation, the interest rates charged to HFF borrowers fluctuate.

3.3. *The financing mechanism*

The HFF financed its tasks with the income from the fund's equity capital (i.e. the payments, interest and indexation of granted loans), by issuing Housing Bonds and by the sale of Housing Authority Bonds and the taking of loans ⁽¹⁾.

The HFF's management of its assets and liabilities is described in Article 11 of the Housing Act. The HFF must always have adequate liquid funds to honour its obligations. Furthermore, it has to keep its revenues and expenses in balance and must establish a risk management system. Further requirements concerning risk management are set out in Articles 6 and 7 of Regulation No 544/2004 on 'the Financing and Risk Management of the Housing Financing Fund', according to which the HFF must, *inter alia*, keep its equity ratio over 5 % and provide quarterly reports on the progress of its risk management policy and key figures in operation to the Minister of Social Affairs and the Financial Supervisory Authority.

In case of unexpected difficulties such as illness, accident, loss of employment or comparable situations, the HFF may extend refinancing loans for up to 15 years in order to address temporary payment difficulties experienced by borrowers according to Article 48(1) of the Housing Act. The HFF is further authorised to freeze payments from borrowers for up to three years and add the payments due during that period to the debt proper, if this is considered likely to prevent payment difficulties as stated in Article 48(2) of the Housing Act.

According to Articles 2 and 3 of Regulation No 119/2003 on 'Treatment of claims by the Housing Financing Fund that are without Collateral', the HFF shall not make claims against borrowers individually if a house or apartment which stands as a security for a HFF loan is sold or auctioned as a part of collection proceedings and the price does not cover the claim of the HFF. The remaining debt does not accumulate interest and is not subject to index linkage. If the borrower wants to obtain a new loan from the HFF during a period of 5 years after the sale or the auction, he/she can pay up the remaining debt by paying half the nominal amount, upon which the HFF is authorised to write off the other half according to Article 5. As stated in Article 6, five years after an apartment or a house is sold or auctioned as a part of collection proceedings, the HFF can write off the remaining debt if the borrower shows himself/herself unable to pay.

With regard to the HFF's more detailed financial figures, the Authority's annulled Decision was based on the following information, which was submitted by the Icelandic Government in the initial notification:

⁽¹⁾ The above wording reflects the situation prior to 1 July 2004, i.e. prior to the entering into force of Act No 57/2004. Article 10 of the Housing Act was amended by Article 4 of Act No 57/2004. According to this amendment, the HFF finances its tasks with the income from the fund's equity capital (i.e. the payments, interest and indexation of granted loans), by issue and sale of HFF bonds and by borrowing as provided for in the Budget Act at any particular time and by service charges as provided for in Article 49.

— **Housing Bonds**

As described above, the lending rate under the Housing Bond system was set at 5,10 % in real terms. According to the Icelandic Government, the margin of 0,35 percentage points was supposed to cover operational costs, losses on loans and to ensure a certain return on the HFF's capital. The Housing Bonds carried an implicit State guarantee, due to the State ownership of the HFF. The HFF was not subject to a State guarantee fee under Article 7 of Act No 121/1997 on State Guarantees.

— **Housing Authority Bonds**

Housing Authority Bonds were bonds issued in the name of the HFF, which the fund sold on the general market to raise capital for its operations (i.e. to finance the HFF's other loan categories, see above). Housing Authority Bonds were indexed through the Consumer Price Index and carried a fixed real interest of 2,7 %. The loan periods of the Housing Authority Bonds were 24 or 42 years. The HFF charged a commission of 0,35 percentage points on the loan, which was the same as in the case of the Housing Bonds.

— **Losses on loans**

According to the Icelandic Government, since the HFF's general policy was to provide loans to everyone everywhere, given some basic conditions, one could expect that the HFF would be vulnerable to losses on loans. In order to cover losses on loans, the HFF reserved some provisions every year. Loan-loss provision as a percentage of total loans has been quite stable around 0,20 %. For example, actual losses were 0,29 % in 2001 and 0,10 % in 2002.

— **Salary and administrative expenses**

The Icelandic Government submitted that salaries and administrative expenses of the HFF were ISK 617 million in 1999 and increased to ISK 742 million in 2002. These were the total salary and administrative costs for the whole HFF and all its functions, not only the lending operations.

— **Direct interest support**

The HFF received some interest support from the State to cover obligations resulting from lending below market rates at 3,5 % and 4,5 % for rented housing for low income families. The support varied through the years and was ISK 9 million in 2001 and 71 million in 2002.

— **Tax exemptions**

The HFF does not pay any corporate tax or property tax. The Icelandic Government submitted that the HFF did not pay what would have amounted to ISK 335 million in corporate tax and 417 million ISK in property tax for the years 1999 to 2002. According to the Icelandic Government, these advantages were used to strengthen the HFF's equity and provide for losses. The Icelandic Government stated that the foregone tax revenue had to be weighted against the need for the HFF to cover losses amounting to ISK 1 715 million for the same period.

— **Profits and dividends**

The HFF is charged with preserving and earning a return on the funds it supervises (Article 11 of the Housing Act) ⁽¹⁾. The Icelandic Government stated that the HFF did not pay any dividends to its owners. The return was solely intended to sustain the HFF's lending operations and cover losses on loans.

— **Other aspects**

It was not foreseen that the Icelandic Government provided funds for the operation of the Housing Bond system. Furthermore, the Icelandic Government argued that the HFF was not a credit institution and therefore not subject to the rules of a 'regular credit institution' with regard to capital adequacy requirements and minimum solvency ratios.

⁽¹⁾ This is the wording prior to 1 July 2004. After that date Article 5 of Act No 57/2004 amended Article 11 of the Housing Act and, *inter alia*, changed the title of that Article to: *Management of Assets and Liabilities* (this translation has been provided by the Icelandic Government).

— **HFF's key financial figures**

The HFF's key financial figures for the years 1999 to 2002 were as follows:

TABLE 1
HFF's key financial figures

	1999	2000	2001	2002
Net operating income before loss provisions	859	1 031	278	2 009
Loss provisions	592	563	652	748
Operating profit/loss	267	468	-374	1 261
Actual losses on loans	258	48	1 022	387
Total assets	279 187	311 036	362 262	401 722
Loans	264 952	298 694	355 569	392 926
Equity	7 560	8 353	8 684	9 946
Equity in % of total assets	2,71 %	2,69 %	2,40 %	2,48 %
Return on equity	3,53 %	5,60 %	-4,31 %	12,68 %

Numbers in ISK 1 000

Source: Central Bank of Iceland and HFF's Annual Reports 1999 — 2002

— **Some of the changes introduced in 2004**

The Icelandic Government submitted that the lending rate of the HFF, as of 1 July 2004, was decided on the basis of the HFF's net capital costs. According to Article 13 of Regulation No 522/2004, the rate was determined in the following manner:

'HFF mortgages shall be price-indexed by the Consumer Price Index calculated and published by Statistics Iceland as provided for in Article 1 of the Consumer Price Index Act, No 12/1995. The board of the Housing Financing Fund shall determine the interest rate of HFF mortgages with a view to the costs of financing in regular issues of HFF bonds and financing costs due to loans paid up, plus interest additions, cf. Article 3' (').

The Icelandic Government also pointed out that, in principle, the HFF is required to operate at a pre-determined profit margin. However, this profit margin does not aim to create a dividend for the HFF's owner, as that is not allowed by law, but rather to create and maintain a 'safety net' in order to ensure that the HFF will be able to honour its obligations. The HFF's capital adequacy ratio (CAD) was around 5 % and therefore did not constitute a change in the HFF operation or its business strategy.

4. Icelandic market for house financing and possible trade effects

4.1. Situation before August 2004

The Icelandic market for mortgage loans was largely divided between three main actors. These were the HFF (previously the State Housing Agency), the pension funds and other private credit institutions. Between 1997 and 2003, the State Housing system had a market share of about 77,5 % to 79 %. The rest was shared between the pension funds (approximately 13 % to 17 %) and the commercial banks and savings banks (approximately 4,5 % to 8 %). The banks did, however, provide certain services for the HFF, such as being the sole agents for evaluating borrowers for the HFF. Until a process of privatisation was completed in 2002 — 2003, most of the commercial banks were controlled by the State as majority shareholder.

The Icelandic Government stated that private banks almost exclusively restricted lending for housing purchases to property around the Reykjavik area. The Icelandic Government stressed that the HFF is the only lender which offered loans on equal terms which are universally accessible throughout the Icelandic territory. When lending is broken down by geographic areas the trend shows that the further one moves outside of Reykjavik the higher the proportion of the HFF lending gets.

(') This translation was provided by the Icelandic Government.

SBV has submitted some documentation during the EFTA Court proceedings, which, in SBV's opinion, demonstrated that the commercial banks have granted affordable loans outside the Reykjavik area during the period between 1999 and August 2004.

As regards the financial institutions' interest rates charged on loans, the Icelandic Government provided in the initial notification lending rates of banks and pension funds for the years 1999 to 2003, which showed an average lending rate in real terms of approximately 7,4 %.

The Icelandic Government further presented, in the initial notification, average funding rates by financial institutions in the Icelandic housing finance market for the years 1999 to 2003. The information showed average funding rates for banks (real interest rates) of 6,43 %, for pension funds of 3,50 % and for the HFF of 4,75 %.

According to information submitted by SBV, all commercial banks in Iceland, savings banks, pension funds and some mortgage companies offered long-term housing loans to the public. According to SBV, these loans carried a real interest rate of between 5,9 % and 7,9 % depending on the security.

According to the Icelandic Government, the housing loan market for individuals is by its nature a local market and does 'normally' not involve any direct cross-border transactions. The Icelandic Government stressed that no foreign banks are granting mortgage loans in ISK to Icelandic households. Furthermore, it was stated, in the initial notification, that there were currently no foreign financial institutions or representative offices of foreign financial institutions in Iceland. It was moreover pointed out that the Icelandic economy was very limited in size. The limited number and small size of transactions in trade in the foreign exchange markets of the ISK did not warrant interest from foreign banks. The special geography and the scattered population outside Reykjavik further reduced the foreign interest for lending to the Icelandic housing market.

4.2. Situation after August 2004

During the court proceedings, SBV argued that the market situation in Iceland changed in summer 2004. According to SBV, commercial banks have offered competitive rates compared to HFF rates and have gained market shares. SBV stated in its application to the EFTA Court that '[...] commercial banks in Iceland have demonstrated, through recent cuts in interest rates, that they would be both willing and able to provide general loans on similar terms (or even better) than HFF. It was, for example, submitted that since summer 2004, the gap between commercial banks and the HFF has completely disappeared, as the banks have reduced their interest rates on long-term housing loans to 4,2 % due to their improved refinancing conditions.

According to a Icelandic news agency ⁽¹⁾, the price of residential property in the Reykjavik area has risen by 67 % since August 2004, when the commercial banks entered the mortgage market.

5. Alternatives to the HFF system

In the procedure leading up to the annulled Decision, the Icelandic Government discussed possible alternatives to the HFF system. The Icelandic Government stated, *inter alia*, that abandoning Government intervention in house financing would lead to considerable changes for lower and middle income families, increase division between the Reykjavik area and the rest of the country and dramatically reduce the number of families able to purchase housing on the market. Alternatively, entrusting banks to lend with the same favourable conditions would not be possible without massive direct State aid.

The Icelandic Government discussed, in the initial notification of 20 November 2003, the following alternative models:

- The HFF would be turned into a limited liability company, wholly owned by the State, either as a profit or a non-profit entity. This was considered the most obvious solution in order to dispense with the State aid. In the Icelandic Government's view, interest rates would increase — more if the company was supposed to earn profits — but the change would not have any effect on competition between credit institutions, except the change would raise the HFF's interest rates so much as to make bank loans or bonds issued by the banks competitive. In the Icelandic Government's view, this would have no effect on trade among the Contracting Parties.

⁽¹⁾ NFS, 10 May 2006.
www.visir.is/apps/pbcs.dll/article?AID=/20060510/FRETTIR01/60510079/1091

- The HFF would be auctioned off to the highest bidder, with a universal service obligation and a continued State guarantee on the bonds. It is highly likely that the highest bidder would be a credit institution, as the HFF's assets would raise CAD ratio and improve credit ratings. The HFF's assets are similar to the assets of the biggest Icelandic bank. This change would have great influence on the national banking market and put the successful bank in a dominant position on the national market. This would create the risk of transfer of profits from the issuance of bonds to other operations. This would have serious effects on the interests of the other Contracting Parties, as this would in effect foreclose the Icelandic market under existing competitive circumstances.
- The HFF would be sold jointly to the domestic banks. This would be better for the banks not successful in an auction, but would foreclose the domestic banking market.
- The HFF would be dismantled and its assets auctioned off, at the same time as a new system for State intervention in housing purchase would be introduced.
- The last model was proposed by SBV to the Icelandic Government (so-called 'whole sale model'). This proposal foresaw that the HFF ceased direct lending to home buyers, but continued to fund lending by the banks to individuals. The commercial banks would each lend to individuals, but the HFF would fund that lending through monthly bond issuance by the HFF, with State guarantee, the outcome of which would then govern the rates applicable to the housing loans lent by the banks, plus the banks operating margin. A prerequisite for this solution to work would be the HFF's agreement to accept to be in general last in line of priority mortgages up to the 90 % limit, allowing the banks lending opportunities ahead of that percentage. This would enable the banks to grant 90 % loans, as the HFF would carry the principal risk of losses.

II. APPRECIATION

1. State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

This implies that for measures to be classified as State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, they must be granted by the State or through State resources, confer an advantage on the recipient, be liable to affect trade between the Contracting Parties and distort competition.

Beforehand, it needs to be clarified whether the HFF is subject to the application of Article 61(1) of the EEA Agreement, since it has been argued by the Icelandic Government, in the initial notification, that the HFF could not be qualified as an undertaking in the meaning of that Article.

Firstly, the HFF is a separate State-owned institution set up by law, having its own board of directors and annual accounts. Secondly and more importantly, the Court of Justice of the European Communities (hereinafter referred to as 'the Court of Justice') has repeatedly defined the concept of an undertaking as any entity engaged in an economic activity, which is any activity which offers goods or services on a given market, regardless of its legal status and the way in which it is financed⁽¹⁾. Although the Icelandic Government considers the HFF not to be a separate undertaking, as it operates only as a 'branch of the State itself', the Authority takes the view that the HFF is engaged in an economic activity. The economic activity consists of offering services on the market for housing mortgage loans, i.e. long-term house financing (for residential accommodation). Therefore, it is the Authority's preliminary conclusion that the HFF has to be qualified as an undertaking in the sense of Article 61(1) of the EEA Agreement.

⁽¹⁾ Case C-118/85 *Commission v Italy* [1987] ECR 2599; Case C-41/90 *Klaus Höfner and Fritz Elser v Macrotron GmbH* [1991] ECR I-1979; Case C-69/91 *Decoster* [1993] ECR I-5335. See similar Case E-4/97 *Norwegian Bankers' Association v EFTA Surveillance Authority* [1999] Report of the EFTA Court, page 3, paragraph 30.

1.1. *Transfer of State resources and thereby favouring certain undertakings*

In order to qualify as State aid, the HFF system must imply a transfer of State resources and thereby confer on the Housing Financing Fund an advantage that relieves it of charges that are normally borne from its budget.

1.1.1. *The Altmark conditions*

The Icelandic Government argued initially in its notification that the HFF system does not constitute State aid, because the system would, *inter alia*, not confer any advantage on the HFF. In this respect, the Icelandic Government referred to the *Altmark* ruling ⁽¹⁾ of the Court of Justice and argued that the HFF system would comply with all of the four criteria that the Court of Justice established in that ruling.

It needs to be recalled that the Court of Justice has established the following conditions, which need to be fulfilled cumulatively, for a State measure to escape the classification of State aid. These conditions are:

- First, the recipient undertaking must actually have public service obligations to discharge, and the obligations must be clearly defined.
- Second, the parameters on the basis of which the compensation is calculated must be established in advance in an objective and transparent manner, to avoid it conferring an economic advantage which may favour the recipient undertaking over competing undertakings.
- Third, the compensation cannot exceed what is necessary to cover all or part of the costs incurred in the discharge of public service obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging those obligations.
- Fourth, where the undertaking which is to discharge public service obligations, in a specific case, is not chosen pursuant to a public procurement procedure which would allow for the selection of the tenderer capable of providing those services at the least cost to the community, the level of compensation needed must be determined on the basis of an analysis of the costs which a typical undertaking, well run and adequately provided with means so as to be able to meet the necessary public service requirements, would have incurred in discharging those obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging the obligations.

It is the Authority's preliminary opinion that the HFF system neither complies with the second nor with the fourth condition ⁽²⁾. Concerning the second condition, the Icelandic authorities did not establish *in advance*, and in an objective and transparent manner, the parameters on the basis of which the compensation was to be calculated, in order to avoid conferring an economic advantage, which may favour the HFF over competing undertakings. The Icelandic Government has not demonstrated that such an *ex ante* assessment has taken place in an objective and transparent manner. To establish the parameters for the calculation of the compensation would have required quantifying the costs incurred in discharging the public service obligation in advance and comparing them with the possible benefits that the HFF enjoys. However, such quantification of costs has not taken place. Based on that shortcoming, it is not apparent from the outset what the level of compensation will amount to, since the isolated costs incurred in discharging the public service obligation have not been identified. Furthermore, with regard to the fourth condition, the HFF has neither been chosen by way of a public procurement procedure nor did the Icelandic authorities determine the level of compensation by way of a comparison between the HFF and a privately run 'reference company', taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging the obligations.

Since the HFF system seems not to comply with all of the above mentioned conditions, there is a presumption that the HFF system involves State aid, if the conditions of Article 61(1) of the EEA Agreement are met.

1.1.2. *Possible State aid elements*

The State guarantee

The HFF enjoys an implicit State guarantee for all of its securities. The State guarantee results in a more favourable credit rating for its bonds than bonds issued by private undertakings. This leads to cheaper funding costs for the HFF. Private credit institutions do not benefit from such a State guarantee. The State guarantee confers an advantage on the HFF compared to private credit institutions. The HFF is not subject to a State guarantee fee under Article 7 of Act No 121/1997 on State Guarantees. Hence, the Icelandic State is foregoing revenue it would normally collect. Since the HFF is not paying a premium for the State guarantee it enjoys, it is the Authority's preliminary conclusion that the State guarantee, without any sort of premium to be paid, implies a transfer of State resources which favours the HFF.

⁽¹⁾ Case C-280/00 *Altmark Trans GmbH* [2003] ECR I-7747.

⁽²⁾ With regard to the question whether the HFF is actually entrusted with public service obligations, see the discussion below in section II.3.2.1.

Interest support

The HFF received interest support from the State to cover obligations resulting from lending below market rates at 3,5 % and 4,5 % for rented housing for low income families. The support has varied through the years. It was ISK 9 million in 2001 and 71 million in 2002. This interest support is financed by State resources. It is the Authority's preliminary conclusion that the interest support constitutes an aid element. The Authority is not in possession of any up-dated figures with regard to the interest support for the years 2003 to 2006. If interest support was granted in these years, the Authority would qualify such support, in light of the above assessment, as a transfer of State resources which favours the HFF.

Exemptions from corporate and property tax

The HFF is exempted from corporate tax and property tax. The HFF has not paid what would have amounted to ISK 335 million in corporate tax and 417 million ISK in property tax for the years 1999 to 2002. Thus, the Icelandic State has foregone income, which under normal circumstances would have been charged to the HFF's budget. It is the Authority's preliminary conclusion that the exemptions from corporate and property tax constitute aid elements. The Authority is not in possession of any up-dated figures for the years 2003 to 2006. Any forgone tax for these years would qualify, in light of the above assessment, as a transfer of State resources which favours the HFF.

No dividend payments

The HFF is charged with preserving and earning a return on the funds it supervises. The return is intended to sustain the operations of the HFF. The HFF is, however, not required to pay out any dividends to its owner.

A normal market investor requires a sufficient return on his capital. It is the Authority's preliminary view that the fact that the HFF is *per se* relieved from paying out any dividends to its owner might imply that it is generating not a sufficient return on capital a normal market investor would expect and that this might imply foregone revenues for the State and thereby a transfer of State resources which favours the HFF.

Not covered by capital adequacy requirements and minimum solvency ratio rules

The Icelandic Government argued that the special status of the HFF implied that it was not subject to the same rules ⁽¹⁾ as private credit institutions, as regards capital adequacy requirements and minimum solvency ratio rules.

However, if the HFF were covered by the same rules as private credit institutions, then an exemption from these rules could imply State aid.

Capital adequacy requirements and minimum solvency ratio rules for credit institutions are contained in the Act referred to in point 14 of Chapter II(i) of Annex IX to the EEA Agreement (hereinafter referred to as 'the Banking Directive') ⁽²⁾. In this context, the Authority notes that the adaptation text ⁽³⁾ to Article 2(3) of the Banking Directive explicitly exempted from the scope of that Directive in Iceland the 'Byggingarsjóðir ríkisins' (literally translated 'the State's Building Funds' ⁽⁴⁾). The Icelandic Government stated that this term was traditionally used for the funds operated by the predecessor of the HFF, namely the State Housing Board, which comprised the State Housing Fund and the Workers' Building Fund. The HFF was established by taking over all assets and obligations of the State Housing Board.

Furthermore, Article 1(1) of the Banking Directive defines a credit institution as '*an undertaking whose business is to receive deposits or other repayable funds from the public and to grant credits for its own account [...]*'. Given the way the HFF's financing mechanism operates, the Authority cannot see how the HFF could be classified as a credit institution in the meaning of the Banking Directive because the HFF is not receiving any deposits or other repayable funds from the public.

In light of the above and for the limited purpose of identifying possible State aid elements, it is the Authority's preliminary conclusion that the HFF is not covered by the scope of the Banking Directive. The HFF is therefore not subject to the same rules as private credit institutions as regards capital adequacy requirements and minimum solvency ratio rules. Since the HFF is not subject to these rules, it is consequently not relieved of charges that it would normally bear from its own budget. Hence, excluding the HFF from these requirements seems not to entail an aid element.

⁽¹⁾ The Icelandic Government referred in this context to Directive 2000/12/EC on credit institutions.

⁽²⁾ Directive 2000/12/EC of the European Parliament and the Council of 20 March 2000 relating to the taking up and pursuit of the business of credit institutions (OJ L 126, 26.5.2000, p. 1), as amended.

⁽³⁾ The adaptation text mentioned in point 14(a) of Chapter II(i) of Annex IX to the EEA Agreement.

⁽⁴⁾ This translation has been provided by the Icelandic Government.

In any event, even if the HFF should have been subject to these rules, an exemption from these rules seems not to imply that any State resources have been transferred to the HFF. A transfer of State resources is, however, a necessary condition, in order to qualify a measure as State aid in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement ⁽¹⁾.

1.2. Distortion of competition and effect on trade between Contracting Parties

The granting of loans for financing purchases of residential accommodation is a financial service which, in the present market circumstances, is predominantly of a local character and normally does not involve any direct cross-border transactions. Distortion of competition arising from financial advantages accorded to the HFF operating such services seems therefore *prima facie* likely to have only limited direct trade effects. However, it cannot be excluded that the aid, which is involved in the HFF system, threatens to distort competition between banks in the European Economic Area, by making it more difficult for them to enter the Icelandic housing mortgage loan market. Such a potential effect on trade is sufficient for State aid to be caught by Article 61(1) of the EEA Agreement.

1.3. Conclusion

In light of the above, it is the Authority's preliminary conclusion that the HFF system involves State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. To enable the Authority to calculate the amount of potential State aid involved, it is necessary, in the course of this formal investigation procedure, to obtain up-dated figures concerning the HFF's financing mechanisms.

2. Notification requirement and Standstill obligation

Pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, 'the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid (...). The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision'.

The above notification requirement and standstill obligation concern 'new aid'. On the other hand, 'existing aid' can be granted until the Authority finds the aid in question to be incompatible with the functioning of the EEA Agreement.

The HFF system was not notified to the Authority. The HFF was established and entered into force on 1 January 1999, i.e. after the entry into force of the EEA Agreement, taking over all assets and obligations of its predecessor, the State Housing Agency. In this context, the Icelandic Government argued that the HFF system had to be classified as existing aid.

The Authority does not share this point of view. In deciding whether or not an aid scheme is to be regarded as 'new aid' or 'existing aid', the Authority examines the relevant legal provisions providing for the aid in question and in particular the entry into force of these provisions.

In such cases the Authority is not obliged to carry out an economic analysis of the measure in question as compared to aid schemes which were in place prior to the introduction of the new legal provisions. This view is confirmed by the ruling of the Court of Justice in *Namur-Les Assurances*. In that ruling the Court held that '[...] the emergence of new aid or the alteration of existing aid cannot be assessed according to the scale of the aid or, in particular, its amount in financial terms at any moment in the life of the undertaking if the aid is provided under earlier statutory provisions which remain unaltered. Whether aid may be classified as new aid or as alteration of existing aid must be determined by reference to the provisions providing for it' ⁽²⁾ (emphasis added).

The fact that the HFF system is the result of alterations to an old system, by merging different legal entities, and that a complete new law was adopted, which repealed the previous State Housing system, and which forms the legal basis of the HFF and the loan system, are sufficient grounds to classify the entire HFF system as 'new aid' within the meaning of Article 1(3) in Part I and Article 1(c) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Case C-379/98 *PreussenElektra AG v Schleswig* [2002] ECR I-2099.

⁽²⁾ Case C-44/93 *Namur-Les Assurances du Crédit SA* [1994] ECR I-3829, paragraph 28.

⁽³⁾ Furthermore, Article 4(1), first sentence, of the Authority's Decision No 195/04/COL of 14 July 2004 states that '[f]or the purposes of Article 1(c) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, an alteration to existing aid is any change, other than modifications of a purely formal or administrative nature which cannot affect the evaluation of the compatibility of the aid measure with the common market'.

Therefore, it is the Authority's preliminary conclusion that the HFF system, established in 1999, constitutes 'new aid', which, pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 of the Surveillance and Court Agreement, should have been notified to the Authority in advance ⁽¹⁾. Since the HFF system was not notified to the Authority, it is considered to constitute 'aid unlawful on procedural grounds', in accordance with Articles 1 (f) and 10 *et seq.* in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement ⁽²⁾. It should be recalled that any unlawful aid, which is finally not declared compatible with the functioning of the EEA Agreement, is subject to recovery, in accordance with Article 14 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. This issue will be further addressed below in section II.4. of this Decision.

3. Compatibility of the aid

The Authority cannot declare State aid compatible with the functioning of the EEA Agreement, if that aid would infringe other provisions of the EEA Agreement. SBV submitted in its initial complaint that the '*Housing Financing Fund is incompatible with the EEA Agreement, in particular the competition rules, the rules on State aid, free movement of services, capital and the freedom of establishment*'.

In relation to the competition rules, the free movement of services, capital and the freedom of establishment, the Authority assessed these allegations and restated in its annulled Decision that they were unfounded.

With regard to the alleged infringement of some of 'the four freedoms', the Authority found that it was the State aid which created the possible hindrances to the free movement of services, capital and establishment. The effect of these possible hindrances was indissolubly linked to the objective of the State aid. Therefore, the Authority concluded that the case should be assessed under the *lex specialis* of the State aid rules and that the rules on the 'four freedoms' should not be applicable ⁽³⁾.

This view was confirmed by the EFTA Court in this judgment of 7 April 2006, when it held that:

'With regard to the effects that the HFF general loans scheme may have on the free movement of services and capital and the right of establishment, the Court holds that any such effects would indeed seem inherent in the State-supportive elements of the HFF system and therefore are so indissolubly linked to the object of the aid that it is impossible to evaluate them separately (see to this effect Case 74/76 Iannelli & Volpi SpA v Ditta Paolo Meroni [1977] ECR 557, at paragraph 14).'' ⁽⁴⁾

With regard to the alleged infringement of the competition rules (the complainant alleged in particular an infringement of Articles 59(1) and 54 of the EEA Agreement), the Authority stated in the annulled Decision that SBV's complaint did not warrant the initiation of formal proceedings, since SBV did not substantiate that the HFF abused or will abuse its position as a consequence of the legislative framework by which it was governed.

In light of the above, it is the Authority's preliminary view that it sees no reasons why it should deviate from its original assessment on these points.

3.1. Article 61 paragraphs (2) or (3) of the EEA Agreement

The Icelandic Government argued, in the initial notification, that the derogation under Article 61(2)(a) of the EEA Agreement applies to the case at hand. The intervention of the State in the housing market through the HFF is, according to the Icelandic Government, based on particular social objectives and is limited in scope. The Icelandic Government submitted that the privilege accorded to the HFF, through the implicit State guarantee on the Bonds, does not in any way benefit the HFF, but only the recipients of funding from the HFF.

⁽¹⁾ The European Commission Decision No 2005/842/EC of 28 November 2005 on the application of Article 86(2) EC (which corresponds to Article 59(2) of the EEA Agreement) to State aid in the form of public service compensation granted to certain undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest (OJ L 312, 29.11.2005, page 67) lays down the conditions under which certain types of public service compensation constitutes State aid compatible with Article 86(2) EC and exempts compensation satisfying those conditions from the prior notification requirement. The Decision has not yet been incorporated into the EEA Agreement. Public service compensation which constitutes State aid and does not fall within the scope of Decision No 2005/842/EC will still be subject to the prior notification requirement, also after that Decision has been incorporated into the EEA Agreement. In any event, it should be noted that, with regard to house financing, Article 2(1)(b) of Commission Decision No 2005/842/EC only exempts public service compensation granted to social housing undertakings. Recital 16 of Commission Decision No 2005/842/EC further specifies that social housing undertakings should be understood as meaning '*... undertakings in charge of social housing providing housing for disadvantaged citizens or socially less advantaged groups, which due to solvability constraints are unable to obtain housing at market conditions...*'.

⁽²⁾ Since the Authority's Decision No 213/04/COL was annulled by the EFTA Court's judgment of 7 April 2006 in Case E-9/04, the aid granted under the HFF system remains unlawful aid.

⁽³⁾ With regard to the relationship between the State aid rules and the provisions of the 'four freedoms', see for example Case 74/76 *Iannelli & Volpi v Meroni* [1977] ECR 557.

⁽⁴⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 82.

Article 61(2)(a) of the EEA Agreement declares State aid compatible with the functioning of the EEA Agreement, if the aid has a social character and is granted to individual consumers, provided that such aid is granted without discrimination related to the origin of the products concerned.

In the Authority's preliminary view, this derogation is not applicable to the case at hand. The aid is granted to the HFF, which is considered to be an undertaking in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement (see above in section II.1), and not directly to individual consumers. Furthermore, consumers are bound to finance their housing by the HFF, in order to enjoy favourable conditions. Consumers are not free to benefit from State aid by their own choice of financial institution. Hence, the State aid is not granted without discrimination related to the origin, in this case, of the service concerned. Therefore, the aid is not neutral with respect to the operators in the market for house financing ⁽¹⁾.

With regard to the other derogations mentioned in Article 61, paragraphs (2) and (3), of the EEA Agreement, the Authority takes the preliminary view that none of them are relevant to the case at hand. For example, although it is one of the objectives of the HFF to ensure territorial cohesion, it is not its primary goal to serve as an instrument for regional development. The HFF system is based on the universality objective and grants housing finance under the same conditions throughout Iceland, regardless of the region.

3.2. Article 59(2) of the EEA Agreement

State aid may be declared compatible with the EEA Agreement under Article 59(2) of the EEA Agreement ⁽²⁾ if it is necessary to the operation of the services of general economic interest and does not affect the development of trade to such an extent as would be contrary to the interests of the Contracting Parties.

The following conditions must be satisfied in the present case, in order for Article 59(2) of the EEA Agreement to apply:

- The service in question must be a service of general economic interest and must be accurately defined by the State (see below in point 3.2.1).
- The undertaking in question must be entrusted by the State with the provision of such service (see below in point 3.2.1).
- The application of the rules of the EEA Agreement must obstruct the performance, in law and fact, of the particular tasks assigned to undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest (see below in point 3.2.2).
- The derogation must not affect the development of trade within the EEA to an extent that would be contrary to the interest of the Contracting Parties (see below in point 3.2.3).

In the context of assessing the HFF system under Article 59(2) of the EEA Agreement, the Authority will also apply Chapter 18C of the State Aid Guidelines. The purpose of Chapter 18C is to spell out the conditions under which State aid can be found compatible with the functioning of the EEA Agreement pursuant to Article 59(2) of the EEA Agreement.

As stated in point 24 of section 18C.5 of the State Aid Guidelines, Chapter 18C will apply as of the day of adoption by the Authority. The Authority adopted Chapter 18C on 20 December 2005. Furthermore, point 25 of section 18C.5 of the State Aid Guidelines states:

'The Authority will apply the provisions of these guidelines to all aid projects notified to it and will take a decision on those projects after adoption of the guidelines, even if the projects were notified prior to adoption. In case of non-notified aid, the Authority will apply:

- *The provisions of these guidelines if the aid was granted after the adoption of these guidelines;*
- *The provisions in force at the time the aid was granted, in all other cases'.*

Thus, the Authority will take Chapter 18C of the State Aid Guidelines into account in its future assessment ⁽³⁾.

⁽¹⁾ See similar Case E-4/97, cited above, paragraph 30.

⁽²⁾ Which corresponds to Article 86(2) EC.

⁽³⁾ Since the Authority's Decision No 213/04/COL was annulled by the EFTA Court's judgment of 7 April 2006 in Case E-9/04, the aid granted under the HFF system remains unlawful aid (see above section II.2).

3.2.1. *Definition of service of general economic interest and entrustment*

The concept of service in the general economic interest means, among other things, that the State assigns 'particular tasks' to an undertaking ⁽¹⁾. In order to qualify for classification as service of general economic interest, a service must have certain characteristics, the most important of which is that the service provided can not be provided in the same manner on the market and that the service should be clearly defined ⁽²⁾.

As an exception to the main rule in Article 59(1) of the EEA Agreement ⁽³⁾, the concept of 'services of general economic interest' must be interpreted restrictively ⁽⁴⁾ and applies only to activities of direct benefit to the public. Still, States remain free, in principle and where no common policy is established, to designate which services they consider to be of general economic interest and to organize these services as they see fit, subject to the rules of the EEA Agreement and the specific conditions laid down in Article 59(2) of the EEA Agreement ⁽⁵⁾. States may take account of objectives pertaining to their national policy when defining the service of general economic interest which they entrust to certain undertakings ⁽⁶⁾. Thus, the competence to define such services lies with the States, subject to scrutiny by the Authority. This scrutiny must essentially be conducted on a case-by-case basis.

In this assessment, the nature of the undertaking entrusted with the service is not of decisive importance, nor whether the undertaking is entrusted with exclusive rights, but rather the essence of the service deemed to be of general economic interest and the special characteristics of this interest that distinguish it from the general economic interest of other economic activities ⁽⁷⁾. In conducting such analysis the Authority has to consider the nature of the service, as well as the extent to which the same service is provided by the market on the same conditions, and in the case of a universal service, particularly, the State's legitimate objective to ensure continuity of service on acceptable conditions throughout its territory ⁽⁸⁾.

The annulled Decision

As mentioned above (in section I.3.2), the HFF granted, at the time the annulled Decision was adopted, loans in the form of general loans, additional loans and loans for rental housing. The annulled Decision accepted all three lending activities as services of general economic interest.

The relevant part of the annulled Decision reads as follows:

'In this respect, the so-called "Husbanken-case" is of importance, as it also concerned the relationship between Article 59(2) of the EEA Agreement and State aid to a public undertaking with a view to provide cheap housing loans [...]. In that case, the EFTA Court found that the services concerned were covered by Article 59(2) of the EEA Agreement, since the services concerned were specifically defined by Norway, limited to certain categories of houses and available to everyone on an equal basis. That the loans in the "Husbanken-case" were not restricted to people in weak financial situations could not, as had been argued by the applicant, lead to another result.

The Icelandic housing policy dates back more than 50 years and is based on the political goal to encourage private home ownership. To this end, public intervention in the Icelandic housing market has been aimed at making private housing affordable to a bigger proportion of the public. The HFF is the financing instrument whereby the Icelandic State pursues its public housing policy objectives. The Housing Act [...] entrusts the HFF with the management and implementation of the housing affairs and lays down in detail the tasks of the HFF, the objectives and the HFF's financing mechanisms. The Icelandic State uses the HFF to channel capital to the housing sector and to provide house financing on more advantageous terms than are available on the open Icelandic capital market. The HFF is obliged to provide house financing at affordable tariffs and on equal conditions, irrespective of the profitability of individual operations [...].

⁽¹⁾ See for example: Case 10/71 Muller [1971] ECR 723; Case 127/73 BRT v SABAM [1974] ECR 313; Case 7/82 GVL [1983] ECR 483; Case C-393/92 Almelo [1994] ECR I-1520; Case C-266/96 Corsica Ferries [1998] ECR I-3949.

⁽²⁾ Communication from the Commission — Services of General Interest in Europe (O) C 17, 19.1.2001, p. 7), see paragraph 14 (hereinafter referred to as 'Services of General Interest').

⁽³⁾ The main rule in Article 59(1) of the EEA Agreement states that in the case of public undertakings and undertakings to which EC Member States or EFTA States grant special or exclusive rights, the Contracting Parties shall ensure that there is neither enacted nor maintained in force any measure contrary to the rules contained in the EEA Agreement, in particular to those rules provided for in Articles 4 and 53 to 63.

⁽⁴⁾ See Case C-242/95 GT-Link A/S v De Danske Statsbaner [1997] ECR I-4449, paragraph 50; Case T-260/94 Air Inter [1997] ECR II-147, paragraph 135; Case C-159/94 Commission v France [1997] ECR I-5815, paragraph 53.

⁽⁵⁾ See in this context for example: Services of General Interest, cited above, paragraph 22; Case T-106/95 FFSA [1997] ECR II-229, paragraph 192. As stated by Advocate General Léger in his opinion in Case C-438/02 Åklagaren v Krister Hanner [2005] ECR I-4551, paragraph 139: '...it falls to the Member States to define the content of their services of general economic interest and, in so doing, they enjoy considerable leeway since the Court and the Commission will intervene only in order to penalise manifest errors of assessment'.

⁽⁶⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 67.

⁽⁷⁾ Case E-4/97, cited above, paragraph 47.

⁽⁸⁾ See in this context: Report of the European Commission to the Council of Ministers: Service of general economic interest in the banking sector (adopted by the Commission on 17.6.1998 and presented to the ECOFIN Council on 23.11.1998). Services of General Interest, cited above, paragraph 10.

The loan system is available to everyone on equal terms and applies to the entire territory of Iceland, including sparsely populated areas, where asset evaluations differ compared to more densely populated areas. Thus, the HFF provides a universal service throughout Iceland on equal conditions. No private credit institution would be in the position to offer mortgage secured loans on equal conditions throughout the entire territory of Iceland. Asset evaluations differ between the Reykjavik area and sparsely populated areas. Prices and securities in real estate differ depending on where the dwelling is located in Iceland. In the Authority's opinion, this aim to correct regional imbalances must be considered as a task of general economic interest in the sense of Article 59(2) of the EEA Agreement both for the so-called additional loans and for the general loans.

The HFF's loan system contains also certain social dimensions. This is of course especially so for the additional loans. However, as the HFF loans will continue to be subject to a lending cap in the form of a maximum amount available, also the general loans entail a social element. These loans aim at financing housing that corresponds to the price of average apartments in Iceland. The HFF's loans alone will not be sufficient to finance high priced property. The relative advantage to house owners, due to the cheap loans that the HFF can offer, is accordingly inversely proportionate to the amounts they wish to loan and thereby, also to the price of the house. In this respect, the Authority has no reason to contest the notified increase in lending terms, since this increase is necessary to, inter alia, take account of inflation in housing prices in recent years.

Additionally, the Icelandic Government has introduced a new provision to the effect that HFF's loans will be limited to two dwellings for each applicant. In exceptional circumstances, a loan for a third dwelling could be authorised, but it would be up to the Board of Directors to define the precise rules for such an exception.

In light of the above, the Authority concludes that the HFF is entrusted with services of general economic interest, given their social and universal dimension, distinguishable from the economic interest of other economic activities, within the meaning of Article 59(2) of the EEA Agreement.'

The EFTA Court's ruling

SBV's application to the EFTA Court, concerning doubts as to whether HFF loans could qualify as a service of general economic interest, was limited to the general loans scheme. The EFTA Court consequently limited its review on the general loans and did not address the other two loan schemes.

With regard to the question, whether the HFF general loans scheme could qualify as a service of general economic interest, the EFTA Court held:

'The tasks of the HFF are defined in the Housing Act and further laid down by Regulations and ministerial decisions. The HFF general loans system is intended to promote security and equal rights as regards housing in Iceland by providing loans on manageable terms to the general public throughout the territory of Iceland and thereby foster private home ownership. This goes beyond the normal economic interest of operators in the financial sector. A service with this objective may qualify as a service of general economic interest justifying State aid, provided that the service fulfils the requirements laid down in Article 59(2) EEA. In that respect, the presumptions or conditions under which the HFF system operates (cf. Case E-4/97 Husbanken II, at paragraph 48) will be addressed below.' (1)

When the EFTA Court later turned in its judgment to the presumptions or conditions under which the HFF system operates, it held:

'[...] it is necessary to address the question of whether the conditions under which the loans were granted did not go beyond what was necessary for HFF to perform the tasks entrusted to it. The Court recalls that the ultimate aim of the State's intervention in lending services through the general loans scheme is to foster private home ownership in Iceland through lending on "manageable terms". A service rendered with such an objective may, as has been stated above, be considered legitimate under Article 59(2) EEA. However, ESA has to make sure that public intervention does not, in reality, pursue other goals than those defined by Icelandic law or exceed what is necessary to achieve the defined goal.

In that regard, the Court notes that unlike the cost and size limitations practiced by the Norwegian Husbanken in Case E-4/97 Husbanken II, the HFF's relative and absolute lending caps do not limit the subsidised lending scheme to dwellings which fulfil certain criteria. They only limit the amount one may borrow from the HFF for any dwelling, regardless of the value or size of that dwelling. There is no limit as to how big or valuable a dwelling may be and still be eligible for a general loan under the HFF scheme; there are only limits to how much the HFF may grant as a general loan.

(1) Case E-9/04, cited above, paragraph 68.

Moreover, the HFF general loans scheme is not limited to the financing of one unit of residential housing for each borrower. This means that in principle the system may provide financing for houses or apartments build or purchased for investment purposes. In 2004, a general limit of two units was introduced. As the Government of Iceland has pointed out, there may be social policy reasons why certain persons need to own more than one unit. The provision of more than one loan to the same person has not, however, been made dependent on that person fulfilling any criteria relating to such reasons.

These features mean that in principle the HFF general loans scheme provides subsidised financing, up to a certain limit, for any house or apartment regardless of size and value, and also for construction or purchase of residential units for investment purposes. The scheme is not formally limited to assisting the average citizen in financing his or her own dwelling. Even if it may be so that few people have in fact exploited these features of the system, they raise questions under Article 59(2) EEA. The Court recalls in this context that the HFF scheme is intended to promote security and equal rights as regards housing by providing loans on manageable terms. Whether the above-mentioned features of the aid system at stake go beyond this is not clear. That warrants an in-depth assessment, with the opportunity for interested parties to comment. [...] ⁽¹⁾

Consequences for the Authority's assessment

In its initial assessment, the Authority placed emphasis on three elements, in order to qualify HFF general loans as services of general economic interest:

- First, the element of affordable house financing. In other words, the fact that the Icelandic State has used its more favourable credit rating to raise money at lower cost than the banks could have done, thereby fulfilling the obligation to provide residents in Iceland with affordable house financing on 'manageable terms'.
- Second, the element of territorial cohesion. The HFF general loans ensured territorial cohesion, because they provided affordable house financing on equal terms throughout the entire Icelandic territory. Commercial banks were not granting loans at affordable rates outside the Reykjavik area.
- Third, a social element. The Authority endorsed an underlying social motivation of HFF's general loans to support only 'average housing'.

With regard to the first element of affordable house financing, the Authority understands that the EFTA Court did not rule out *per se* that State intervention in lending services through general loans, which pursues the objective of fostering private home ownership through lending on 'manageable terms' may be considered legitimate under Article 59(2) of the EEA Agreement. In this respect, it is also important to note that the EFTA Court clarified in its judgment that the Contracting Parties enjoy a margin of discretion in deciding what 'manageable terms' should mean in relation to a housing financing scheme which qualifies as a service of general economic interest ⁽²⁾. In this respect, it is the Authority's preliminary view that until August 2004 commercial banks in Iceland have not offered house financing on 'manageable terms'. As confirmed in the judgment of 7 April 2006, SBV stated that its members were only from August 2004 onwards able to match the interest rate of HFF general loans ⁽³⁾. Concerning the element of affordable house financing, the Authority needs up-dated information on the development on the Icelandic mortgage market after the annulled Decision was taken, in order to assess to what extent commercial banks have offered mortgage secured loans on terms the Icelandic State would consider as manageable.

With regard to the second element of territorial cohesion, it is the Authority's preliminary conclusion that this element is an important factor to assess whether the HFF general loans system can qualify as a service of general economic interest. It is the Authority's opinion that SBV has not submitted any tangible evidence during the EFTA Court proceedings, which demonstrated that the commercial banks have offered and actually granted loans on 'manageable terms' outside the Reykjavik area during the period between 1999 and August 2004. Furthermore, in the Authority's view, SBV has submitted so far no evidence which showed that commercial banks have offered and granted loans on 'manageable terms' outside the Reykjavik area after August 2004.

Finally, with regard to the social element, the EFTA Court raised concerns whether the current conditions ensure that the general loans are formally limited to assisting the 'average citizen in financing his or her own dwelling'. The EFTA Court criticized that the current features imply that in principle the HFF general loans scheme provides subsidised financing, up to a certain limit, for any house or apartment regardless of size and value, and also for construction or purchase of residential units for investment purposes. In light of the EFTA Court's conclusions on this point, doubts are raised whether the conditions for the lending services through general loans pursue a sufficiently restricted social objective.

⁽¹⁾ Case E-9/04, cited above, paragraphs 76 to 79.

⁽²⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 71. See in this context also below section II.3.2.2 of this decision.

⁽³⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 74.

Additional Loans and Loans for rental housing

With regard to additional loans, the Authority takes the preliminary view that these loans could be declared as services of general economic interests. Additional loans were granted to individuals with low income and limited assets for the construction or purchase of their own residential housing. Finally, concerning loans for rental housing to municipalities, associations and companies for the construction or purchase of residential housing to be rented out, the Authority takes the preliminary view that these loans might be qualified as services of general economic interests, if they pursue a sufficiently restricted social objective, in line with the concerns raised above, or if the private market is not providing for such kind of loans. To arrive at a final conclusion on these points the Authority would need up-dated information.

Section 18C.2.3 of the State Aid Guidelines

With regard to unlawfully granted State aid under the HFF system after the 20th of December 2005 (see above sections II.2 and II.3.2 of this Decision), it should be recalled that point 11 in section 18C.2.3 of the State Aid Guidelines requires that the responsibility for operation of the service of general economic interest must be entrusted to the undertaking concerned by way of one or more official acts, the form of which may be determined by each EFTA State. The act or acts must specify, in particular:

- the precise nature and the duration of the public service obligations;
- the undertaking(s) and territory concerned;
- the nature of any exclusive or special rights assigned to the undertaking;
- the parameters for calculating, controlling and reviewing the compensation;
- the arrangements for avoiding and repaying any overcompensation.

In the Authority's preliminary view, it is doubtful whether the HFF system complies with all of the above mentioned conditions, in particular with regard to the duration of the public service obligation and arrangements for avoiding and repaying any overcompensation.

3.2.2. **Obstruction of the performance of the particular tasks**

Article 59(2) of the EEA Agreement states that the rules of the EEA Agreement (here the State aid rules) apply as long as this does not obstruct, in law and fact, the fulfilment of the task of general economic interest entrusted to the given undertaking. In other words, the derogation contained in Article 59(2) of the EEA Agreement is only applicable to the extent that it is necessary so that the undertaking in question can fulfil the task of general interest which has been conferred on it ⁽¹⁾. This requirement of necessity is simply an expression of the principle of proportionality.

It is incumbent upon the State, which invokes Article 59(2) of the EEA Agreement, to demonstrate that this condition is met. Thus, the State must set out in detail the reasons for which, in the event of elimination of the measures, the performance of the tasks of general economic interest under economically acceptable conditions would, in its view, be jeopardized ⁽²⁾. However, that burden of proof cannot be so extensive as to require the EEA State to go even further and prove, positively, that no other conceivable measure could enable those tasks to be performed under the same conditions ⁽³⁾.

The annulled Decision

On these points, the annulled Decision stated:

In the Authority's view, the HFF would not be able to perform the same level of services of general economic interest, described above, without any State support. However, the above mentioned proportionality test also requires that the State support for the obligation to render a service of general economic interest must be based on the costs of such specific service. Therefore, in the following it will be assessed whether the HFF's costs to render the service of general economic interest are overcompensated and whether the State support is limited to what is necessary for the HFF to perform the specific service in question.

⁽¹⁾ See Case C-41/90, cited above, paragraph 24; and Case C-242/95, cited above, paragraph 54.

⁽²⁾ It is not necessary that the survival of the undertaking itself be threatened. See Case C-157/94 *Commission v The Netherlands* [1997] ECR I-5699, paragraph 43.

⁽³⁾ See Case C-159/94 *Commission v France* [1997] ECR I-5815, paragraphs 94 to 107. Case E-4/97, cited above, paragraph 62.

As stated above, the implicit State guarantee, the exemptions from taxes, the abstention from paying any dividends and the interest support imply that the HFF receives State aid in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. On the other hand, the costs for the HFF can be said to be the interest support the final consumers get as a result of the HFF's lending activities. To the extent the HFF is able to be funded at lower costs than competing financial institutions, a benefit may be said to accrue to the HFF. Correspondingly, to the extent it is obliged to lend at lower rates than competing institutions, costs may be said to be incurred. In other words, as long as the HFF's is forced to lend at rates lower than market rates, it is forced to abstain from revenue.

While the HFF can raise money cheaply because of the State guarantee, it is not free to set interest rates to the public. Until the end of June 2004 it could only charge an interest rate on its loans that was 0,35 percentage points higher than its funding rate. As tables 2 and 3 above show, this margin was clearly lower than margins charged by other financial institutions. This means that low funding costs obtained by the HFF due to the State guarantee were transferred to the final consumers.

The charge of 0,35 percentage points was supposed to cover current operational costs of the HFF, provisions for losses on loans and to provide for a certain return on equity such that the HFF sustains its activity without drawing on direct State grants. Back in 1993 the margin was fixed at 0,25 percentage points. However, it turned out that this margin was a too small to cover losses on loans. Therefore, the margin was increased to 0,35 percentage points in 1994. A new review was undertaken in 1997. It was then concluded that the 0,35 % margin would be sufficient. Looking at developments for the years from 1999 to 2002, as shown in table 1 above, it also appears that this mark-up was appropriate to cover just operating expenditures, loss provisions and to yield a certain rather modest net profit, such that equity was kept rather stable in relation to total assets. Against this background the Authority concludes that the mark-up of 0,35 percentage points was and still is appropriate to just cover these different provisions.

The changes in the lending system as of 1 July 2004 have, introduced a new cost element that needs to be assessed. As of that date, the interest margin has been increased by 25 basis points. This increase stems from the fact that the previous bond swap system has been abolished and that direct cash lending has been introduced. As the Icelandic Government has pointed out, this implies that the HFF takes on new risks related to interest rate developments. Mortgage holders will, as before, have the possibility of prepayment of loans at par while the HFF cannot redeem its obligations in the same manner. Before 1 July 2004 HFF had the possibility to prepay its funding at par. The new situation creates new risks for HFF as developments in interest rates are uncertain. A fall in interest rates will normally increase prepayments while HFF does not have an identical means of adjusting its funding.

The value, or the cost, related to this new risk is naturally uncertain. The financial consultant estimated it to be in the range of 15 to 35 basis points. The Financial Supervisory Authority and the State Guarantee Fund have called for caution when fixing the additional mark-up to cover the risk. Under these circumstances, and also taking into account the new provisions on solvency ratio according to the Rules of the Financial Supervisory Authority, the Authority can accept that the increase in the interest rate margin for HFF with 0,25 percentage points is what is necessary to cover the costs of the new risks HFF is facing.

The Authority also takes note of the statement from the Icelandic Government that HFF's interest margin shall be reviewed regularly on the basis of HFF's performance and the risks it is facing at any given time. The Icelandic Government has also stated that building up funds inside HFF beyond what is required to maintain the solvency rate of 5 % is not the policy of the Government and would run counter to the expressed policy of enabling the borrowers to gain directly from the operation of the housing lending system.

According to the Icelandic Government, a common dividend requirement for Icelandic banks is some 15 % on equity. If the HFF were to be subject to a similar dividend policy and also subject to normal taxation, the interest mark-up would need to be increased correspondingly as the current margin would not provide for any means to cover such obligations. The Icelandic Government has estimated what the necessary interest mark-up would be in such a case, taking into account an 8 % capital adequacy ratio — instead of the current 5 % — and concluded that the mark-up would increase by 65 to 80 basis points above the current level. To the extent that the HFF were subject to the same taxation and dividend requirements as commercial banks, borrowing costs would increase for the ultimate borrowers, corresponding to what the State would charge in the form of taxes and dividends. When the Icelandic Government abstains from taxes and dividends in relation to the HFF, it is just to keep interest rates for house buyers low such that the Government is able to offer the service of general economic interest, namely to provide the Icelandic population with affordable housing.

As far as direct interest support is concerned, the HFF is obliged in certain conditions to grant interest support to low income families. To some extent such support has been granted by drawing on the Fund's own equity. In other instances the HFF has received direct contributions from the State. These contributions have been transferred directly to the beneficiaries and have not left the HFF with any extra financial means.

In light of the above and as demonstrated by the Icelandic Government, the mark-up of 0,35 percentage points applicable until 30 June 2004 and the mark-up of 0,60 percentage points thereafter can be justified as an appropriate margin to cover the expenses of running the HFF. In other words, it is reasonable to assume that the benefit of the HFF's low borrowing rate is fully transferred to the final consumers. The Authority has not detected any overcompensation to the HFF. The benefits it receives are passed on to the final consumers.

In conclusion, the Authority is of the view that the HFF's costs to render the service of general economic interest are not overcompensated and that the State support is limited to what is necessary for the HFF to perform the specific service in question'.

The EFTA Court ruling

With regard to possible doubts as to the proportionality assessment of HFF's general loans, the EFTA Court held:

'[...] This must include an assessment of whether the subsidised HFF general loans scheme is a suitable means of attaining its objective. There is no reason why a service which is not suitable to meet its aim should benefit from a derogation from the EEA rules. Furthermore, this also calls for an analysis of whether the HFF, or a different provider, could have provided loans at the same "manageable terms" as the HFF provided at the relevant time without, or with less State aid.

Firstly, with regard to suitability, the Applicant has claimed that the low interest rate on HFF general loans has led to a general increase in prices for houses and apartments which neutralises the effects of the low interest rates, since purchasers need to borrow more money in order to buy a certain house or apartment than they would have had to with lower prices.

The Court does not find it doubtful that the low interest rate on HFF general loans did not lead to price increases which completely neutralised the effect of the low interest rate. With respect to any lesser effect on housing prices, regard must be had to the margin of discretion which the Contracting Parties must enjoy in deciding what "manageable terms" should mean in relation to a housing financing scheme which qualifies as a service of general economic interest. As a consequence, the Contracting Parties must also enjoy a margin of discretion in deciding what constitutes a sufficient effect of the low interest rates on the real burden on borrowers' economy. In the end, it is this burden that borrowers have to be able to manage. For that reason, as long as it is not established that the effect of the low interest rate on HFF general loans is completely neutralised by an increase in housing prices, the HFF general loan scheme must be considered suitable to meet its aim.

Secondly, as to the question of whether there were doubts that neither the HFF, nor a different provider, could have provided loans at the same "manageable terms" at the relevant time without, or with less, State aid, the Court recalls that the interest rates charged by the HFF for its general loans are calculated on the basis of its funding costs, with an added margin set by the Minister of Social Affairs. This margin was set at 0,6 percentage points from 1 July 2004, up from 0,35 percentage points. The funding costs consist mainly in the interest paid on bonds issued by the HFF. In this context, the HFF benefits from the State guarantee which follows from the State's unlimited liability for the HFF's debts as its owner.

The Court does not find it doubtful that the State aid provided to the HFF system did not go beyond what was necessary in the case at hand to allow the HFF to cover expected losses and operate the general loans system under economically acceptable conditions (see, for comparison, Case C-157/94, *Commission v Netherlands* [1997] ECR I-5699, at paragraphs 52 and 53). This does not mean, however, that the general loans system as operated by the HFF is necessarily compatible with the EEA Agreement.

With regard to the ability of any other provider to supply the same service as the HFF, but without State support, the Court recalls that Contracting Parties must be allowed a margin of discretion with regard to what exactly should be considered affordable terms in relation to such schemes. In this regard, a Contracting Party cannot be bound to what other Contracting Parties, in leaving this kind of housing financing completely to the market, implicitly consider acceptable. The Court does not find that it has been demonstrated that doubts existed as to whether the regular banks did match the HFF interest rate level on comparable loans in any part of Iceland prior to the annulled Decision, or would have been able to do so without State support. Indeed, the Applicant has stated that it was only from August 2004 onwards that the banks were able to match the interest rate of HFF general loans.

Neither does the Court find that it has been demonstrated that doubts existed as to whether an alternative model for State-supported housing financing through the banks, the so-called "whole-sale alternative", would enable the banks to provide the same loans as the HFF were providing at the relevant time without this support constituting State aid, or with less State aid and without the risk of cross-subsidisation.' (1)

(1) Case E-9/04, cited above, paragraphs 69 to 75.

Consequences for the Authority's assessment

The Court endorsed the Authority's initial assessment that there were no doubts that the commercial banks did not match the HFF interest rate level on comparable loans in any part of Iceland prior to the annulled Decision, or would have been able to do so without State support. SBV itself stated that it was only from August 2004 onwards that commercial banks were able to match the interest rate of HFF general loans. With regard to the developments on the Icelandic mortgage market after the annulled Decision was taken, the Authority would require up-dated information, in order to assess to what extent commercial banks have offered loans on terms that the Icelandic State would consider 'manageable'.

Should the Authority's assessment reveal that commercial banks have offered loans in the Reykjavik area since August 2004 on terms that the Icelandic State would consider 'manageable', concerns could be raised as to what extent the HFF needs to offer general loans within the Reykjavik area, in order to enable the HFF to grant general loans outside the Reykjavik area.

With regard to alternative models to the HFF system, it is the Authority's preliminary view that the presented models do not seem to be less distortive to competition.

Sections 18C.2.4 and 18C.3 of the State Aid Guidelines

With regard to unlawfully granted State aid under the HFF system after the 20th of December 2005 (see above sections II.2 and II.3.2 of this Decision), it should be recalled that point 18 in section 18C.2.4 of the State Aid Guidelines states that '*[w]hen a company carries out activities falling both inside and outside the scope of the service of general economic interest, the internal accounts must show separately the costs and receipts associated with the service of general economic interest and those associated with other services, as well as the parameters for allocating costs and revenues*'.

Furthermore, point 19 in section 18C.3 of the State Aid Guidelines states that '*... EFTA States must check regularly, or arrange for checks to be made, to ensure that there has been no over-compensation*'.

Without prejudice to the Authority's final Decision in the present case, for any HFF services which might fall outside the scope of services of general interest, the HFF would be required to comply with the above mentioned accounting requirements.

3.2.3. *Development of trade and the interest of the Contracting Parties*

Article 59(2) of the EEA Agreement further involves an assessment of whether the specific service in question affects the development of trade to an extent contrary to the interests of the Contracting Parties ⁽¹⁾. The Authority is charged with striking a balance between the right of Iceland to invoke the derogation and the interest of the Contracting Parties to avoid distortions of competition and restrictions to the 'four freedoms' ⁽²⁾.

This entails that it must be established that the performance of the service of general economic interest does not affect competition and unity of the market established by the EEA Agreement in a disproportionate manner. It is, however, not required that the measures adopted be the least restrictive possible ⁽³⁾. Rather, the test is of a negative nature: it examines whether the measure adopted is not disproportionate ⁽⁴⁾. This 'negative test' has once more been confirmed by the EFTA Court in its ruling of 7 April 2006 ⁽⁵⁾. A reasonable relationship between the aim and the means employed is satisfactory ⁽⁶⁾. Thus, the Authority does not have competence to strike down a measure that otherwise fulfils Article 59(2) of the EEA Agreement simply because the measure might, in some minor aspects and details, go further than what is strictly necessary to fulfil the aims behind it. It is for the States to define their policies and organize general interest services, leaving the Authority no power to take a position on the organization and scale of the service or the expediency of the political choice made. Even if it were successfully shown that the scheme in question were not an optimally efficient one, this alone would not lead to the conclusion that the distortive effects are necessarily disproportionate to the goals assigned.

⁽¹⁾ In this context, it is interesting to note the opinion of Advocate General Léger in Case C-438/02, cited above, paragraph 143: 'Finally, the last condition in Article 86(2) EC requires that "[t]he development of trade must not be affected to such an extent as would be contrary to the interest of the Community". Even though the Court has not yet ruled on the meaning of that requirement, certain Advocates General have already adopted a position on the issue. In their view, effect on the development of intra-Community trade within the meaning of Article 86(2) EC, unlike the classic definition of the concept of "measures having an effect equivalent to a quantitative restriction", calls for proof that the measure in issue has in fact had a substantial effect on intra-Community trade. That assessment does seem to me to be supported by the wording of Article 86(2) EC.'

⁽²⁾ See similar Case E-4/97, cited above, paragraph 70.

⁽³⁾ See for example: Case C-159/94, cited above; Case C-158/94 *Commission v Italy* [1997] ECR I-5789; Case C-157/94, cited above; Case E-9/04, cited above, paragraph 80.

⁽⁴⁾ Case E-4/97, cited above, paragraph 62.

⁽⁵⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 80.

The Authority's annulled Decision

On this point, the Authority concluded in its annulled Decision:

'The EEA Agreement establishes inter alia the general principles, both applicable to financial services, of the right of establishment for nationals of the EEA States and their freedom to provide services within the territory of the Contracting Parties. However, the secondary legislation which, under the EC Treaty and the EEA Agreement, has been adopted to make these basic provisions effective, does not extend to specialised housing finance institutions like the HFF⁽¹⁾. Consequently, such institutions are at present not able to benefit from the principles of mutual recognition and home country control contained in the banking legislation of the EEA Agreement. Therefore, due to different national credit rules and practices and the absence of effective harmonisation or mutual recognition at EEA level for such institutions, there continue to be considerable obstacles to effective cross-border operations in this area.

In most developed countries, including most parties to the EEA Agreement, Governments, both at central and local level, intervene in housing and housing finance markets. This intervention takes different forms from one State to another, depending, inter alia, on certain realities in the housing markets, in particular the pattern of housing tenure, and the objectives of the housing policy of the Governments concerned. There is, for instance, likely to be a relationship between the extent to which private individuals' home ownership is an objective of public housing policy and the scope of intervention by the Government concerned in housing finance; a Government that sees it as an important objective to its housing policy that as many households as possible own their own dwelling, like in Iceland, is likely to want to support the financing of such investments on a broad scale.

As already stated above, the Authority considers long-term house financing for residential accommodation to be the relevant market for the assessment in the present case.

As submitted by the Icelandic Government, the Icelandic market for mortgage loans is largely divided between three main actors. These are the HFF, the pension funds and other private credit institutions. The HFF had, in 2002, a market share of approximately 78 % of that market. The market share of pension funds was, in 2002, approximately 17 %. The remaining 5 % was taken by private credit institutions. The Icelandic Government submitted figures showing that the HFF had, in 2002, a total amount of ISK 382 billion in mortgage loans, compared to ISK 84 billion of the pension funds and ISK 27 billion of private banks⁽²⁾.

The granting of loans for financing purchases of residential accommodation is a financial service which, in the present market conditions, is predominantly of a local character and normally does not involve any direct cross-border transactions. Distortion of competition arising from financial advantages accorded to the HFF operating such services are therefore prima facie likely to have only limited direct trade effects.

The HFF is not entitled to grant any loans for the financing of dwellings outside Iceland. The HFF's activities are, as laid down in the Housing Act, targeted exclusively towards promoting Icelandic housing policy.

Today no foreign banks are granting cross-border mortgage loans in ISK to Icelandic households. Furthermore, there are currently no foreign financial institutions or representative offices of foreign financial institutions in Iceland. The Icelandic economy is very limited in size. The limited number and small size of transactions in trade in the foreign exchange markets of the ISK warrants only limited interest from foreign banks. The special geography and the scattered population outside the Reykjavik area further reduces the foreign interest for lending to the Icelandic housing market. That foreign banks do not even operate representative offices in Iceland underpins the lack of interest in the Icelandic financial market. In the absence of any "flourishing" financial activities of foreign banks on the Icelandic market outside the particular market for long term housing loans, it can therefore hardly be argued that it is the State aid to the HFF which prevents foreign banks from entering the Icelandic financial market.

In the light of the above, given the limited size of the Icelandic housing market, with its special geographic and demographic features, the Authority is of the opinion that the HFF's financing mechanism does not affect the development of trade to an extent contrary to the interests of the Contracting Parties.'

The EFTA Court's ruling

With regard to the assessment of whether HFF general loans did not affect the development of trade contrary to the interest of the Contracting Parties, the EFTA Court held:

'As part of the assessment of whether the scheme did not affect the development of trade to such an extent as would be contrary to the interest of the Contracting Parties, the relevant market must be defined. ESA considered "long-term house financing for residential accommodation" to be the relevant product market (see section II point 3.2.3 of the annulled Decision). It is not obvious to the Court that the assessment should be limited in scope in

⁽¹⁾ See similar Case E-4/97, cited above, paragraph 63.

⁽²⁾ Sources: The Central Bank of Iceland and the HFF.

this way, excluding the possible effects of the aid granted to the HFF on other parts of the EEA internal market, in particular the financial markets. For that reason, the definition of the relevant market in this particular case is also an issue which interested parties ought to be able to comment upon in a formal investigation procedure. The further assessment of the consequences of the HFF general loan system on the development of trade will depend to a considerable extent on the definition of the relevant market which the formal investigation procedure will lead to.' ⁽¹⁾

Consequences for the Authority's assessment

In light of the EFTA Court's conclusions on this point, the Authority would require for its further assessment information as to what extent the aid granted to the HFF could affect other parts of the EEA internal market, in particular other financial markets, such as, for example, the private lending market.

3.3. Conclusion

Doubts are raised, in light of the EFTA Court's ruling of 7 April 2006, whether the HFF system, partly or in its entirety, can be declared compatible with the State aid rules, according to Article 59(2) of the EEA Agreement.

4. Recovery

According to Article 14(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, '[w]here negative decisions are taken in cases of unlawful aid, the EFTA Surveillance Authority shall decide that the EFTA State concerned shall take all necessary measures to recover the aid from the beneficiary (hereinafter referred to as a "recovery decision"). The EFTA Surveillance Authority shall not require recovery of the aid if this would be contrary to a general principle of EEA law'.

In other words, any unlawful aid which cannot be declared compatible with the State aid rules will be subject to recovery. In case of recovery, it is the Authority's preliminary view that, in the case at hand, no legitimate expectations could be invoked, which would preclude the recovery.

According to settled case-law, '[...] undertakings to which an aid has been granted may not, in principle, entertain a legitimate expectation that the aid is lawful unless it has been granted in compliance with the procedure laid down in that article. A diligent businessman should normally be able to determine whether that procedure has been followed' ⁽²⁾.

However, a recipient of illegally granted aid is not precluded from relying on exceptional circumstances on the basis of which it had legitimately assumed the aid to be lawful and thus declining to refund that aid ⁽³⁾. Because the aid at stake was not notified in advance, it is necessary to examine whether the Authority's favourable Decision No 213/04/COL, which approved the HFF system, is to be regarded as an 'exceptional circumstance' within the meaning of the case-law referred to. Such an assessment must be made in the light of the purpose of the protection of legitimate expectations.

In the Authority's view, the judicial review by the Community Courts or the EFTA Court of decisions concerning State aid cannot be regarded as an exceptional and unforeseeable event, forming as it does an integral and essential part of the system established by the EC Treaty and the corresponding provisions in the EEA Agreement and the Surveillance and Court Agreement for that purpose. A diligent businessman should be well aware of the fact that a decision, to the effect that a State measure is declared compatible, is, within the time-limit of two months referred to in Article 230 EC and Article 36 of the Surveillance and Court Agreement, liable to be challenged before the Community Courts or the EFTA Court.

The Court of Justice itself has, moreover, and indeed recently, stated that '[...] in view of the mandatory nature of the supervision of State aid by the Commission under Article 88 EC, undertakings to which aid has been granted cannot, in principle, entertain a legitimate expectation that the aid is lawful unless it has been granted by the procedure laid down in that article [...] It follows that so long as the Commission has not taken a decision approving aid and so long as the period for bringing an action against such a decision has not expired, the recipient cannot be sure as to the lawfulness of the proposed aid which alone is capable of giving rise to a legitimate expectation on his part' ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 81.

⁽²⁾ Case C-5/89 *Commission v Germany* [1990] ECR I-3437, paragraph 14; Case C-169/95 *Spain v Commission* [1997] ECR I-135, paragraph 51.

⁽³⁾ Case C-5/89, cited above, paragraph 16.

⁽⁴⁾ Case C-91/01 *Italy v Commission* [2004] ECR I-4355, paragraphs 65 and 66.

Subsequently, to the same effect, in *Spain v Commission*, the Court made it clear that '[t]he fact that the Commission initially decided not to raise any objections to the aid in issue cannot be regarded as capable of having caused the recipient undertaking to entertain any legitimate expectation since that decision was challenged in due time before the Court, which annulled it. However regrettable it may be, the Commission's error cannot erase the consequences of the unlawful conduct of the Kingdom of Spain' ⁽¹⁾.

Any argument to the contrary would render ineffective the review conducted by the Community judicature and the EFTA Court of the legality of a positive State aid decisions. If it were to be concluded that such a decision automatically gives rise to legitimate expectations on the part of the recipients, competitors of those recipients or other third parties harmed by the decision would have no interest in attacking the vitiated measure. That is because any annulment of a positive State aid decision would ultimately become a 'pyrrhic victory', since the negative effects of the decision could never be eliminated ⁽²⁾.

The Authority, therefore, preliminarily considers that the adoption of a favourable decision by the Authority regarding aid cannot in itself be regarded as an event which causes the recipient of that aid to entertain legitimate expectations as to its lawfulness.

5. Conclusion

It is the Authority's preliminary conclusion that the HFF system constitutes unlawful aid on procedural grounds. Doubts are raised whether the HFF system, either partly or in its entirety, can be declared compatible with the State aid rules, according to Article 59(2) of the EEA Agreement. Any unlawful aid which ultimately will be declared incompatible with the State aid rules will be subject to recovery.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

1. The Authority has decided to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to the Icelandic Housing Financing Fund.
2. The Icelandic Government is requested, pursuant to Article 6 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit its comments on the opening of the formal investigation procedure within two month from the notification of this Decision and to provide all such information as may help to assess the aid measure.
3. Other EFTA States, EC Member States, and interested parties shall be informed by the publishing of this Decision in its authentic language version, accompanied by a meaningful summary in languages other than the authentic language version, in the EEA Section of the *Official Journal of the European Union* and the EEA Supplement thereto, inviting them to submit comments within one month from the date of publication.
4. This Decision is addressed to the Republic of Iceland.
5. This Decision is authentic in the English language.

Done at Brussels, 21 June 2006

For the EFTA Surveillance Authority

B. T. GRYDELAND
President

K. JAEGER
College Member

⁽¹⁾ Case C-169/95 *Spain v Commission* [1997] ECR I-135, paragraph 53.

⁽²⁾ See in this context: Opinion of Advocate General Tizzano delivered on 9 February 2006 in Joined Cases C-442/03 P and C-471/03 P *P&O European Ferries (Vizcaya) SA and Diputacion Foral de Vizcaya v Commission* (not yet reported), paragraphs 146 to 158.

Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 1 ust. 2 część I protokołu 3 do Porozumienia o nadzorze i trybunale w sprawie rekompensaty za wzrost składek ubezpieczenia społecznego przyznanej na rzecz spółek „Hurtigruten” (sprawa nr 56343)

(2006/C 314/14)

Na mocy decyzji 215/06/COL z dnia 5 lipca 2006 r., zamieszczonej w języku oryginału na stronach następujących po niniejszym streszczeniu, Urząd Nadzoru EFTA rozpoczął postępowanie zgodnie z art. 1 ust. 2 część I protokołu 3 do Porozumienia pomiędzy Państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości (Porozumienia o nadzorze i trybunale). Rząd Norwegii został poinformowany — otrzymał egzemplarz wymienionej decyzji.

Urząd Nadzoru EFTA wzywa niniejszym państwa EFTA, państwa członkowskie UE i zainteresowane strony do zgłaszania uwag w sprawie omawianego środka w ciągu jednego miesiąca od publikacji niniejszego zawiadomienia na poniższy adres Urzędu Nadzoru EFTA w Brukseli:

EFTA Surveillance Authority
35, rue Belliard/Belliardstraat 35
B-1040 Bruksela

Wymienione uwagi zostaną przekazane rządowi Norwegii. Zainteresowane strony zgłaszające uwagi mogą wystąpić z odpowiednio umotywowanym pisemnym wnioskiem o objęcie ich tożsamości klauzulą poufności.

STRESZCZENIE

Dnia 2 sierpnia 2004 r. Urząd Nadzoru EFTA (zwany dalej „Urzędem”) wystosował do władz norweskich wnioski o udzielenie informacji dotyczących przyszłej płatności na rzecz spółek Ofotens og Vesteraalens Dampskibsselskap ASA i Troms Fylkes Dampskibsselskap ASA (zwanych dalej: „spółkami Hurtigruten”).

Dnia 2 lipca 2006 r. po obszernej wymianie korespondencji między Urzędem i władzami norweskimi, Urząd zdecydował o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w odniesieniu do płatności na rzecz spółek Huritgruten.

Spółki Hurtigruten prowadzą działalność usługową w zakresie transportu morskiego, na którą składa się transport osób i towarów wzdłuż wybrzeża na odcinku Bergen — Kirkenes. Od dnia 1 stycznia 2002 r. do 31 grudnia 2004 r. usługi te były świadczone na mocy porozumienia pomiędzy władzami norweskimi a spółkami Hurtigruten, dotyczącego świadczenia w zakresie transportu morskiego wzdłuż wybrzeża Norwegii. „Porozumienie Huritgruten” zostało zgłoszone Urzędowi przez władze norweskie w lipcu 2000 r., a następnie zatwierdzone przez Urząd dnia 19 grudnia 2001 r. Usługi świadczone przez spółki Hurtigruten są częściowo ekonomicznie opłacalne, zwłaszcza w sezonie letnim, natomiast zazwyczaj nie są opłacalne w sezonie zimowym. Urząd w swojej decyzji z 2001 r. uznał, że rekompensata w ramach Porozumienia Hurtigruten może zostać zatwierdzona na mocy art. 59 ust.2 Porozumienia EOG, ponieważ usługi nią objęte uznane zostały za usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym.

Sekcja 10 Porozumienia Hurtigruten zawiera klauzulę, zgodnie z którą obie jego strony mogą zażądać wszczęcia procedury renegocjacji w przypadku, gdy w warunkach Porozumienia zajdą istotne zmiany. Tak jak zakładano, Porozumienie Hurtigruten wygasło dnia 31 grudnia 2004 r., a nowe porozumienie ze spółkami weszło w życie dnia 1 stycznia 2005 r., w następstwie przetargu z czerwca 2004 r.

Obecna spawa dotyczy płatności na rzecz spółek Hurtigruten określonej w poz. 70, rozdział 1330 (*Særskilte transporttiltak*) norweskiego budżetu państwowego na rok 2004, w ramach której spółki Hurtigruten otrzymałyby do 8,5 mln NOK (około 1,1 mln. EUR) w ramach rekompensaty za koszty związane ze zmianami w norweskim systemie zróżnicowanych składek na ubezpieczenie społeczne. Przyznanie pomocy nie zostało zgłoszone Urzędowi. Wypłata rekompensaty przyznanej spółkom Hurtigruten miała na celu całkowite pokrycie wzrostu kosztów ubezpieczenia społecznego, bez względu na różnicę pomiędzy częścią kosztów ubezpieczenia społecznego ponoszoną w związku z komercyjną działalnością spółek, a tą ponoszoną w związku z działalnością, którą można uznać za świadczenie usług publicznych w rozumieniu art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG.

Zgodnie z orzecznictwem spełnione zostać muszą cztery warunki, tak aby art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG mógł zostać zastosowany. Po pierwsze, musi istnieć akt nałożenia zobowiązania, w którym państwo nakłada odpowiedzialność za wykonywanie pewnych zadań przedsiębiorstwu. Po drugie, nałożenie zobowiązań musi dotyczyć usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym. Po trzecie, odstępstwo musi być konieczne do wykonywania powierzonych zadań i proporcjonalne do tego celu (warunek zwany dalej „wymogiem konieczności”). Nie może dojść do zakłócenia rozwoju handlu w stopniu pozostającym w sprzeczności z interesami Umawiających się Stron.

Na podstawie dostępnych informacji Urząd wyraża wątpliwość, czy pomoc przyznana spółkom Hurtigruten jest zgodna z art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG. Szczególnie wątpliwe jest, czy pomoc spełnia wymóg konieczności przytoczony powyżej, ponieważ zwiększona pomoc na rzecz spółek Hurtigruten z 2004 r. została przyznana również w odniesieniu do działalności komercyjnej spółek Hurtigruten. Rekompensata została przyznana bez różnicy zarówno w odniesieniu do części kosztów ubezpieczenia społecznego ponoszonej w związku z komercyjną działalnością spółek, jak i tą ponoszoną w związku z działalnością, którą można uznać za służbę publiczną w rozumieniu art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG.

Ponadto Urząd wyraża wątpliwość, czy pomoc przyznana na rzecz spółek Hurtigruten powinna być uznana za istniejącą pomoc na podstawie sekcji 10 Porozumienia Hurtigruten. Sekcja 10 Porozumienia jedynie dopuszcza *możliwość* wprowadzenia zmian do kontraktu ze względu na niedające się przewidzieć istotne zmiany okoliczności. Nie zaleca ona automatycznego zwiększenia rekompensaty na rzecz spółek Hurtigruten w przypadku wzrostu kosztów, a jedynie dopuszcza *możliwość* wszczęcia przez obie strony Porozumienia Hurtigruten procedury renegotjacji, bez przesądzania o wyniku tych renegotjacji. Tym samym Urząd wstępnie stwierdza, że pomoc przyznana na rzecz spółek Hurtigruten nie może być traktowana jako istniejąca pomoc.

Urząd wyraża wątpliwość, czy pomoc przyznana na rzecz spółek Hurtigruten jest zgodna z zasadami dotyczącymi pomocy państwa zawartymi w Porozumieniu EOG, w szczególności z jego art. 59 ust. 2. W konsekwencji Urząd jest zobowiązany do wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego przewidzianego w art. 1 ust. 2 część I protokołu 3 do Porozumienia o nadzorze i trybunale.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION

No 215/06/COL

of 5 July 2006

on compensation to the ‘Hurtigruten companies’ for increased social security contributions

(Norway)

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY ⁽¹⁾,

Having regard to the Agreement on the European Economic Area ⁽²⁾, in particular to Articles 59 (2) and 61 to 63, and to Protocol 26 thereof,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽³⁾, in particular to Article 24 thereof and Article 1(2) in Part I of Protocol 3 thereof,

Having regard to the Authority’s decision 417/01/COL of 19 December 2001 on compensation for maritime transport services under the ‘Hurtigruten Agreement’ ⁽⁴⁾,

Having regard to the Authority’s decision 172/02/COL of 25 September 2002 to propose appropriate measures to Norway with regard to State aid in the form of regionally differentiated social security taxation,

Having regard to the Authority’s decision 218/03/COL of 12 November 2003 on a three-year transition period in Zones 3 and 4 for the regionally differentiated social security contributions,

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as the ‘Authority’.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as the ‘EEA Agreement’.

⁽³⁾ Hereinafter referred to as the ‘Surveillance and Court Agreement’.

⁽⁴⁾ The Authority’s decisions are available on <http://www.eftasurv.int/>.

Having regard to the decision of the Standing Committee of the EFTA States No 2/2003/SC of 1 July 2003 whereby it was decided that the regionally differentiated social security contributions in Zone 5 was compatible with the EEA Agreement due to exceptional circumstances in this zone,

Whereas:

I. FACTS

1. Procedure

On 2 August 2004, the Authority sent an information request to the Norwegian authorities regarding a prospective payment to Ofotens og Vesteraalens Dampskibsselskap ASA and Troms Fylkes Dampskibsselskap ASA ⁽¹⁾ as a possible compensation due to the changes in the Norwegian differentiated social security system (Event No 289240).

The Norwegian authorities replied by letter from the Ministry of Trade and Industry dated 1 September 2004, forwarding a letter from the Ministry of Transport and Communications of the same date, received and registered by the Authority on 1 September 2004 (Event No 291435).

By letter dated 12 October 2004, the Authority asked for further information (Event No 294990). In this letter, the Authority's Competition and State Aid Directorate stated its view that as the payment was not notified to the Authority and was apparently already put into effect, it would have to be considered as unlawful aid in the meaning of Article 1 f) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

The Norwegian authorities replied by letter from the Norwegian Mission dated 18 November 2004, forwarding letters from the Ministry of Modernisation dated 17 November 2004 and the Ministry of Transport and Communications dated 16 November 2004. The letter was received and registered by the Authority on 22 November 2004 (Event No 300326).

By letter dated 26 October 2005, the Authority's Competition and State Aid Directorate informed the Norwegian authorities that it had doubts concerning the compatibility of the payment to the Hurtigruten companies with the functioning of the EEA Agreement (Event No 329347).

The Norwegian authorities replied by letter from the Norwegian Mission dated 22 December 2005, forwarding letters from the Ministry of Modernisation dated 15 December 2005 and the Ministry of Transport and Communications dated 15 December 2005, received and registered by the Authority on 3 January 2006 (Event No 355950).

By letter dated 9 March 2006 the Authority commented on the Norwegian reply (Event No 364024). The Norwegian authorities responded by letter from the Norwegian Mission dated 29 March 2006, forwarding letters from the Ministry of Government Administration and Reform dated 27 March 2006 and the Ministry of Transport and Communications dated 24 March 2006. The letter was received and registered by the Authority on 30 March 2006 (Event No 368446).

2. Background

The Hurtigruten companies operate maritime transport services consisting of the combined transport of persons and goods along the coastal line from Bergen to Kirkenes. From 1 January 2002 until 31 December 2004, these services were covered by the agreement between the Norwegian authorities and the Hurtigruten companies concerning operation of maritime services along the Norwegian coast ⁽²⁾. The 'Hurtigruten Agreement' was notified by the Norwegian authorities to the Authority in July 2000 and subsequently approved by the Authority on 19 December 2001 ⁽³⁾. The Hurtigruten companies are also engaged in commercial business activities which are not part of the Hurtigruten service, such as operating high-speed ferries. The Hurtigruten service itself is partly commercially viable, notably during the summer season, whereas it is, in general, not commercially viable during the winter season. The Authority in its 2001 Decision considered that compensation under the Hurtigruten Agreement could be authorised under Article 59 (2) of the EEA Agreement as the services covered by it were considered to be services of general economic interest.

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as the 'Hurtigruten companies'.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as the 'Hurtigruten Agreement'.

⁽³⁾ Decision 417/01/COL, hereinafter referred to as the '2001 Decision'.

On 25 September 2002, the Authority decided to propose appropriate measures to Norway with regard to the Norwegian system concerning regionally differentiated social security contributions ⁽¹⁾. In the appropriate measures the Authority proposed that Norway should take any legislative, administrative and other measures necessary to eliminate State aid resulting from the system of regionally differentiated social security contributions or render such aid compatible with the EEA Agreement with effect from 1 January 2004. However, the appropriate measures also stated that the Authority might agree to a later date should that be considered objectively necessary and justified by the Authority in order to allow an appropriate transition for the undertakings in question to the adjusted situation. The appropriate measures were accepted by Norway on 31 October 2002.

On 12 November 2003, the Authority accepted a three-year transitional period for the differentiated social security contributions in Zones 3 and 4 in order to achieve a smooth facing-out of the system ⁽²⁾.

On this basis, the Norwegian Parliament, during the autumn of 2003, adopted changes to the differentiated social security system, which entered into force on 1 January 2004. The changes led to higher social security costs for the Hurtigruten companies.

Section 10 of the Hurtigruten Agreement contained a clause whereby both parties to the Agreement could demand a re-negotiation procedure in the event of substantial changes in the prerequisites of the Hurtigruten Agreement. The Hurtigruten Agreement ended as foreseen on 31 December 2004, and a new agreement with the companies entered into force on 1 January 2005, following a tender in June 2004.

3. Description of the measure

The current case concerns a payment to the Hurtigruten companies contained in Position 70, Chapter 1330 (*Særskilte transporttiltak*) of the Norwegian 2004 State budget, whereby the Hurtigruten companies would be granted up to NOK 8,5 million (approximately EUR 1,1 million) as compensation due to the changes in the differentiated social security system ⁽³⁾.

The compensation payment granted to the Hurtigruten companies was paid out to fully compensate the increased social security costs without making a distinction between the part of the social security costs pertaining to the commercial activities of the companies and those activities which might be considered public service within the meaning of Article 59 (2) of the EEA Agreement.

In addition to the compensation granted to the Hurtigruten companies, the companies also received aid as a consequence of the Authority's decision of 12 November 2003. However, the present case only concerns the aid granted as compensation for higher social security contributions. In this respect, an amount of NOK 7,352 million (approximately EUR 900 000) was paid out to the companies.

4. Comments by the Norwegian authorities

The Norwegian authorities are of the opinion that the compensation was within the limits of the compensation authorised by the Authority in its 2001 Decision, and should therefore be classified as 'existing aid' in line with the definition of Article 1 b (ii) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

The Norwegian authorities consider the payment to be covered by the Hurtigruten Agreement in force at the time when the payment was granted. They rely, in this respect, on Section 10 of the Hurtigruten Agreement, a clause whereby both parties to the Hurtigruten Agreement may demand a re-negotiation procedure in the event of substantial changes in the prerequisites of the Hurtigruten Agreement. The Norwegian authorities state that they regard the changes in the differentiated social security system to fulfil this criterion. They could not have been foreseen by the Hurtigruten companies. As a result of the negotiations with the companies, the compensation for these costs was set to NOK 7,352 million for 2004. The purpose of compensating for the amendments in the social security scheme was, according to the Norwegian authorities, to ensure status quo with regard to the agreed level of transport along the Norwegian coastline, by enabling the Hurtigruten companies to continue to carry out the public service obligation entrusted on them in the Agreement.

⁽¹⁾ Decision 172/02/COL.

⁽²⁾ Decision 218/03/COL. The transitional period did not apply to Zone 5, as the EFTA States by decision No 2/2003/SC of 1 July 2003 decided that the regionally differentiated social security contributions in Zone 5 was compatible with the EEA Agreement due to exceptional circumstances in this zone.

⁽³⁾ The comments to Position 70 read as follows: *Av budsjettforslaget på 200,8 mill. kr for 2004, er 192,3 mill. kr direkte relatert til den gjeldende avtalen med hurtigruterederiene. Restbeløpet på 8,5 mill. kr er knyttet til ev. kompensasjon som følge av endringer i ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift. Endelig kompensasjonsbeløp vil bli bestemt når forhandlingene mellom hurtigruteselskapene og departementet er avsluttet.* [Unofficial translation by the Authority: Of the budget proposal of NOK 200,8 million for 2004, NOK 192,3 million are directly related to the current agreement with the Hurtigruten companies. The remainder of NOK 8,5 million is related to possible compensation as a consequence of amendments to the system concerning differentiated social security contributions. The final compensation will be determined when the negotiations between the Hurtigruten companies and the Ministry are finished.]

The Norwegian authorities take the position that Section 10 of the Hurtigruten Agreement constitutes a legal basis for the re-negotiation of the Agreement and that the clause was recognised by the Authority in its 2001 Decision. On this basis, the compensation for increased social security contributions would, according to the Norwegian authorities, not constitute new aid provided that the compensation was within the scope of the State aid provisions of the EEA Agreement.

Concerning the compatibility of the aid, the Norwegian authorities claim that the compensation for the changes in the social security scheme was granted to the Hurtigruten companies, in order to maintain the transport standard fixed by the Norwegian Parliament. Without the compensation, the standard of the public service obligations entrusted to the companies would have declined; either by the application of higher fares or by reduced frequency of the services. On this background, the Norwegian authorities consider the compensation to be necessary.

The Norwegian authorities declare that, on the basis of § 1 of the Hurtigruten Agreement, the Hurtigruten companies had been compensated without making a distinction between the part of the social security costs pertaining to the commercial activities of the companies and those activities which might be considered public service within the meaning of Article 59 (2) of the EEA Agreement. This provision states that a substantial part of the profits generated by the Hurtigruten companies in the summer season should be used to finance the unprofitable activity in the winter season. The Norwegian authorities are of the opinion that the Authority, by accepting the principle laid down in this provision, has accepted that no clear separation of the commercial and non-commercial services of the Hurtigruten companies is made. On this basis, the Norwegian authorities argue that it is 'difficult to separate the PSO activity from other commercial activities' of the companies and thus to grant compensation only to the public service part of the activities. The Norwegian authorities furthermore take the view that the separation between commercial and non-commercial services is not decisive in this connection, and claim that the cross subsidy in this case is clearly in support of the non-commercial services. Moreover, the Norwegian authorities stress that the compensation granted for 2004 does not alter the fact that the commercial services covered by the Hurtigruten Agreement support the activities linked to the public service obligation of the Hurtigruten companies.

Finally, the Norwegian authorities point out that the financial performance of the Hurtigruten companies indicates lower profit than expected ⁽¹⁾, and maintain that this shows that no over-compensation takes place.

II. APPRECIATION

1. The presence of State aid within the meaning of Article 61(1) EEA

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement'.

According to the Authority's 2001 Decision, the compensation granted to the Hurtigruten companies under the Hurtigruten Agreement constitutes State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. The Authority's assessment of the grants to the Hurtigruten companies in the 2001 Decision is relevant when assessing the additional aid granted to the companies for the year 2004. The following assessment will therefore, to a large extent, be based on the appreciation made in the 2001 Decision.

The increased compensation to the Hurtigruten companies is financed directly through a budgetary allocation and is thus granted directly by the State. Furthermore, the compensation relieves the companies of social security charges which they normally would have to bear in the ordinary course of business, and thus strengthens the position of these undertakings compared with other undertakings competing in intra-EEA trade. Moreover, the Hurtigruten companies are active on the markets for passenger and cargo transport and on the tourism market, in particular by offering cruises/round trips along the Norwegian coast. The Hurtigruten service to a large extent attracts foreign tourists, and the Hurtigruten companies thus compete with other undertakings offering similar services in attracting these customers. The compensation granted to the Hurtigruten companies can therefore have an effect on the competition on these markets, and is liable to affect trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement. The Authority thus considers the payment to the Hurtigruten companies to constitute State aid within the meaning of Article 61 (1) of the EEA Agreement.

⁽¹⁾ In this regard, the Norwegian authorities refer to a report prepared by Arthur Andersen in 2000 called *Behov for statlige tjenestekjøp etter 2001*, which analysed the Hurtigruten activities.

2. New or existing aid

The Norwegian authorities argue that the compensation was in line with the Authority's 2001 Decision, since Section 10 of the Hurtigruten Agreement contained a clause whereby both parties to the Hurtigruten Agreement may demand a re-negotiation procedure in the event of substantial changes in the prerequisites of the Hurtigruten Agreement. According to the Norwegian authorities, the compensation should thus be regarded as existing aid. The Norwegian authorities have stated that they regard the changes in the differentiated social security system to constitute a substantial change, and thus consider the compensation to be reasonable.

The Authority would like to point out that annual compensation of NOK 170 million, expressed in 1999-prices, under the Hurtigruten Agreement had been approved by the Authority. In contrast, the Authority's decision did not deal with Section 10 of the Hurtigruten Agreement as such, and nothing in the Authority's decision suggested that any future amendments of the Hurtigruten Agreement based on this clause would automatically be considered to be in compliance with the State aid provisions of the EEA Agreement.

Section 10 of the Agreement merely allows for the *possibility* of amending the contract due to unforeseen substantial changes of circumstances. It does not prescribe an automatic increase in the compensation to the Hurtigruten companies in the event of raised costs, but merely opens up for the possibility for both parties to the Hurtigruten Agreement to request a re-negotiation procedure without prescribing the result of such re-negotiation. Furthermore, the provision does not explicitly mention augmentation of the costs as a result of a tax increase as a reason for renegotiation, let alone as a fact that would require an automatic adjustment of the agreement with the exact amount flowing from the tax increase. A change in the tax situation of one contracting party is normally not a factor that the other party is obliged to bear. Hence, even if the Hurtigruten Agreement in its entirety was sent to the Authority, the Authority could not reasonably have been expected to foresee all the possible effects of the provision, and the Authority's silence about the provision in its decision cannot be held to imply that all uses of the provision was hereinafter automatically acceptable from a State aid point of view.

It is the view of the Authority that the contractual provision needs to be distinguished from the separate question of whether the chosen re-adaptation complies with the EEA Agreement, and in particular with the State aid provisions. This question needs to be assessed on its own merits for each case of re-adaptation.

In this case, the Norwegian argumentation can only be considered valid, if at all, for the part of the Hurtigruten activities which are covered by public service obligations within the meaning of Article 59 (2) of the EEA Agreement, as it was the public service obligation compensation which the Authority authorised. Any compensation under Section 10 of the Hurtigruten Agreement cannot be deemed to be in compliance with the State aid provisions of the EEA Agreement. In the case at hand, compensation was granted for the full increase in social security costs, also for those costs that were related to commercial activities not being services of general economic interest. As stated by the Norwegian authorities themselves, it cannot be excluded that the compensation also benefits the commercial parts of the Hurtigruten activities.

The Authority thus considers the aid to be new aid within the meaning of Article 1 c) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

3. Procedural requirements

Pursuant to Article 1 (3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, *'the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid (...). The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision'*.

The Authority considers the aid to the Hurtigruten companies to be new aid within the meaning of Article 1 c) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. This implies that the compensation should have been notified to the Authority, according to Article 1 (3) in Part I and Article 2 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, and should not have been put into effect until the Authority approved the compensation. The Norwegian authorities, however, decided to grant the compensation and not to notify it to the Authority. The compensation is therefore considered as 'unlawful aid' within the meaning of Article 1 f) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement and, thus, possibly subject to recovery.

4. Compatibility of the State aid

Direct aid aimed at covering operating losses is, in general, not compatible with the functioning of the EEA Agreement. Since the increased compensation granted to the Hurtigruten companies covers costs concerning the day-to-day operation of the Hurtigruten service, this payment is to be regarded as operating aid. Such operating aid may be approved, exceptionally, if the conditions set out in derogation provisions of the EEA Agreement are fulfilled.

As in the 2001 Decision, the Authority takes the view that the aid under examination does not qualify for an exemption from the general prohibition of State aid in Article 61 (1) of the EEA Agreement on the basis of Article 61 (2) or (3) of the EEA Agreement.

Aid granted to undertakings performing a service in the general economic interest may, however, be regarded as compatible with the functioning of the EEA Agreement, provided that the conditions laid down in Article 59 (2) of the EEA Agreement are respected.

Pursuant to Article 59 (2) of the EEA Agreement 'undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest...shall be subject to the rules contained in this Agreement, in particular to the rules on competition, in so far as the application of such rules does not obstruct the performance, in law or in fact, of the particular tasks assigned to them. The development of trade must not be affected to such an extent as would be contrary of the interests of the Contracting Parties.'

According to case law, four criteria must be met in order for Article 59 (2) of the EEA Agreement to apply. Firstly, there must be an act of entrustment whereby the State confers responsibility for the execution of a certain task to an undertaking. Secondly, the entrustment must relate to a service of general economic interest. Thirdly, the measure has to be necessary for the performance of the tasks assigned and proportional to that end (hereinafter 'the necessity requirement'). Finally, the development of trade must not be affected to such an extent as would be contrary to the interests of the Contracting Parties.

In its 2001 Decision, the Authority assessed the compatibility of the compensation to the Hurtigruten companies, as defined in the Hurtigruten Agreement, with Article 59 (2) of the EEA Agreement. When carrying out that assessment, the Authority took into account sector specific rules, as laid down in the Maritime Cabotage Regulation ⁽¹⁾ and Chapter 24A of the Authority's State Aid Guidelines: Aid to maritime transport. The Authority will base its assessment of the increased compensation for 2004 on the appreciation of the Hurtigruten Agreement in the 2001 Decision.

In the 2001 Decision, the Authority regarded parts of the Hurtigruten service as covered by the concept of a service of general economic interest. It furthermore concluded that the Hurtigruten Agreement constituted a public act through which the Hurtigruten companies were entrusted with the operation of services in the general economic interest. Moreover, the agreed payment to Hurtigruten under the Hurtigruten Agreement was, in the Authority's opinion, necessary in order to compensate for the public service obligations imposed on the Hurtigruten companies. Finally, the Authority concluded that the Hurtigruten Agreement would not affect trade to an extent contrary to the interests of the Contracting Parties to the EEA Agreement.

As the Norwegian authorities have paid an increased compensation to the Hurtigruten companies for 2004, the question arises whether the compensation can still be considered to meet the criteria of Article 59 (2) of the EEA Agreement, and in particular whether the necessity requirement is still met.

The necessity requirement implies that the amount of compensation shall not exceed what is necessary to cover the costs incurred in discharging the public service obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit on own capital necessary for discharging those obligations. This compensation must be used for the functioning of the service of general economic interest concerned. It furthermore follows that where the undertaking also carries out activities falling outside the scope of the service of general economic interest, only the costs associated with the service of general economic interest shall be taken into consideration.

However, the increased aid to the Hurtigruten companies in 2004, paid out in order to compensate them for changes in the differentiated social security scheme, has been granted — as stated by the Norwegian authorities — also in favour of commercial activities, as the compensation did not make a distinction between the part of the social security costs related to the commercial activities of the companies and those activities which might be considered public service within the meaning of Article 59 (2) of the EEA Agreement.

⁽¹⁾ Council Regulation (EEC) No 3577/92 of 7 December 1992 applying the principle of freedom to provide services to maritime transport within Member States (maritime cabotage).

The Norwegian authorities have argued that it follows from the Hurtigruten Agreement that no clear separation of the commercial and non-commercial services of the Hurtigruten companies has to be made, as a substantial part of the profits generated by the Hurtigruten companies in the summer season should be used to finance the unprofitable activity in the winter season. However, the fact that Norwegian authorities have chosen this solution in order to minimize the need for public service compensation does not imply that an increased new aid partially in favour of commercial activity can be considered as necessary for the provision of the public service.

Furthermore, the Authority would like to point out that the 2001 Decision clearly stated that the compensation granted to the Hurtigruten companies may only cover activities in relation with the public service obligation of the companies. The Authority did not accept State aid for the commercially viable part of the service. Moreover, the 2001 Decision was based on a report prepared by Arthur Andersen which analysed the Hurtigruten activities and the need for public service compensation in order to uphold the level of the public service. The public service cost, and thus the allowed State aid set out in the 2001 Decision, was established based on this report.

In addition, the Authority underlines that in order to increase the level of State aid granted to the Hurtigruten companies in line with the 2001 Decision, the Norwegian authorities would have to document that the increased aid is granted only to the public service part of the activity. However, the Norwegian authorities have not denied that the increased State aid to the Hurtigruten companies does partially finance the commercial part of the activity. Neither have the Norwegian authorities made any attempt to calculate the split between the public service part and the commercial part of the Hurtigruten activity in order to grant compensation only to the public service related part of the activity.

Concerning the argument made by the Norwegian authorities that the compensation has been paid without distinction because it was difficult to separate the public service obligations from the commercial activities of the Hurtigruten companies, this is not sufficient to accept an aid which is not in line with the necessity requirement. The concept of public service compensation presupposes that a separation of the costs relating to the public service activities and costs relating to commercial activities has been performed.

Furthermore, the Norwegian authorities argue that even if the grant to the Hurtigruten companies has been increased, this does not involve overcompensation, as the financial performance of the Hurtigruten companies indicates lower profit than was expected when the amount of compensation for public services activities carried out by the companies was calculated. However, even if the companies' profits should indeed be lower than expected, this does not give the Norwegian authorities the right to give a higher compensation than that approved by the Authority in the 2001 Decision, unless it is established that this compensation is necessary to cover the public service costs. In any event, it cannot justify the granting of aid for commercial activities, which are not covered by the application of Article 59 (2) of the EEA Agreement.

In the view of the Authority, it follows from the above that the increased aid paid to the Hurtigruten companies seems to exceed the amount of compensation necessary in order for the companies to fulfil their public service obligations. Such over-compensation would not be compatible with Article 59 (2) of the EEA Agreement, and would thus constitute State aid which is incompatible with the EEA Agreement.

It follows from the above that, according to the preliminary appreciation of the Authority, the part of the compensation granted to the commercial activities of the Hurtigruten companies is to be regarded as State aid incompatible with the EEA Agreement and, thus, possibly subject to recovery. Only the part of compensation directly relating to the performance of the **public service obligation would be compatible and, hence, not subject to recovery**. Should it, as argued by the Norwegian authorities, prove impossible to make a separation between the increased costs incurred in relation with the public service activities and with the commercial activities of the Hurtigruten companies, the Authority might be forced to regard the compensation in its entirety as State aid incompatible with the EEA Agreement. The compensation would in this case also be subject to recovery in its entirety.

5. Conclusion

Based on the information submitted by the Norwegian Government, the Authority cannot exclude that the compensation to the Hurtigruten companies for increased social security contributions constitutes aid within the meaning of Article 61 (1) of the EEA Agreement. The Authority cannot see that any exceptions under Article 61 (2) or (3) to the general prohibition of State aid under Article 61 (1) of the EEA Agreement applies to the aid. Furthermore, the Authority has doubts that the measure can be regarded as complying with Article 59 (2) of the EEA Agreement. Consequently, the Authority has doubts that the above measure is compatible with the functioning of the EEA Agreement.

Furthermore, it is the Authority's preliminary view that the aid is to be considered as new aid within the meaning of Article 1 c) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. This implies that the compensation should have been notified to the Authority, according to Article 1 (3) in Part I and Article 2 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. The compensation is therefore considered as 'unlawful aid' within the meaning of Article 1 f) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement and subject to possible recovery.

Consequently, and in accordance with Articles 13 (1) and 4 (4) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Authority is obliged to open the procedure provided for in Article 1 (2) in Part I of Protocol 3 of the Surveillance and Court Agreement. The decision to open proceedings is without prejudice to the final decision of the Authority, which may conclude that the measure in question is compatible with the functioning of the EEA Agreement.

In the light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1 (2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, requests Norway to submit its comments and to provide all such information as may help to assess the compensation to the Hurtigruten companies for increased social security contribution, within two months from receipt of this decision.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

1. The Authority has decided to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to the compensation granted to the Hurtigruten companies for increased social security contributions.
2. The Norwegian Government is invited; pursuant to Article 6 (1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit its comments on the opening of the formal investigation procedure within two months from the notification of this decision and to provide all such information as may help to assess the aid measure.
3. The Norwegian Government shall be informed by means of a letter containing a copy of this decision.
4. The EC Commission shall be informed in accordance with Protocol 27(d) to the EEA Agreement, by means of a copy of this decision.
5. Other EFTA States, EC Member States and interested parties shall be informed by the publishing of this decision in its authentic language version, accompanied by a meaningful summary in languages other than the authentic language version, in the EEA Section of and the EEA Supplement to the *Official Journal of the European Communities*, inviting them to submit comments within one month from the date of the publication.
6. This Decision is addressed to Norway.
7. This Decision is authentic in the English language.

Done at Brussels, 5 July 2006

For the EFTA Surveillance Authority

Bjørn T. GRYDELAND
President

Kristján A. STEFÁNSSON
College Member
